

Co to jest Wicca?

Podobnie jak wielu wiccan, którzy prowadzą grupy nauczające, zawsze organizujemy nasze pierwsze spotkanie z poszukiwaczem – kimś, kto szuka swojej duchowej ścieżki – w miejscu publicznym, dla bezpieczeństwa i wygody wszystkich. Przy herbacie zapytaliśmy poszukiwacza, dlaczego chce trenować Wicca. Zadajemy to pytanie każdemu, kto rozmawia z nami na temat szkoleń. Jeśli powiedzą nam, że szukają religii opartej na naturze, ścieżki usamodzielnienia się, sposobu na obcowanie z bóstwem lub coś w tym stylu, kontynuujemy rozmowę. Jeśli powiedzą nam, że chcą przekląć swoich byłych kochanków, uwarzyć kotły pełne toksycznej substancji, sprawić, by inni się w nich zakochali, czcić diabła lub „unosić się na miotłach”, mówimy im, że nie mają szczęścia i grzecznie to sugerujemy aby poszukali terapeuty. Kiedy zadaliśmy pytanie poszukiwaczowi, opowiedział nam, jak szukał informacji o Wicca w książkach i Internecie, brał udział w publicznych rytuałach wiccańskich i odwiedzał księgarnie metafizyczne, ale dostępnych było tak wiele informacji na ten temat, że stwierdził, że nie był pewien, co jest Wicca, a co nie. Nie wiedział też, jak oddzielić sprawy duchowe od reszty. Jak to ujął: „Wiem, że gdzieś tam musi istnieć religia”. Postanowił znaleźć nauczyciela, który pomoże mu to wszystko uporządkować. Łatwo było zrozumieć, dlaczego był zdezorientowany. W ciągu ostatnich kilku lat Wicca i magia szturmowały amerykańską scenę popkultury. Oglądamy Czarownicę już od dłuższego czasu, ale Sabrina, nastoletnia czarownica, filmy Harry Potter, Władca Pierścieni, Czarodziejki i Buffy: Postrach wampirów pobudziły nową falę poszukiwaczy, mimo że większość te programy i filmy mają niewiele wspólnego z prawdziwą Wicca. Doszło do tego, że ktoś ukuł termin „Generation Hex” na określenie wszystkich nastolatków i dwudziestolatków, którzy zwrócili się ku Wicca w wyniku obecnego magicznego nalołu medialnego. Na rynku jest więcej książek o Wicca niż kiedykolwiek wcześniej i ponad 6000 stron internetowych poświęconych Wicca w Internecie. Istnieją wiccańskie audycje radiowe, wiccańskie organizacje parasolowe i kościoły wiccańskie posiadające certyfikaty państwowe. Jest nawet Barbie Sekretnych Zaklęć z brokatowym kostiumem, kociołkiem i „magicznym” proszkiem. OK, technicznie rzecz biorąc, nie jest to Wicca, ale z pewnością przyczynia się do zamieszania. Przy całej tej nagłej popularności można by pomyśleć, że Wicca i magia w końcu weszły do głównego nurtu. Na dobre i na złe, nie jest to prawdą. Nadmiar mediów Wicca podsunął ludziom jedynie więcej fałszywych, zagmatwanych i sprzecznych pomysłów na temat tego, czym jest Wicca. Chociaż jest prawdopodobne, że słowo „Wicca” jest zaznajomione ze słowem „Wicca” niż kiedykolwiek wcześniej, nie ma spójnego i dokładnego obrazu wiccan w społeczeństwie. Dzięki filmowi i telewizji emitowanej w godzinach największej oglądalności wiccanie mogli „przejsć” od wiedzy o zielonej twarzy w spiczastym kapeluszu do seksownych kobiet z pępkiem w skąpych ubraniach, które pomagają innym swoimi „mocami”, ale nie jest to bardziej dokładne przedstawienie (po pierwsze, jest mnóstwo męskich wiccan) i nie jest to żadna poprawa. Nawet wiccanie czasami nie wiedzą, czym jest wicca. W społeczności Wicca toczy się wiele dyskusji (no dobra, kłótni) na temat tego, co czyni Wicca. Nie mam zamiaru wdawać się tutaj w tę kłótnię. Zamiast tego chcę, żeby ten tekst dał ci szerokie zrozumienie Wicca, abyś mógł sam zdecydować, jaka jest prawda. Na potrzeby tej książki przytoczę kilka definicji:

- Wiccanin to osoba, która podąża wiccańską religijną/duchową ścieżką i albo przeszła wiccańską inicjację, albo formalnie i rytualnie ogłosiła się wiccanką.
- Niektórzy wiccanie używają słów „wicca” i „czarownica” zamiennie, ale są czarownice, które nie uważają się za wiccanki. Wiccanie to podgrupa czarownic.
- Wiccanie i czarownice są podgrupami większej grupy: pogan. Paganie są wyznawcami religii ziemskich. Większość wiccan i czarownic uważa się za pogan, ale nie wszyscy poganie są wiccanami lub czarownicami. Chrześcijanie czasami nazywają każdego, kto nie jest chrześcijaninem, muzułmaninem lub Żydem, poganinem, ale my nie stosujemy tej definicji.

- Kiedy używam terminu „czary”, mam na myśli to, czym zajmują się wiccanie i czarownice: rytuały religijne i zaklęcia. Używam terminu „Wicca” w odniesieniu do samej religii.

Czym więc jest Wicca? Istnieje wiele odpowiedzi na to pytanie. Oto kilka z szerzej akceptowanych.

Wicca jest „nową starą” religią

Wicca to nowa religia, która łączy w sobie zachowane tradycje ludowe i elementy bardziej nowoczesne. Opiera się luźno na zachodnioeuropejskich pogańskich obrzędach i rytuałach odprawianych od wieków – przed, w trakcie i po czasach Jezusa – takich jak szacunek dla natury, przestrzeganie cyklu pór roku, świętowanie żniw i robienie magii. Część struktury tych starych rytuałów wciąż przetrwała w Wicca, ale większość struktury religii i wiele jej praktyk jest bardziej nowoczesnych. Niektóre elementy tej religii zaczerpnięto ze średniowiecznych grimuarów (księgi magii), organizacji okultystycznych, takich jak Złoty Brzask, oraz technik, które dzisiejsi Wiccanie wymyślają, ponieważ odpowiadają ich celom lub sytuacji. Wicca jest żywą, rozwijającą się religią. Wicca to nie to samo, co rodzaj czarów, o którym czytasz w większości książek historycznych, ale historie obu są ze sobą powiązane. Czary, w takiej czy innej formie, istnieją prawdopodobnie tak długo, jak istnieją ludzie. Z pewnością wspomina się o tym w literaturze klasycznej, jak w opowieściach o Medei i Kirke, i oczywiście w dokumentach wczesnego Kościoła chrześcijańskiego. Jednym z najwcześniejszych i najbardziej znanych dokumentów kościelnych na temat czarów jest Canon Episcopi, który wywarł głęboki i długotrwały wpływ na filozofię chrześcijan wobec czarów i pogaństwa. Został on włączony do prawa kanonicznego w XII wieku, ale uważa się, że jest znacznie starszy (jednym z możliwych lat jego powstania jest rok 906 n.e.). Canon zasadniczo stwierdził, że czary są iluzją mającą swój początek w snach, a wiara w nie jest herezją lub sprzeczną z naukami Kościoła. Słynna część Kanonu stwierdza:

Niektóre opuszczone kobiety, wypaczone przez szatana, zwiedzione przez złudzenia i fantazmaty demonów, wierzą i otwarcie wyznają, że w środku nocy jadą na pewnych bestiach z pogańską boginią Dianą, z niezliczoną hordą kobiet i w ciszy umarłych nocy, aby przemierzali wielkie przestrzenie ziemi i przestrzegali jej poleceń jako swojej pani... ale byłoby dobrze, gdyby oni sami zginęli w swojej niewierności i nie wciągali ze sobą tak wielu innych w otchłań swojej niewierności. Gdyż niezliczona rzesza zwiedziona tą fałszywą opinią wierzy, że to prawda, i tak wierząc, odchodzi od właściwej wiary i popada w pogańskie błędy, gdy sądzi, że istnieje jakakolwiek boskość lub moc poza jedynym Bogiem.

Pogląd, że wiara w czary i pogaństwo jest herezją, utrzymywał się aż do panowania papieża Innocentego VIII, który wydał Summis desiderantes Affectibus, papieską bullę wywracającą Kanon i stwierdzającą, że czary istnieją, a ich uprawianie jest herezją. Chociaż kilka listów kościelnych opowiadających się za stanowiskami odwracającymi Canon Episcopi zostało wydanych przed Summis desiderantes Affectibus, nowa bulla okazała się najskuteczniejsza, ponieważ została opublikowana w 1484 r., mniej więcej w czasie wynalezienia prasy drukarskiej, i dołączona jako przedrostek do szeroko rozpowszechnionego Malleus Maleficarum, niesławny podręcznik o eliminowaniu, torturowaniu i ściganiu podejrzanych czarownic, napisany przez dominikańskich inkwizytorów Heinricha Kramera i Jacoba Sprengera. Oczyszczył drogę Inkwizycji, polowaniu na czarownice w Europie i śmierci tysięcy ludzi oskarżonych o herezję o czary. Wraz z Malleusem pomogło to utrwalić, skodyfikować i rozpowszechnić kilka idei, które zaczęto ściśle wiązać ze średniowiecznym czarem. Należało do nich pogląd, że czarownice podpisały pakt z diabłem (często zawierany poprzez całowanie go w tyłek, czego nie zrobiłby żaden szanujący się Wiccan). Oczywiście spowodowało to, że konsekwencje czarów były znacznie poważniejsze niż dotychczas i narodziły się polowania na czarownice. Obrzędy przedchrześcijańskie w najlepszym wypadku uważano za przesąd, a w najgorszym za czary lub kult diabła, zatem skoro czary zostały obecnie formalnie uznane przez Kościół za herezję, osoby oskarżone o odprawianie pogańskich obrzędów były ścigane. Podczas polowań na czarownice wiele europejskich

przedchrześcijańskich tradycji pogańskich wymarło, przybrało fasadę katolicką lub zeszło do podziemia. Część z tego wydarzyłaby się nawet bez polowań, ponieważ tradycje rzadko przetrwają w całości przez tysiące lat. Jednakże przetrwały obszary pogańskich praktyk i pozostałości „starych zwyczajów”. Pozostałości niektórych z nich widzimy dzisiaj w tradycjach, takich jak mężczyźni Morris i tancerze Maypole w Anglii. Z jednej strony ta historia czarów i Kościoła nie ma nic wspólnego z Wicą. „Szatańskie czary”, które Kościół prześladował, jeśli w ogóle istniały, były chrześcijańską herezją obejmującą pakt z diabłem, czarną magię, ofiary z ludzi i inne okrucieństwa. Wicca nie wierzą w szatana, Wicca nie jest chrześcijańską herezją (jest religią samą w sobie), a wicca uważają czarną magię i ludzkie ofiary za równie odrażające jak wszyscy inni. Z drugiej strony wpływ, jaki historia szatańskich czarów wywiera na wicca jest dwojaki. Po pierwsze, Kościół utożsamiał nawet życzliwe przedchrześcijańskie praktyki pogańskie, które są korzeniem współczesnej Wicca, z szatańskim czarem. Po drugie, wielu ludzi nadal wierzy, że szatańskie czary i pogaństwo to to samo. W 1921 roku dr Margaret Murray napisała „Kult czarownic w Europie Zachodniej”, w której postawiła hipotezę, że średniowieczne czary w rzeczywistości nie były herezją chrześcijańską, ale zorganizowanym pogańskim kultem płodności, który przetrwał średniowiecze w stosunkowo nienaruszonym stanie. Jej teoria miała bardzo romantyczny urok, ale nie miała żadnego dowodu. Z jej książki wynikało, że średniowieczne czarownice były znacznie lepiej zorganizowane, niż mogłyby być bez telefonów, samochodów, Internetu, a nawet wspólnego języka (język pospólstwa często różnił się od języka szlachty) i że istniała większa spójność między „sabatami” czarownic, niż wcześniej sądzili historycy. Z biegiem lat większość teorii Murray została zdyskredytowana, a zgodność między opisami średniowiecznych czarów przypisywano bardziej wpływowi Malleus Maleficarum niż przetrwaniu nienaruszonego kultu pogańskiego. Jeśli wielu inkwizytorów, którzy wypróbowywali czarownice i prowadzili zapisy procesów, działało, że tak powiem, według tego samego podręcznika, prawdopodobnie uzyskiby te same wyniki. Jednak niezależnie od fantastycznych pomysłów Murray na temat czarów, wywarły one trwały wpływ na to, co stało się współczesną Wicą, a kilka z nich przetrwało do dziś. W 1951 roku w Anglii uchylono ostatecznie prawo o czarach, co umożliwiło Geraldowi Brossseau Gardnerowi napisanie Witchcraft Today, opublikowanych w 1954 roku i Meaning of Witchcraft, opublikowanych w 1959 roku – dwóch książek non-fabularnych, które miały ogromny wpływ na religię wicca. Gardner był brytyjskim urzędnikiem państwowym urodzonym pod koniec XIX wieku i większość pierwszej połowy swojego życia spędził za granicą, pracując na Cejlonie, Borneo i Malezji. Studiował obce kultury i stał się ekspertem od krisu, malezyjskiego noża rytualnego. Kiedy wrócił do Anglii, szukał innych zainteresowanych naukami ezoterycznymi i poszukiwania zaprowadziły go do teatru różokrzyżowców prowadzonego przez grupę zwaną Fellowship of Crotona. Gardner nie był pod wielkim wrażeniem teatru ani Wspólnoty, ale zaintrygowała go niewielka grupa uczestników. Ta grupa przyjęła później Gardnera w zaufaniu i powiedziała mu, że są czarownicami i że znali go w poprzednim życiu. Gardner twierdzi, że dzięki nim został inicjowany i sam stał się czarownicą. Gardnerowi bardzo zależało na tym, aby Wicca przetrwała. Jednakże wielu znanych mu Wicca było w podeszłym wieku, a młodzi ludzie nie byli wówczas zainteresowani Wicą, więc obawiał się, że Wicca wymrze. Zapytał swoją wysoką kapłankę, czy mogłaby napisać książkę o czarach, aby wzbudzić nowe zainteresowanie tym czarem. Początkowo nie chciała mu na to pozwolić, ale w końcu pozwoliła mu napisać powieść zawierającą pomysły na czarownice, zatytułowaną Pomoc Wielkiej Magii. Później opuścił jej sabat, założył własny i napisał Witchcraft Today i Meaning of Witchcraft. Należy tutaj zaznaczyć, że istniał i istnieje inny typ współczesnych czarownic, często określany jako „fam trad”, co jest skrótem od „tradycji rodzinnej”. Tradycje rodzinne to te, które były przekazywane w nienaruszonej lub fragmentarycznej formie przez pokolenia, a niektóre z nich twierdzą, że ich korzenie sięgają średniowiecznych polowań na czarownice lub wcześniej. Większość z nich nie twierdzi, że czary były zorganizowanym kultem pogańskim, jak zrobiła to Margaret Murray; raczej, że składa się w dużej mierze z rodzinnej magii ludowej i tradycji. Większość znanych czarownic nie nazywa siebie Wicca, a ich praktyka często bardzo różni się od tego,

co uznalibyśmy za amerykańską Wicca. Tak naprawdę, kiedy na scenie pojawiła się tradycja Geralda Gardnera, to znane czarownice pogardliwie nazwały ją tradycją „gardnerowską”. Uważali Wicca Gardnera za gorszą, ponieważ nie miała ona długiej historii (ani wiarygodnej historii, jeśli o to chodzi) i ponieważ Gardner w swojej gorliwości o zachowanie Wicca był trochę arystokratą. Nazwa jednak utknęła i ostatecznie straciła swoje negatywne konotacje. Dziś wciąż jest wielu gardnerowskich wiccan, a większość dzisiejszego Wicca wywodzi się z prac Gardnera lub jest przez nie inspirowana – łącznie z samym słowem Wicca, którego nie wymyślił, ale spopularyzował. Gardner wierzył przynajmniej części teorii Margaret Murray o czarach jako ocalałej religii pogańskiej (Murray napisała nawet wstęp do *Witchcraft Today*). Twierdził, że rytuały i zaklęcia, które dali mu nauczyciele, były fragmentaryczne... że kawałki zaginęły z biegiem czasu – i że zebrał je i złożył z powrotem, pożyczając rzeczy z innych okultystycznych źródeł, aby „zapełnić luki”. Te zrekonstruowane rytuały są nadal używane przez gardneriańskich wiccan do dziś. Niezależnie od tego, czy on sam został wtajemniczony w istniejącą tradycję, czy nie, rytuały, które przekazał, choć prawdopodobnie zawierały stary materiał „czarownic”, same w sobie nie były nienaruszoną tradycją sprzed polowań na czarownice. (Nie powstrzymało go to od okazjonalnego pozwalania prasie wierzyć, że tak jest, stąd nieufność znanych tradycyjnych czarownic do niego.) Gdziekolwiek naprawdę się wzięła, Wicca Gardnera stała się korzeniem, źródłem lub inspiracją dla większości wiccańskich praktyk. tradycje, które mamy dzisiaj W latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XX wieku Wicca gardnerska, Wicca aleksandryjska (tradycja bardzo podobna do Wicca gardnerowskiej) oraz inne tradycje wicca i czarów przeniosły się z Wielkiej Brytanii do Stanów Zjednoczonych. Tutaj znaleźli podatny grunt. Tradycje zakorzeniły się i rozrosły, a także wyrosło kilka nowych tradycji, które albo były bezpośrednimi odgałęzieniami tradycji brytyjskich i znanych tradycji, albo były przez nie inspirowane. Ruch feministyczny lat 60. i 70. odcisnął swoje piętno także na Wicca. W tym czasie, kiedy Amerykanki odkrywały i testowały swoją moc, kobiety (a także niektórzy mężczyźni) przyjęły Wicca ze względu na jej kult Bogini i boskiej kobiecości, coś, czego pragnęły, ale nie znalazły gdzie indziej. Podczas gdy Wicca z czasów Gardnera oddawała cześć zarówno Bogu, jak i Bogini, w tym okresie Bogini stała się bardziej widoczna w praktyce wielu wiccan, a niektórzy wiccianie całkowicie porzucili oddawanie czci Bogu. Inne kobiety założyły „Dianiczne” grupy wiccańskie, które zostały nazwane na cześć bogini Diany i składały się wyłącznie (lub w niektórych przypadkach głównie) z kobiet. Zasilana częściowo przez ruch feministyczny, a częściowo przez starą, dobrą pomysłowość, eklektyczna Wicca zaczęła być popularna w USA w latach 70. i 80. XX wieku i obecnie stanowi prawdopodobnie największą podgrupę Wicca. Eklektyczni wiccianie tworzą własne rytuały i praktyki, łącząc materiały z wielu źródeł. Moja eklektyczna przyjaciółka czule nazywa to „wózkiem na zakupy” Wicca, ponieważ utożsamia to z toceniem wózka po przejściu w sklepie spożywczym i wybieraniem z półek tylko tych rzeczy, które chce, lubi lub może wykorzystać. W ten sposób eklektyczni wiccianie są w stanie dostosować swoją praktykę do własnych potrzeb i przekonań. Wraz z powstaniem eklektycznej Wicca, Wicca naprawdę stała się „nową starą” religią.

Wicca jest religią opartą na ziemi

Ścieżka Wicca opiera się na ziemi, a nie na niebie. Podczas gdy wyznawcy wielu religii świata koncentrują się na tym, co stanie się z nimi po śmierci, wiccianie skupiają się na uczestnictwie w cyklu życia, tu i teraz. Jak to ujął jeden z moich nauczycieli, wiccianie nie próbują „zeskoczyć z koła”. To, co ma na myśli mówiąc „koło”, to „koło roku” – termin używany przez wiccan do opisanego cyklu pór roku poprzez osiem głównych świąt wiccańskich, czyli „sabatów”. Wiccianie wierzą, że aktywnie uczestniczą w kręceniu kołem – w zasadzie w naturze – podczas gdy wyznawcy innych religii próbują je przekroczyć. Wiccianie celebrować wszystko, co natura, ziemia i ciało fizyczne mają do zaoferowania: doświadczenie życia i miłości, seksu, a nawet śmierci. Wiele symboliki religii wiccańskiej opiera się na obrazach natury i ziemi. Wiccianie pracują z czterema naturalnymi żywiołami: ziemią, powietrzem, wodą i ěre. Postrzegają słońce jako symbol swojego boga, a księżyc jako symbol swojej bogini. Każdej wiosny

świętują odnowę ziemi, a każdej zimy jej sen. Co najważniejsze, starają się być w zgodzie z naturą i jej zmianami oraz „chodzą lekko” po matce ziemi. Wielu wiccan jest ekologami lub wegetarianami ze względu na swój szacunek dla ziemi, ale zapomnienie o Dniu Ziemi lub zjedzenie burgera na lunch nie spowoduje wyrzucenia cię z wiccańskiego klubu country.

Wicca jest eksperymentalna

Wicca jest religią doświadczającą. Oznacza to, że sposób, w jaki Wicca wpływa na życie danej osoby, jest w dużym stopniu uzależniony od jej doświadczeń. Nie ma centralnego kościoła Wicca, ani wiccańskiej Biblii, Tory czy Koranu, które opisywałyby wierzenia, zasady i nauki tej religii. Uczysz się Wicca żyjąc nią. Twoje doświadczenie mówi ci, co jest prawdą, co jest dla ciebie skuteczne i w co wierzysz. Podążamy tą ścieżką trochę jak naukowcy, testując różne rzeczy i zmieniając nasze przekonania w zależności od wyników. Kiedy już czegoś doświadczysz, „posiadasz” to. To jest część ciebie. Rozumiesz to na poziomie, którego nie mógłbyś po prostu o tym przeczytać. To jak skoki spadochronowe. Możesz zgadnąć, jak to jest wyskoczyć z samolotu – poczuć wiatr owiewający twoje ciało i zobaczyć, jak ziemia spieszy na spotkanie – ale dopóki tego nie zrobisz, tak naprawdę nie wiesz, jak to jest. Nie włączyłeś skoków spadochronowych do swojego osobistego repertuaru doświadczeń. To samo dotyczy religii wiccańskiej. Dopóki nie odprawisz wiccańskich rytuałów lub nie spróbujesz rzucić zaklęcia, nie masz dla tego żadnego punktu odniesienia. Możesz czytać takie książki i zgadywać, jak by to było, ale nie jesteś Wicca, dopóki nie zrobisz czegoś wiccańskiego. Jesteśmy religią, w której czyny naprawdę mówią głośniejszą i potężniejszą niż słowa. Czy to oznacza, że wiccanie nie uczą się z książek? Wręcz przeciwnie. Wielu wiccan prowadzi „księgę cieni”, zbiór zaklęć i rytuałów, a ja znam wiccan, którzy w dniu wypłaty wybiegną i kupią nowo opublikowane książki Wicca zamiast artykułów spożywczych. Jednak książki wiccańskie nie mówią nam, jak myśleć, wierzyć i się zachowywać. Dają nam inspirację i ramy dla naszych własnych eksperymentów z religią.

Wicca to tajemnicza tradycja

Istnieją pewne doświadczenia duchowe, których prawie nie da się wyrazić słowami. Wiele z nich dotyczy ważnych tematów, takich jak śmierć, miłość, boskość i narodziny – rzeczy, które stanowią rdzeń naszego ludzkiego istnienia, a jednocześnie są niezemskie. Jeśli kiedykolwiek miałeś transcendentny moment, w którym po prostu wiedziałeś, że bóstwo jest prawdziwe lub czułeś się szczególnie połączony z naturą lub kosmosem, jak gdyby każdy kawałek był tego częścią, prawdopodobnie dotknąłeś tajemnic. Religie tajemnicze to te, które tworzą scenerię lub miejsce, w którym ludzie mogą bezpośrednio doświadczyć boskości. Ścieżki te uczą, że istnieją rzeczy, które są poza zasięgiem naszych pięciu zmysłów, a mimo to stanowią integralną część nas, których możemy bezpośrednio dotknąć, choć dla każdego z nas metoda będzie inna. Każda religia ma swoje tajemnice, czyli objawienia. Niektóre z tajemnic Wicca – na przykład wzajemne oddziaływanie Boga i Bogini – znajdują odzwierciedlenie w naszych rytuałach sabatu. Kiedy uczestniczymy w rytuałach, „odgrywamy” to, co dzieje się na poziomie kosmicznym, czy to zmiana pór roku, zjednoczenie Boga i Bogini, czy jakakolwiek inna z wielu wiccańskich tajemnic, i w tej chwili są zrównani z bogami. Jednym z najlepszych historycznych, niewickich przykładów tego są Misteria Eleuzyjskie, starożytne rytuały Demeter i Persefony, które przez tysiące lat były odprawiane w Eleusis w Grecji. O określonej porze roku wielu Greków pielgrzymowało do Eleusis, oczyszczało się w morzu i uczestniczyło w rytuałach, które obejmowały tajne objawienia i nauki oraz wbudowane wyzwalacze doznań mistycznych. Kiedy już „zobaczyli” i doświadczyli tajemnic obrzędów, nie wolno im było ich ujawniać innym. Powodów było wiele. Nie ma dwóch osób, które przeżyły obrzędy w ten sam sposób. Opowiadanie komuś wcześniej, jakie są obrzędy, zrujnowałoby jego doświadczenie z nimi związane. A tajemnica zapewniała świętość i ochronę obrzędów – oddzielonych od życia codziennego i nienaruszonych dla przyszłych pokoleń. Kara za ujawnienie tajemnic była surowa i wydaje się, że groźba jej zadziałała, gdyż do dziś

nikt tak naprawdę nie zna dokładnej treści rytuałów. Sekret umarł wraz z uczestnikami. Niektóre wiccańskie tajemnice odkrywają się podczas medytacji lub pracy ze snami. Jeszcze inni przychodzą podczas „Aha!” moment, w którym wiccanin kroczy tą ścieżką przez jakiś czas i nagle ważne nauki trafiają na swoje miejsce. Jak już mówiłem, dla każdego doświadczenie jest inne. Jednak Wicca, skupiająca się na cyklach naturalnych i nacisku na medytację i zdolności psychiczne, zapewnia wiele możliwości dotknięcia tajemnic boskości i kosmosu.

Wicca to europejski szamanizm

Jednym z najlepszych sposobów, w jaki opisywał Wicca, było to, że jest to europejski szamanizm. W Ameryce jesteśmy przyzwyczajeni do słuchania opowieści o indiańskich szamanach, którzy uprawiają magię i uzdrawiają dla swoich plemion, ale ludzie pochodzenia europejskiego również mają tradycję szamańską: czary. Historyk Mircea Eliade w swojej klasycznej książce *Shamanism: Archaic Techniques of Ecstasy* z 1964 roku definiuje słowo szaman jako osobę, która wchodzi w odmienny stan świadomości, aby odbyć duchową podróż w celu odzyskania informacji, uzdrowienia, czynienia magii, przepowiadania przyszłości, lub obcować ze zmarłymi. Szaman to coś więcej niż szaman czy mag, choć często jest jednocześnie jednym i drugim; szaman może być także kapłanem, mistykiem i psychopompem (tym, który może poruszać się tam i z powrotem między światem żywych i umarłych). Koncepcja drzewa świata istnieje w takiej czy innej formie w kulturach na całym świecie. Drzewo świata jest symbolem połączenia sfer duchowych z ziemią. Korzenie drzewa leżą w podziemiach, pień to materiał ludzki świat, a gałęzie i liście to niebiosy, czyli sfery niebiańskie. Drzewo może być „prawdziwe” lub metaforą. Szaman podróżuje w górę i w dół po drzewie świata oraz pomiędzy duchowym i ziemskim królestwem, aby wykonywać swoje zadania dla plemienia lub grupy. Szamani używają wielu technik „podróżowania” po drzewie świata, w tym transu, zmiany kształtu i magii. Według Eliade’a człowiek może urodzić się szamanem lub stać się nim w wyniku „kryzysu szamańskiego” lub ceremonii inicjacji. Brano pod uwagę dzieci urodzone ze specjalnymi cechami, takimi jak czepek lub znamię, pewne niepełnosprawności lub niezwykle zdolności potencjalnych szamanów w wielu kulturach. Pomysł polegał na tym, że jeśli dana osoba na podstawie jakichś cech fizycznych wystarczająco różni się od reszty grupy lub plemienia, w naturalny sposób będzie w stanie „widzieć” i doświadczać rzeczy, których inni nie mogą, i dlatego bardziej nadawałby się do podróżowania między światami. To ma jakiś sens; osoby niewidome inaczej postrzegają otoczenie niż osoby widzące, a świat wygląda inaczej dla osoby na wózku inwalidzkim niż dla osoby chodzącej. Szaman mógł zostać „urodzony”, jeśli przeszedł kryzys szamański – wydarzenie tak traumatyczne, że nieodwracalnie zmieniło jego życie. Kryzys szamański może nadejść naturalnie, na przykład w wyniku ciężkiej choroby lub doświadczenia bliskiego śmierci. Może to być również wywołane z zewnątrz poprzez ceremonię inicjacyjną lub próbę. Wicca zawiera wiele z tych idei. Wiccianie uczą się, jak dostroić się do swoich zdolności parapsychicznych. Mówi się, że magiczne kręgi, święta przestrzeń wiccan, znajdują się „między światami”, a wiccianie „podróżują” między światami, aby spotykać bogów, zdobywać informacje i leczyć. Wiccianie często wchodzi w stany ekstazy lub transu, aby używać magii lub obcować z boskością. Wielu wiccan ma doświadczenia zmieniające życie, które prowadzą ich na ścieżkę wiccańską, a grupy wiccańskie często inicjują nowych członków podczas symbolicznej ceremonii śmierci i odrodzenia, której celem jest wywołanie minikryzysu szamańskiego i zmiana perspektywy wtajemniczonego. Sprawa śmierci i odrodzenia może wydawać się przerażająca i szczerze mówiąc, czasami tak jest, ale nie jest ona negatywna, mroczna czy zła. Ma na celu pobudzić nas do przewyższenia naszych lęków, wkroczenia w naszą moc i przejęcia kontroli nad naszymi duchowymi ścieżkami, co jest trudne do zrobienia, jeśli nic w naszym życiu nie stanowi dla nas wyzwania.

Wicca jest systemem magicznym

I wreszcie, Wicca jest systemem magicznym. Istnieje więcej niż jeden rodzaj magii. Istnieje magia codzienności, podczas której czarujesz pracę w celu na przykład zakończenia nowej pracy lub ochrony domu. Wiccianie cały czas korzystają z tego typu magii. Ale istnieje również rodzaj magii, którego używasz do manifestowania swojej osobistej mocy i boskości. W istocie jest to działanie twoją wolą, aby znaleźć swój cel w życiu i zestroić się ze swoim wyższym ja. Warto wiedzieć, że Wicca stanowi ramy, w których można pracować z tymi dwoma rodzajami magii. Jak widać, istnieje wiele interpretacji Wicca. Teraz, kiedy już przeszedłeś przez kwestie filozoficzne i wiesz już coś o tym, czym jest Wicca (lub co myślą o niej inni), jesteś gotowy, aby zbadać, w co tak naprawdę wierzą wiccianie. Ale jest jedna ważna rzecz, z której możesz wyciągnąć wnioski, zanim przejdiesz dalej: Jeśli zdecydujesz się podążać tą ścieżką, twoje doświadczenie Wicca może być pogańskie, empiryczne, szamańskie, mistyczne, magiczne, albo zawierać wszystkie lub żadne z powyższych, ale z pewnością będzie to twoje własne. Wicca, pod każdym względem, jest ścieżką wzmocnienia i rozwoju osobistego. Jak wiele rzeczy w życiu, Wicca jest tym, co z niej zrobisz. Radość – i wyzwanie – polega na odkryciu, co to z ciebie robi.

Niektóre podstawowe zasady i etyka Wicca

Wicca jest religią z dużą ilością teologii (badania natury bóstwa) i pozbawioną dogmatów (zasad narzuconych przez przywódców religijnych). Wiele osób zostaje wiccianami, ponieważ są niezależnymi duszami i nie chcą, żeby im mówiono, co mają myśleć i w co wierzyć. Wicca oferuje żyzny grunt i dużo przestrzeni dla duchowej kreatywności i niezależności. Chociaż społeczność Wicca jest bardzo zróżnicowana i stale się zwiększa, istnieje kilka wspólnych zasad, które podziela większość Wicca. Omówimy siedem z tych powszechnych zasad, a także podstawowy wiccański kodeks etyczny. Zanim jednak zagłębimy się w szczegóły, oto lista rzeczy, których wiccianie nie robią lub w które nie wierzą. Może wydawać się śmieszne, że umieściłem niektóre z nich, ale wszystkie są tutaj, ponieważ jakiś Wiccianin musiał w pewnym momencie komuś wytłumaczyć, że nie są one prawdziwe. Zatem, dla jasności, Wicca nie jest szatańska lub antychrześcijańska. Jak stwierdziłem w części „nowa stara religia”, Wicca to nie to samo, co szatańskie czary. Wiccianie nie wierzą w szatana. Szatan jest częścią religii chrześcijańskiej, a satanizm jest chrześcijańską herezją. W przeciwieństwie do Hollywoodu, wiccianie nie składają ofiar ze zwierząt ani ludzi ani nie wypaczają katolickiej mszy. Wiccianie nie nienawidzą chrześcijan ani nie próbują szkodzić im ani ich wierze. Chcą jednak, aby chrześcijanie przestali pukać do ich drzwi i zostawiać ulotki na schodach, próbując ich nawrócić. Co prowadzi mnie do...prozelityzmu. Wiccianie nie próbują nawracać innych na Wicca. Wiccianie nie trollują szkół średnich, aby bezbronni nastolatki prali mózgi tajnym sektom. Wiccianie nie chodzą od drzwi do drzwi, próbując przekonać innych, że ich religia jest właściwą religią. Wiccianie wiedzą o tym ludzie w kulturach z całego świata, na przestrzeni dziejów ludzkości - w tym chrześcijanie, muzułmanie, Żydzi, ba'hai, buddyści, poganie i inni - zostali zabici za swoje przekonania religijne lub zmuszeni do przyjęcia wiary innej osoby, a wielu wiccian postrzega prozelityzm jako kontynuację tego znęcania się i przymusu. Wiccianie wiedzą, że istnieje więcej niż jedna droga do Boga i że każdy musi odnaleźć swoją własną duchowość (lub nie, jeśli tak zdecyduje). Wiccianie wierzą, że jeśli ludzie mają podążać wiccańską ścieżką, osiągną ją bez konieczności prozelityzmu. Wiccianie wiedzą również, że ci, którzy samodzielnie podążają ścieżką, cenią ją bardziej, niż gdyby zostali „przekonani” do zostania wiccianami. Jak zobaczysz w Zasadzie Wicca nr 1 poniżej, Wicca zawiera wiele symboliki podwójnej i polaryzacji. Jednakże, chociaż niektóre religie postrzegają dualności jako antagonistyczne, jak na przykład Bóg i Szatan, wiccianie postrzegają je jako przeciwstawnych partnerów lub dwie części całości. W Wicca nie ma miejsca na cały „czarno-biały”, „absolutnie dobry i absolutnie zły” sposób myślenia. Wiccianie widzą wiele odcieni szarości. Nie oznacza to, że wiccianie nie mają zasad etyki! Więcej informacji na ten temat można znaleźć w części dotyczącej etyki .

Ekskluzywny. W Wicca nie ma nic, co mówiłoby, że nie możesz praktykować więcej niż jednej religii lub czcić więcej niż jednego boga lub grupę bogów jako

sposób na zdobycie władzy nad innymi. Wicca to sposób na budowanie własnej mocy. Czy to nie jest ważniejsze?

tylko o magii. Jeśli eksplorujesz Wicca tylko po to, aby nauczyć się magii, nie marnuj czasu. Wicca jest religią i nie jest potrzebna do czynienia magii. Magia istnieje poza religią. Wicca zapewnia jedną z wielu ścieżek praktyki magicznej, ale magia nie jest jej głównym tematem. Niektórzy wiccianie w ogóle nie posługują się magią.

ostry trend ze świetnymi ubraniami. Czarne winylowe spodnie i dopasowana szminka, kolczyk w nosie w kształcie pentagramu, nieco groźny tatuaż i najnowsza rockowa płyta CD pełna melancholii i niepokoju nie czynią z Ciebie Wiccana. Wielu Wicca lubi zabawne, niezwykle ozdoby ciała (czarny wyszczupła, brokat jest fajny, a tatuaże to dobry początek rozmowy), ale wchodzenie do Wicca, aby wyrazić swoje zdanie, bo jest modne lub dlatego, że na pewno przerazi twoich rodziców, sąsiadów, albo szef trywializuje religię. A skoro mówimy o modzie i trendach, goth i wicca to nie to samo! Wicca jest przyjazna Gotom, ponieważ bada, a nawet obejmuje śmierć i mroczniejsze aspekty duchowości, a jest wielu gotyckich wiccian, ale możesz być Wiccaniem, niezależnie od tego, czy nosisz Armaniego, Hot Topic, Armię Zbawienia, czy w ogóle nic.

pretekst do molestowania seksualnego. Wicca nie polega na wykorzystywaniu seksu do manipulowania innymi ani na wykorzystywaniu seksualnym dzieci. Wiccianie uważają te rzeczy za równie odrażające, jak wszyscy inni. Znęcanie się nad dziećmi jest niedopuszczalne i nie jest tolerowane na ścieżce Wicca. Prawdą jest, że wiccianie są dość otwarci na temat seksu (patrz Zasada Wicca nr 7), ale ponieważ są szczerzy w kwestii seksualności, a nawet ją celebrować, większość sabatów nie przyjmie uczniów w wieku poniżej dwudziestu jeden lat. Niewłaściwe jest angażowanie dziecka lub nastolatka w rytuały, które mogą zawierać symbolikę seksualną. To powiedziawszy, jeśli ktoś próbuje ci wmówić, że seks jest oczekiwaną zapłatą za szkolenie wiccańskie, uciekaj z krzykiem w noc. Ta osoba jest seksualnym drapieżnikiem, a nie wiccianinem.

Oto lista siedmiu podstawowych rzeczy, w które wierzy wielu wiccian.

Zasada Wicca nr 1: Bóstwo staje się polaryzacją

Wielu wiccian wierzy, że istnieje jedna wielka boska siła, którą nazywają „duchem”, „wszystkim”, „boskością” lub po prostu „bóstwem”. Daje życie wszechświatowi i wykracza poza płęć, przestrzeń i czas. Wierzą również, podobnie jak wyznawcy wielu religii świata, że bóstwo jako całość jest zbyt duże i abstrakcyjne, aby ludzie mogli je w pełni pojąć. We wspaniałej serii wywiadów Power of Myth, które Bill Moyers przeprowadził z Josephem Campbellem, największym autorytetem w dziedzinie mitologii XX wieku, Campbell podsumowuje tę ideę: „Bóg jest myślą. Bóg to imię. Bóg jest ideą. Ale odnosi się do czegoś, co przewyższa wszystko. Ostateczna tajemnica bytu wykracza poza wszelkie kategorie myśli.” Wiccianie wierzą, że bóstwo dzieli (lub my je rozdzielamy) na aspekty – lub aspekty – z którymi ludzie mogą się utożsamić. Pierwszy „podział” bóstwa następuje na jego połowę męską i żeńską. W wywiadach z Power of Myth Campbell opisuje piękną reprezentację tej idei: Maskę Wieczności w jaskini Shivy w Elephanta w Indiach. Maskę składa się z centralnej twarzy skierowanej do przodu i jednej twarzy skierowanej w każdą stronę. Campbell wyjaśnia, że lewa i prawa strona maski oznaczają „pierwszy podział bóstwa” i że „Kiedykolwiek wychodzi się z transcendentnego [bóstwa], wkracza się w pole przeciwieństw. Oni... wychodzą jako mężczyzna i kobieta z obu stron.” Zatem dzieląc się na aspekty, bóstwo przenosi się w „krainę czasu”, w której żyją ludzie. Campbell kontynuuje: „Wszystko w przestrzeni czasu jest dualne. Przeszłość i przyszłość. Martwe i żywe, to wszystko; bycie i nieistnienie

jest, tak nie jest.” To dość uderzająca rzecz, ale wiccańska interpretacja tej samej idei jest dość prosta. Dwa główne aspekty bóstwa, z którymi pracują wiccanie – męski i żeński – nazywane są po prostu Bogiem i Boginią. Wiccański Bóg i Bogini reprezentują yang i yin, pozytywne i negatywne, światło i ciemność. Ponieważ są dwiema połówkami tej samej całości, są od siebie oddzieleni, ale nigdy tak naprawdę osobno; są one połączone polaryzacją. Żadne nie istnieje bez drugiego. Biegunowość – relacja – pomiędzy Bogiem a Boginią jest centralną, świętą dynamiką Wicca.

Zasada Wicca 2: Bóstwo jest immanentne

Wiccanie wierzą, że bóstwo, siła życiowa opisana w Zasadzie 1, jest immanentna, czyli wrodzona wszystkim ludziom i rzeczom. Jest w największej katedrze i najmniejszym ziarenku piasku. Nie jest to całkiem to samo, co animistyczna idea, że katedra lub ziarno piasku mają własną świadomość, ale raczej, że istnieje święta siła, która wszystko przenika, a tą siłą jest bóstwo lub część bóstwa. Bóstwo jest także w każdym z nas, niezależnie od naszej religii. Ponieważ boskość jest w nas immanentna, każdy z nas jest częścią boskości.

Zasada Wicca nr 3: Ziemia jest boska

Wiccanie wierzą, że ziemia jest przejawem bóstwa. Jest to namacalna cząstka boskości, zwłaszcza Bogini, która rodzi wszystko i otrzymuje je ponownie po śmierci. Dlatego wszędzie na ziemi jest przestrzeń święta. Chociaż możesz argumentować, że niektóre miejsca są bardziej święte niż inne, wiccanie wierzą, że w każdym zakątku ziemi jest odrobina boskości, dlatego skupiają się na dostrojeniu i pracy z energiami ziemi. Oznacza to zrozumienie cyklu pór roku, uczestnictwo w tych cyklach poprzez rytuały i kontakt z ziemią oraz życie w strumieniu naturalnej mocy ziemi, a nie działanie przeciwko niemu. Dla wielu ludzi ostatecznym doświadczeniem religijnym jest wyjście poza przyziemność, ziemię i udanie się do wyższego miejsca. Może to być „miejsce”, jak chrześcijańskie niebo, lub miejsce wewnętrzne, jak osiągnięcie oświecenia lub nirwany. Chociaż wielu wiccan wierzy, że istnieje specjalne miejsce, do którego udają się po śmierci, a wielu z nich wierzy w „inny świat” lub „podziemny świat”, większość ich praktyki skupia się na tu i teraz, na planecie Ziemia. Na przykład rytuały wiccańskie często naśladują zmiany sezonowe, a w rytuałach i magii wiccanie uwzględniają drzewa, skały i zioła. Wielu wiccan wierzy, że znaczącą częścią ich duchowej ścieżki jest dbanie o ziemię, czy to poprzez codzienne działania, takie jak recykling, większe wysiłki, takie jak praca na rzecz ochrony środowiska, czy też wiele innych rzeczy pomiędzy. Nie jest to wymóg Wicca, ale wielu Wicca i tak to robi, ponieważ „wynika to naturalnie z wiary, że ziemia jest boska.

Zasada Wicca 4: Moc psychiczna

Wiccanie wierzą, że zdolności parapsychiczne istnieją, że działają i że każdy z nas rodzi się z własnymi darami parapsychicznymi. Jeśli każdy z nas jest przepełniony tą samą boską siłą, podobnie jak ziemia i wszystko wokół nas, powinniśmy móc wykorzystać tę siłę, aby uzyskać informacje i robić rzeczy wykraczające poza sferę „wszystkich zmysłów”. Wiemy, że wiele rzeczy, które spotykamy w naturze, występuje we wzorach, takich jak kształty spiralnych muszli łodzików oraz wzory liści i gałęzi wielu drzew, których geometria jest powiązana ze złotą proporcją. (Między innymi Grecy w wielkim stopniu wykorzystali świętą geometrię i Złotą Proporcję przy budowie swoich świątyń – mówi się o współpracy z naturą!) Wiccanie wierzą, że oprócz tych dobrze udokumentowanych zjawisk naturalnych istnieją inne, mniej naukowo weryfikowalne wzorce w przyrodzie i w sferach duchowych oraz pracują nad zrozumieniem i wykorzystaniem tych wzorców. Zdolności psychiczne to po prostu wrażliwość i świadomość tych wzorców. Zdolności psychiczne pomagają Wiccanom w wielu sprawach, takich jak doskonalenie ich intuicji, wróżenie (na przykład czytanie horoskopów lub kart tarota) i wyczuwanie rzeczy, których nauka nie jest jeszcze w stanie wyjaśnić, takich jak duchy zmarłych lub obecność bogów. Podobnie jak wiele innych talentów, zdolności psychiczne można wyostrzyć, a Wicca może pomóc nam

wykorzystać te dary. Jednym z najbardziej oczywistych, ale ważnych sposobów, w jakie Wicca to robi, jest po prostu uczenie nas, że zdolności parapsychiczne są realne. W końcu trudno jest używać czegoś, w co nie wierzysz, że istnieje. Wiccianie wzmacniają także swoje zdolności psychiczne poprzez praktykę. Zajmują się medytacją, magią, wróżeniem i rytuałami, a wszystko to wymaga od nich „rozprężenia psychicznych mięśni”.

Zasada Wicca 5: Magia

Wiccianie wierzą, że magia jest prawdziwa, że działa i że mogą jej używać do poprawy swojego życia i pomocy w duchowych podróżach. Przez magię nie mam na myśli wyciągania królików z kapeluszy, zamieniania młodszego brata w ropuchę czy rzucania klątw na byłą dziewczynę. Mam na myśli coś bliższego definicji magii podanej przez słynnego (i niesławnego) dwudziestowiecznego maga Aleistera Crowleya w jego równie słynnej książce *Magia w teorii i praktyce*. Magia (lub magia, według Crowleya) to „nauka i sztuka powodowania zmian zgodnie z wolą”. Magia, podobnie jak zdolności psychiczne, zależy od znajomości wzorców kosmosu. Ale tam, gdzie wykorzystanie zdolności parapsychologicznych oznacza dostrojenie się do tych wzorców i zrozumienie ich, magia oznacza naginanie ich lub pracę z nimi, aby wywołać pożądaną zmianę. Filozofia magii ponownie powraca do idei, że wszystko jest przepełnione boskością. Jeśli wszystkie rzeczy zawierają jakąś boską energię, możemy wykorzystać tę energię, aby wpływać na rzeczy, które wydają się – w każdym razie zwykłymi zmysłami – nie mieć z nami żadnego połączenia. Pomysł ten został zgrabnie podsumowany we wstępie do *Magii w teorii i praktyce*, który rozpoczyna się następującym cytatem z Goetii z Lemegeton króla Salomona, magicznego grimoire, czyli książki zaklęć:

Magia jest najwyższą, najbardziej absolutną i najbardziej boską wiedzą filozofii przyrody, zaawansowaną w swoich dziełach i cudownych działaniach dzięki właściwemu zrozumieniu wewnętrznych i tajemnych zalet rzeczy, dzięki czemu prawdziwe środki zastosowane u właściwych pacjentów dają dziwne i godne podziwu skutki zostanie w ten sposób wyprodukowany. Stąd magowie są głębokimi i pilnymi badaczami natury; dzięki swej umiejętności potrafią przewidzieć skutek, który dla wulgarnych będzie wydawał się cudem

Podobnie jak w przypadku zdolności parapsychicznych, jednym ze sposobów, w jaki Wicca pomaga ludziom rozwijać zdolności magiczne, jest po prostu pozwolenie im wierzyć, że magia jest możliwa. Innym sposobem jest uczenie nas, że każdy z nich musimy znaleźć własną ścieżkę i kompas moralny – naszą magiczną wolę. Magia jest narzędziem wzmocnienia i rozwoju osobistego. To prawda, że wiccianie używają magii przez cały czas do przyziemnych rzeczy, takich jak leczenie. Ale jego ostateczny cel wykracza poza przyziemność.

Zasada Wicca 6: Reinkarnacja

Chociaż większość wiccan powie ci, że wierzy w reinkarnację – duszę powracającą na ziemię ponownie w nowym ciele lub formie po śmierci – ich poglądy na temat tego, co to oznacza, znacznie się różnią. Niektórzy po prostu wierzą, że nasze dusze odradzają się w nowe ciała, a inni uważają, że nasza esencja „poddaje się recyklingowi” po śmierci naszych ciał i staje się energią kosmiczną. Niektórzy nawet wierzą, że wszyscy dzielimy jedną duszę i że dusza ta doświadcza wielu możliwości życia, zamieszkując wszystkie nasze ciała jednocześnie. Gerald Gardner, „dziadek” Wicca, , mocno wierzył w reinkarnację. Jednym z powodów, dla których został oskarżony o to, że był w swoich czasach ogarem reklamy, było to, że próbował wzbudzić zainteresowanie Wicca, aby Rzemięsto nie wymarło i aby miał wiccańską rodzinę, w której mógł się odrodzić. Skupienie się na reinkarnacji wywodzi się częściowo z tego, co nazwałem Zasadą Wicca nr 3; że ziemia jest boska. Jak już widzieliśmy, praktyka Wicca skupia się na ziemi; skupiony na tu i teraz. To naturalne, że wiccianie wierzą, że śmierć nie jest końcem ich istnienia i że pewnego dnia powrócą w jakiejś formie.

Zasada Wicca nr 7: Seks jest święty

W Wicca seks, czyli fizyczne połączenie dwojga ludzi, jest aktem świętym, przynoszącym radość i zachwyt, a nie wstyd i poczucie winy. Seks jest ceniony i szanowany. Seksualność jest uważana za dar bogów, przyjemność i odpowiedzialność wynikającą z ciała fizycznego oraz przejaw polaryzacji Boga i Bogini oraz płodności ziemi. W Wicca jest dużo symboliki seksualnej. Sabaty – święta wiccańskie – zawierają historie o zjednoczeniu Boga i Bogini. Kielich i athame (nóż rytualny) znajdujące się na wiccańskim ołtarzu przedstawiają między innymi żeńskie i męskie narządy rozrodcze. A skupienie się w Wicca na cyklach natury podkreśla płodność zarówno ziemi, jak i jej mieszkańców. Czy powszechność symboliki Boga i Bogini oraz płodności oznacza, że seks homoseksualny jest w Wicca tabu, ponieważ seks homoseksualny nie dotyczy zarówno kobiety, jak i mężczyzny? Absolutnie nie! Polaryzacja wyraża się wtedy, gdy dwoje dorosłych, wyrażających zgodę, spotyka się, aby się kochać, a seks homoseksualny polega w równym stopniu na cieszeniu się ziemskim człowieczeństwem, jak seks heteroseksualny. Czy utrzymywanie seksu jako świętości oznacza, że wiccianie organizują ceremonialne orgie? Nie o to chodzi w świętym seksie w Wicca. Zrozumienie duchowej strony seksu uwalnia niektórych ludzi od ścisłych ograniczeń społecznych dotyczących seksu, więc mogą być bardziej skłonni do eksperymentowania z wieloma partnerami (co raczej nie jest orgią). Ale idea, że seks jest święty, oznacza również, że należy go traktować z szacunkiem, co daje wiccantom powód do podejścia do relacji seksualnych z większą ostrożnością i szacunkiem, niż byłoby to możliwe, gdyby postrzegali seks jako po prostu przyziemną rzecz. Znana mi osiemdziesięcioletnia szamanka ze środkowego Meksyku tak to ujęła: „Jesteś święty. Twoje ciało jest święte. Twoja pochwa jest święta. Twój penis jest święty. Nie umieszczacie w swoim świętym ciele niczego, co nie jest święte. I nie wkładasz swojego świętego ciała w nic, co nie jest święte. Nie znam lepszego sposobu, żeby to powiedzieć. Jeśli nie czujesz się komfortowo z koncepcją seksu jako świętości lub symboliki seksualnej, Wicca prawdopodobnie nie jest ścieżką dla ciebie. Może to zabrznieć ostro, szczególnie w Stanach Zjednoczonych, gdzie uczy się nas, że możemy być, kimkolwiek chcemy. Ale prawda jest taka, że Wicca rzuca nam wyzwanie. Nie ma być wygodny ani statyczny. Nie zmieniamy się, jeśli nie jesteśmy do tego zmuszani, a duża część Wicca dotyczy zmian i osobistej mocy, która wynika z ich przyjęcia. Idea mówiąca, że seks jest święty, to tylko jeden z wielu sposobów, w jaki Wicca może kwestionować niektóre powszechnie akceptowane normy społeczne.

Etyka i wzmocnienie pozycji

Jak zapewne zauważyłeś, wiccianie są dość niezależnymi ludźmi. Nie powinno więc cię dziwić, że nie ma scentralizowanego autorytetu, który określałby etykę wicca. Etyka to zasadniczo zasady dobrego postępowania; zasady prawidłowego zachowania. Etyka i moralność większości religii wywodzą się z kultury, w której dana religia się rozwinęła, z instytucji religijnych (jeśli takie istnieją), które wyewoluowały w ramach danej religii, oraz ze świętych ksiąg i nauk tej religii. Na przykład chrześcijaństwo ma swoje Dziesięć Przykazań, które, jak mówi Biblia, otrzymały ludzkość od Boga za pośrednictwem Mojżesza. Jednakże w Wicca nie ma nakazu „powinieneś”. Nie ma książki, wzoru religijnego ani płonącego krzewu, które mówiłyby Wiccantom, co jest etyczne, a co nie, i co się z nimi stanie, jeśli schrzanią. Jedną z wzmocniających – ale przerażających – rzeczy związanych z Wicca jest to, że wiccantin musi określić, jaką etykę ma dla siebie stosować. Czy to oznacza, że Wicca jest wolnością dla wszystkich, gdzie ludzie robią, co chcą, kiedy chcą, z kim chcą, bez żadnych konsekwencji i ograniczeń? Czy to oznacza, że w ogóle nie ma wiccańskich wytycznych dotyczących etycznego postępowania? Nie, a następną sekcja powie Ci wszystko na ten temat.

Wiccan Rede

Chociaż nie ma nikogo, kto by im powiedział, że muszą, wielu wiccan kieruje się zasadą etyki zwaną Wiccan Rede, która głosi: „Nie krzywdź nikogo, rób, co chcesz”. To trochę jak wiccańska „złota zasada”. Na pierwszy rzut oka Rede zdaje się mówić: „Rób, co chcesz, ale nie krzywdź nikogo i niczego”. To jest w zasadzie świetne; pomyśl zanim coś zrobisz, nie przeklinaj tego irytującego telemarketera i staraj się przejść przez ten świat wyrządzając jak najmniej szkód. Jednak wielu ludzi, którzy tak interpretują Rede, skupia się na słowie „krzywda”. Odwiedź archiwa dowolnej wiccańskiej listy e-mailowej, a z pewnością znajdziesz dyskusję na temat Rede, w której uczestnicy dobierają słowo aż do śmierci, próbując dokładnie zdefiniować, co stanowi krzywdę. Ta rozmowa może i prawie zawsze prowadzi do absurdalnych miejsc: „Czy skrzywdziłem kogoś, gdy dostałem nową pracę, ponieważ oznaczało to, że jej nie dostał?” „Czy skrzywdziłem moją przyjaciółkę, nie mówiąc jej o wyprzedzaży za pół ceny w Victoria’s Secret?” „Czy wyrzuciłem krzywdę, zgniatając tego wielkiego pająka w wannie?” Chociaż może to być interesujące ćwiczenie filozoficzne, mija się z celem. W końcu, jeśli chcesz zajść tak daleko, wszystko przez samo swoje istnienie rani coś innego. Próba nieszkodzenia niczemu aż do ascezy – samozaparcia jako miary własnej duchowości – podważa punkt Wicca, który celebruje życie zamiast próbować je kontrolować. W rzeczywistości powiedzenie „nie krzywdź nikogo” oznacza również, że nie powinieneś krzywdzić siebie, a nałożenie na swoje życie kagańca sztywnej moralności nie jest zdrowym posunięciem. Jeśli nie krzywdzisz nikogo innego, ale nie żyjesz też swoim życiem, nadal nie żyjesz Rede. Dobra wiadomość jest taka, że ważną częścią Rede – prawdziwą mocą – nie jest słowo „krzywda”. Jest to słowo „wola”.

„Chcieć” i „Wola”

Twoje „chcę” jest, cóż, tym, czego chcesz. Chcesz nowy samochód, randkę z Cameron Diaz lub kufel piwa Ben and Jerry’s. Pragnienie dotyczy spraw przyziemnych, zarówno błahych, jak i ważnych. Twoja wola jest jednak siłą, która prowadzi cię do ostatecznego duchowego celu. To przekracza pragnienie. To jest to, o czym Joseph Campbell mówi: „Podążaj za swoim szczęściem”. „Błogość” Campbella to wewnętrzna wiedza, która stawia cię na ścieżce życia, która doprowadzi cię do najwyższego, doczesnego i duchowego celu. W drukowanej wersji „Potęgi mitu” stwierdza:

Jeśli rzeczywiście podążasz za swoim szczęściem, ustawiasz się na ścieżce, która była tam przez cały czas i czekała na ciebie, a życie, którym powinieneś żyć, jest tym, którym żyjesz. Kiedy to zobaczysz, zaczniesz spotykać ludzi, którzy są w obszarze twojej błogości, a oni otwierają ci drzwi. Mówię: podążaj za swoim szczęściem i nie bój się, a drzwi otworzą się tam, gdzie nie wiedziałeś, że będą.

To samo można powiedzieć o podążaniu za swoją wolą, czyli wykonywaniu jej. Jak widać, jest to o wiele ważniejsza sprawa niż „rób, co chcesz”. Rede, kładąc nacisk na wolę, rzuca ci wyzwanie, abyś działał zgodnie z twoim najwyższym celem; aby napełnić twoją duchowość, jakakolwiek ona jest, przez całe twoje życie. Mówi ci, abyś podczas podejmowania decyzji działał poza tym duchowym miejscem. Kiedy postępujesz zgodnie ze swoją prawdziwą wolą, jesteś w harmonii z bóstwem. Rede skupia się tak naprawdę na Tobie, Twoim życiu i Twoich wyborach; nie na kimś, kogo możesz skrzywdzić swoimi działaniami lub nie. Wszystko dotyczy osobistej odpowiedzialności i samowiedzy, co jest zarówno przerażające, jak i uwalniające, ponieważ jesteś odpowiedzialny za siebie. W Rede chodzi zarówno o etykę, jak i wzmacnianie pozycji.

Prawo wielokrotne

Ponieważ w Wicca nie ma policji moralności, nikt inny niż oni sami nie może określić, czy wiccanie zrobili coś dobrze, czy źle, i nie ma kosmicznego miejsca, do którego zostaną wysłani, jeśli będą się niewłaściwie zachowywać. Nie oznacza to jednak, że są wolni. Wielu wiccan wierzy w „Prawo potrójne”. Prawo potrójności zasadniczo mówi, że cokolwiek puścisz w świat, wróci do ciebie trzykrotnie. Podobnie jak w przypadku słowa krzywda w Rede, możesz rozłączyć się z „potrójnym” i

spierać się, czy twoje czyny wracają trzy razy, czy raz, trzy razy silniej, ale nie o to chodzi. Chodzi o to, że „podobne przyciąga podobne”. Jeśli wysyłasz pozytywną energię do wszechświata, żyjąc według własnego zestawu zasad etycznych, próbując czynić „dobro” dla siebie i innych, prawdopodobnie otrzymasz w zamian tego rodzaju energię. Jeśli wyrzucisz negatywną energię, również ją odzyskasz. Różnica polega na tym, że kiedy wracają dobre rzeczy, sprawia, że wszystko w twoim życiu toczy się gładko, a kiedy wracają negatywne, zwykle podkradają się do ciebie i walą cię po głowie. Nie oznacza to, że istnieje gdzieś bank energii kosmicznej, w którym deponujesz dobre lub złe uczynki, a ktoś monitoruje twoje konto, aby upewnić się, że twoje wypłaty odzwierciedlają to, co wpłacasz. Wszechświat po prostu nie działa w ten sposób. Nie prowadzi kart wyników, więc nie traktuj Prawa dosłownie i oczekuj natychmiastowej nagrody lub walenia głową za cokolwiek, co zrobisz. Nie masz także wpływu na to, w jaki sposób to do Ciebie wróci. To, że ktoś wjedzie przed Ciebie na zatłoczonej autostradzie, nie oznacza, że ktoś zrobi to samo później.

Rede i prawo potrójne razem

Kiedy połączysz Prawo i Odkupienie, zobaczysz, że jeśli pracujesz ze swoją prawdziwą wolą, jeśli jesteś zsynchronizowany z wszechświatem i boskością, pozytywna energia, którą generujesz, rozprzestrzenia się i wpływa na wszystko wokół ciebie, i jest latarnią morską aby przyciągnęła do Ciebie inną pozytywną energię. To jest miejsce, w którym starają się być wiccianie. Branie osobistej odpowiedzialności jest główną częścią praktyki wiccańskiej. Jeśli wiccianie wyznający Rede i Prawo coś schrzanią lub zrobią komuś coś złego, wiedzą, że przyciągną tę energię z powrotem w jej własne miejsce i czas. Ponadto, raniąc innych, ranią także siebie, nawet jeśli dzieje się to tylko pośrednio, poprzez przyciąganie negatywnej energii. Krzywdzenie innych naznacza cię, a sygnatura energetyczna przykleja się do ciebie jak papier. Nawet wiedząc o tym, czasami wiccianie podejmą ryzyko i zdecydują się zrobić coś, co jest etycznie „niepewne”, ponieważ wierzą, że ostatecznie jest to dla dobra, większe dobro. W takim przypadku biorą odpowiedzialność za wyniki i wiedzą, że cokolwiek otrzymają w zamian, pozytywne lub negatywne, jest częściowo ich dziełem. Ważne jest to, że są oni arbitrami własnej etyki; mają obowiązek i moc wyboru swoich działań w oparciu o własne ideały, a nie o zasady narzucone przez kogoś innego. Może to być ciężka sprawa, ale jak powiedziałem wcześniej, w Wicca nie chodzi o to, by czuć się komfortowo przez cały czas. Chodzi o kierowanie biegiem własnego życia i to może cię nakręcić od czasu do czasu trzęsąca się trawa. W następnych rozdziałach omówimy niektóre podstawowe praktyki Wicca, w tym pracę z energią, wizualizację, pracę w transie, medytację i pracę ze ścieżką. Jeśli rozważasz wypróbowanie tych umiejętności i wykonanie ćwiczeń z nadchodzących rozdziałów, byłby to dobry moment na założenie dziennika, w którym będziesz zapisywał swoje doświadczenia. Dziennik może pomóc Ci śledzić postępy i zapewniać zapis spostrzeżeń zdobytych po drodze.

Podstawowe narzędzia wiccańskie:

Energia, wizualizacja, uziemienie i ekranowanie

Jeśli doczytałeś tak daleko (zamiast po prostu przeskoczyć na tę stronę), zapoznałeś się z wieloma filozoficznymi zagadnieniami na temat tego, czym jest Wicca i w co wierzą wiccianie. Zrozumienie tych informacji jest niezbędne do zrozumienia Wicca, ale ważne jest również, aby pamiętać że Wicca jest religią praktyczną. Wiccianie nie tylko wyznają swoją religię; odkrywają to, uczestniczą w tym, żyją tym. Aktywne uczestnictwo w Wicca wymaga kilku podstawowych narzędzi lub umiejętności. Najbardziej podstawowym narzędziem, jakim dysponujesz jako wiccianin – lub po prostu jako osoba – jest twój umysł. Ten i następny rozdział skupią się na umyśle, aby położyć podwaliny pod naukę rytuałów i magii. Wiele praktyk wiccańskich skupia się na treningu umysłu i używaniu go na nowe sposoby. Być może najważniejszymi, podstawowymi praktykami mentalnymi w Wicca są wizualizacja, uziemianie i osłona. Zanim jednak się w to zagłębisz, ważne jest, aby zrozumieć trochę o energii.

Co to jest energia?

Całe życie jest nasycone energią. Jak Obi Wan Kenobi mówi o „Mocy” w filmie „Gwiezdne Wojny” z 1977 r.: „To pole energetyczne tworzone przez wszystkie żywe istoty. Otacza nas i przenika. To spaja galaktykę.” Równie łatwo mógłby opisywać to, co wiccanie nazywają „energiją”. Dla niektórych wiccan energia i to, co nazywam bóstwem, to to samo: siła życiowa. Dla innych bóstwo jest czujące, a energia nie. Jeszcze inni myślą, że energia emanuje od bóstwa lub pochodzi od Bogini. W kilku swoich książkach Scott Cunningham, słynny autor wiccański, stwierdził, że według niego istnieją trzy rodzaje energii, które nazwał mocą. Pierwszą z nich jest osobista moc, energia, która rezyduje w twoim ciele i jest przez niego wytwarzana. druga to boska moc, energia pochodząca od bogów. Trzecia to moc ziemi, energia, która nasyci i jest przez nią wytwarzana. Jest to użyteczny sposób myślenia o energii w Wicca, pod warunkiem, że pamiętasz, że ostatecznie wszystkie trzy rodzaje energii są tym samym, pomimo faktu, że „przebywają” i są generowane z różnych źródeł. Niezależnie od tego, który punkt widzenia wyznają, większość wiccan wierzy, że wszystko zawiera jakiś rodzaj energii. Energia jest ważna w Wicca. Wiccanie doskonałą swoją zdolność odczuwania i „czytania” tego, co pozwala lepiej zrozumieć cykle natury, dostroić się do otoczenia i uzyskać informacje psychiczne. Wiccanie wierzą również, że mogą zginać się i wykorzystywać energię, aby wywołać zmiany, na tym właśnie polega magia. Podobnie jak w przypadku wielu rzeczy w Wicca, musisz albo wierzyć, że energia istnieje we wszystkim, albo przynajmniej mieć na nią otwarty umysł, jeśli naprawdę chcesz nauczyć się ją czuć i używać. To prawda, że możesz poczuć energię „przez przypadek”, niezależnie od tego, czy w to wierzysz, czy nie. Jeśli kiedykolwiek wszedłeś na imprezę i poczułeś atmosferę grupy lub stałeś w bardzo starym kościele i poczułeś delikatny szum mocy, która zgromadziła się tam przez lata uwielbienia, poczułeś energię. Będzie o wiele łatwiej, jeśli się zrelaksujesz, wyłączysz swojego wewnętrznego pana Spocka i pozwolisz sobie to poczuć. Oto kilka podstawowych ćwiczeń na dobry początek.

ćwiczenie 1: ręka w rękę

Jest to sprawdzona technika „pierwszego doświadczenia energetycznego”. Prawie każdy wiccanin, którego znam, przynajmniej raz użył tej sztuczki. Znajdź miejsce, w którym będziesz mógł przez chwilę posiedzieć w ciszy i spokoju. Może być na podłodze, na krześle, na zewnątrz lub gdziekolwiek, co jest dla ciebie wygodne. Ważne jest, abyś mógł się zrelaksować. Jeśli możesz, usiądź prosto, będąc jeszcze zrelaksowanym. Odkryłem, że moja zdolność do wykonywania pracy energetycznej jest wzmocniony, gdy mój kręgosłup jest prosty. Siedzenie prosto może, ale nie musi, być dla Ciebie skuteczne, więc eksperymentuj ze swoją postawą. Kiedy już poczujesz się komfortowo, delikatnie pocieraj dłonie przez kilka sekund, aż poczujesz między nimi ciepło. Złącz dłonie przed sobą, jakbyś był dzieckiem odmawiającym modlitwę na dobranoc, i powoli rozsuń je na kilka cali. Rozsuwając je, zobacz, czy czujesz energię, którą właśnie uniosłeś między dłońmi lub palcami (i mówię tu o energii, a nie o ciepłe!). Niektórzy ludzie odczuwają tę energię, a nawet wyglądają, jakbyś bawił się w kocią kotyskę ze sznurkiem w dłoniach. Nie spodziewaj się tutaj uderzenia pioruna; Ta energia jest subtelna i mrowiąca. Zwykle czuję, jak emanuje ze środka moich dłoni; inni czują to od palców. Następnie spróbuj delikatnie i powoli poruszyć rękami z powrotem do siebie. Robiąc to, sprawdź, czy czujesz opór między rękami. Niektórym osobom przypomina to pchnięcie, które pojawia się, gdy złożysz razem niewłaściwe końce dwóch magnesów i odpychają się one. Nie zniechęcaj się, jeśli nie poczujesz nic za pierwszym razem, gdy spróbujesz. Jeśli wykonasz to ćwiczenie, w końcu to poczujesz. Odmianą tej techniki jest praca z partnerem. Usiądź twarzą do partnera, pocieraj dłonie tak, jak robiłeś to, gdy byłeś sam, i poproś partnera, aby zrobił to samo. Dotykajcie rękami partnera, jakbyście oboje pchali drzwi po przeciwnych stronach lub bawili się w ciasto. Spróbuj powoli odsunąć ręce od siebie i zobacz, czy czujesz energię między wami. Spróbuj wyczuć opór, gdy ponownie popychasz ręce do dłoni partnera. Niektórzy wiccanie wierzą, że mają „chłonną” i „aktywną” rękę. Receptywna ręka jest w tym lepsze odczuwanie

energii, a czynna ręka lepiej nią kieruje. Większość wiccan, którzy tak uważają, twierdzi, że ich dominująca ręka jest ręką aktywną, więc jeśli jesteś praworęczny, najlepiej byłoby wypróbować to ćwiczenie odczuwania energii lewą ręką. Osobiście nigdy nie czułem, że jedna z moich rąk jest otwarta, a druga aktywna – obie służą obu rzeczom – ale w moim sabacie są ludzie, którzy przysięgają na teorię „ręki receptywnej”. To kolejny z punktów, z którymi możesz poeksperymentować, aby dowiedzieć się, który sposób będzie dla Ciebie najlepszy. Może twoje stopy są lepsze niż którakolwiek z twoich rąk!

ćwiczenie 2: kamienie i kije

Kiedy już poczujesz energię w dłoniach, spróbuj poczuć energię w kryształach lub kamieniu. Wskazówka: kryształy to naturalne baterie, więc ich energię łatwo wyczuć. Usiądź wygodnie, zrelaksuj się i weź kamień lub kryształ do dłoni. Przytrzymaj delikatnie i zobacz, co czujesz. Możesz w ogóle nie czuć niczego ręką, ale raczej „poczuć” to uczucie w głowie. Możesz otrzymać mentalny obraz zamiast fizycznego wrażenia. Możesz też po prostu poczuć, jak kryształ brzęczy w Twojej dłoni. Wypróbuj różne kamienie. Czy ich energia jest inna? Jeśli tak to jak? Czy niektóre są łatwiejsze do wycucia niż inne? Jeśli znajdziesz konkretny kamień, który „śpiewa” do ciebie, możesz chcieć go zatrzymać do magicznej pracy. Następnie sprawdź, czy czujesz energię w roślinach lub drzewach. Znowu miejsce, w którym możesz odpocząć i pracować w spokoju, tym razem na zewnątrz. Usiądź lub stań w pobliżu rośliny lub drzewa i trzymaj ręce kilka cali od nich. Tak, możesz czuć się głupio, robiąc to. Twoi sąsiedzi pomyślą, że jesteś dziwny, jeśli zobaczą, jak robisz to na swoim podwórku. Więc co? Wszystko w imię eksperymentów i rozwoju duchowego, prawda? Zamknij oczy i spróbuj poczuć różnicę w energii, gdy powoli przesuwasz ręce w stronę rośliny. Nie powinieneś dotykać rośliny, aby poczuć jej „podpis” energetyczny, ale dotknij jej, jeśli nie możesz nic poczuć bez tego. Może to być łatwiejsze w przypadku mniejszej rośliny niż drzewa. Drzewa są duże i mają wspaniałe, mocne sygnatury energetyczne, ale nie są tak żwawe, z braku lepszego słowa, jak na przykład oregano w twoim ogrodzie. Jeśli drzewo jest basem, ziele jest sopranem. Kiedy poczujesz energię kamieni i roślin, spróbuj pracować z przedmiotami gospodarstwa domowego. One też mają sygnatury energetyczne. Spróbuj poczuć energię drewnianego klocka lub plastikowej zabawki. Atmosfera może nie być tak silna jak w przypadku roślin i kryształów, ale nadal powinna tam być. Wiccanie, którzy stali się biegli w odczuwaniu energii w obiektach nieożywionych, często próbują swoich sił w psychometrii. Psychometria to umiejętność dotknięcia czegoś i uzyskania informacji o jego przeszłości na podstawie jego wibracji; na przykład, podnosząc starą fotografię i dowiadując się czegoś o osobach na zdjęciu. Nie myśl jednak, że nie jesteś dobrym wiccaninem, jeśli nie potrafisz przeprowadzić pełnej psychometrii. Wielu, wielu wiccan też tego nie potrafi! Ważną rzeczą jest ciągłe ćwiczenie i próbowanie odczuwania energii.

Energia podąża za myślą: wizualizacja

Kiedy już poczujesz energię, możesz zacząć uczyć się, jak z nią pracować, aby wykonywać rytuały, lepiej poznać bóstwo, używać magii i wprowadzać pozytywne zmiany w swoim życiu. Pierwszym krokiem w tym kierunku jest poznanie wizualizacji. Wiccanie stale używają wizualizacji w pracy z magią i energią. W Wicca wizualizacja oznacza stworzenie w umyśle obrazu tego, co chcesz, aby się wydarzyło. Istnieje magiczna idea mówiąca, że „energia podąża za myślą”. Oznacza to, że jeśli stworzysz i zobaczysz coś w swoim umyśle, obraz ten przyciąga energię i wszystko, co sobie wyobrażasz, zaczyna stawać się rzeczywistością. To nie to samo, co szalona idea „nowej ery”, mówiąca, że gdybyśmy wszyscy zebrali się razem, trzymali się za ręce i wyobrażali sobie pokój na świecie, armie świata złożyłyby broń, zniknęłyby wszystkie granice i wszyscy by się dogadywali. Wizualizacja przypomina bardziej afirmacje. Afirmacje to pozytywne stwierdzenia, które stale sobie powtarzasz, aby odcisnąć je na swojej podświadomości – tej głębokiej, tajemniczej części mózgu, która działa poniżej poziomu świadomego umysłu. Jeśli możesz odcisnąć koncepcję w swojej podświadomości, podświadomość pracuje nad urzeczywistnieniem tego pomysłu. W przeciwieństwie do świadomego umysłu, który jest ściśle

powiązany z Twoim codziennym życiem i prawdopodobnie ma zdrową dozę sceptycyzmu, Twoja podświadomość wierzy we wszystko, co się mówi. To bardzo dosłownie. Kiedy patrzysz w lustro i mówisz: „Schudnę kilka kilogramów”, Twoja podświadomość mówi: „Schudnę jeszcze kilka kilogramów”. Twój świadomy umysł mówi: „To zadziała tylko wtedy, gdy wyeliminuję JoJo”. Nie chodzi o to, że świadomość ci nie wierzy, ale raczej o to, że nie akceptuje twoich wypowiedzi jako prawdy bez kwestionowania. Podświadomość nie ma takich barier analitycznych. Ale podświadomość – choć jest to zagadkowa rzecz – lepiej radzi sobie z obrazami niż ze słowami. Jeśli więc nauczysz się wizualizować to, co chcesz, aby się wydarzyło, Twojemu umysłowi łatwiej będzie uchwycić, do czego dążysz, niż gdybyś po prostu powiedział to na głos. Kiedy tworzysz obraz w swoim umyśle – nawet w świadomym umyśle – zaczyna on stawać się dla ciebie rzeczywistością. Im częściej coś wizualizujesz, tym bardziej realne staje się to w twoim umyśle. Im bardziej realne staje się to w twoim umyśle, tym bardziej realne jest także gdzie indziej. Oto kilka sztuczek, które możesz wypróbować, aby poprawić swoją zdolność wizualizacji. Kiedy je wypróbujesz, warto zacząć od spokojnego miejsca, w którym możesz pracować w spokoju, tak jak w przypadku ćwiczeń wyczuwających energię. Z biegiem czasu wizualizowanie będzie coraz lepsze, aż będziesz w stanie robić to w dowolnym miejscu, nawet w otoczeniu czynników rozpraszających. Ale kiedy dopiero zaczynasz doskonalić tę umiejętność, lepiej zapewnić sobie spokój i ciszę.

ćwiczenie 3: sprawy codzienne

Podnieś niewielki przedmiot, który widzisz na co dzień, taki jak budzik, but, kluczyki do samochodu lub otwieracz do puszek. Poświęć pięć minut na sprawdzenie przedmiotu. Obróć go w dłoniach. Poczuj to. Powąchaj go (nawet jeśli to Twój but). Zwróć uwagę na jego wagę i drobne szczegóły. Po zbadaniu obiektu odłóż go, zamknij oczy i wizualizuj go. Wyobraź sobie to jako całość, a także wyobraź sobie wszystkie znalezione szczegóły. Sprawdź, czy możesz odtworzyć przedmiot w swojej głowie. Kiedy już to zrobisz, zatrzymaj obraz w myślach przez kilka sekund lub tak długo, jak możesz. Kiedy nie możesz już utrzymać obrazu, otwórz oczy. Wypróbuj to ćwiczenie kilka razy, trzymając przedmiot przed sobą. Najpierw przećwicz to, nie patrząc na przedmiot. Następnie podnieś przedmiot i sprawdź, czy nie pominąłeś jakichś szczegółów. Kiedy już odniesiesz sukces w pracy z przedmiotem gospodarstwa domowego, spróbuj popracować z rośliną doniczkową. Sztuka polega na tym, że roślina zmienia się nieznacznie każdego dnia. Sprawdź, czy potrafisz zauważyć różnice z dnia na dzień i zmień wczorajszy obraz, aby odzwierciedlał dzisiejsze zmiany. Spróbuj tego ze zwierzakiem lub twarzą przyjaciela. Ważne jest, aby móc wizualizować swoich bliskich, jeśli myślisz, że będziesz chciał w przyszłości używać dla nich magii uzdrawiającej, a to także świetna praktyka.

ćwiczenie 4: gra urodzinowa

Nazywamy to ćwiczenie grą urodzinową, ponieważ zawsze graliśmy w nią na przyjęciach urodzinowych, gdy byliśmy dziećmi. Ty też możesz to mieć. Poproś przyjaciela, aby zebrał około dziesięciu małych przedmiotów gospodarstwa domowego i położył je na stole przed tobą. Poproś go, aby określił czas, w którym patrzysz na przedmioty, przez trzydzieści sekund, a następnie zakrył je kocem. W ciągu trzydziestu sekund zbadaj obiekty tak dokładnie, jak to możliwe. Kiedy już je zakryjesz, sprawdź, czy pamiętasz, co i gdzie one wszystkie były, i wyobraź je sobie w myślach. Jeśli to konieczne, spójrz jeszcze raz przez trzydzieści sekund. Gdy już poznasz elementy i ich układ, poproś znajomego o zmianę ich układu i spróbuj ponownie. Nie chodzi o to, żeby zapamiętywać obiekty tak, jak robi się to na sprawdzianie; to umiejętność przywołania w umyśle obrazu stosu przedmiotów.

ćwiczenie 5: lokalizacja, lokalizacja, lokalizacja

Usiądź na krześle w swoim salonie, zamknij oczy i wyobraź sobie pokój. Spróbuj zobaczyć jak najwięcej szczegółów w swoim umyśle. Otwórz oczy i zauważ, co przegapiłeś. Zamknij je ponownie i zobacz, czy

możesz poprawić swój obraz mentalny dzięki nowym szczegółom. Kiedy jesteś dobry w wizualizacji jednego pokoju, przenieś się do innego pokoju lub wypróbuj to w pracy, w autobusie lub w sklepie spożywczym – gdziekolwiek, gdzie możesz zamknij na chwilę oczy, nie wpadając na kogoś ani nie powodując wypadku samochodowego. Nie przestawaj ćwiczyć wizualizacji, nawet gdy osiągniesz biegłość. Udoskonalanie umiejętności wizualizacji jest jak ćwiczenie na siłowni; musisz to robić dalej, aby utrzymać najwyższy poziom umiejętności. Właściwie ćwiczenia na siłowni, kiedy pracujesz na powtarzalnej, nudnej maszynie cardio, nie są złym pomysłem. Ćwicz zapamiętywanie szczegółów na temat ludzi i rzeczy wokół ciebie, zamiast oglądać telewizję lub surfować po Internecie. Niezależnie od tego, czy robisz to na siłowni, czy nie, jeśli zaczniesz wykonywać pracę rytualną i energetyczną, zyskasz dużo praktyki.

Dwie istotne umiejętności: uziemianie i ekranowanie

Zanim zaczniesz głębiej eksplorować pracę z energią, ważne jest, abyś wykorzystał swoje nowo dopracowane umiejętności wizualizacji, aby pomóc ci nauczyć się dwóch podstawowych technik energetycznych: uziemienia i ekranowania. Techniki te pozwolą ci mieć większą kontrolę nad pracą energetyczną, dając ci sposoby na pozbycie się nadmiaru energii i ochronę przed niechcianą energią.

Grunt

Być może najważniejsza umiejętność, jakiej może się nauczyć wiccanin, nazywa się „ugruntowaniem” lub „ugruntowaniem i ześrodkowaniem”. Ziemia jest jednym z naszych największych źródeł energii. Ponieważ żyje, cały czas promieniuje energią. Także magazynują i neutralizują energię. Kiedy wiccanie posługują się magią, zazwyczaj nie używają energii swojego ciała (co Cunningham nazwał „mocą osobistą”), ponieważ jest im ona potrzebna na co dzień. Zamiast tego czerpią energię z ziemi (moc ziemi) poprzez swoje ciała. Podobnie, gdy wiccanie mają za dużo energii, na przykład gdy nie byli w stanie zużyć całej energii, którą zgromadzili podczas potężnego rytuału, lub gdy zebrali „złą” energię podczas kłótni, zwracają nadmiar energii na ziemię. Oto czym jest uziemienie. Pomyśl o tym, jak uziemiamy gniazdka elektryczne, i masz pomysł. Wielu wiccan rozpoczyna każdy rytuał lub akt magiczny od uziemienia. Odrzucają niechciane „wibracje” ze swojego dnia, takie jak napięcie pozostałe po stresującym spotkaniu w pracy lub wściekłość na drodze spowodowana nieprzyjemnymi ruchami ulicznym. Poprzez uziemienie łączą się także z matką Ziemią, od której będzie pochodzić energia do rytuału. Jeśli uziemiasz, aby „otrząsnąć się” z dnia przed rytuałem, nie martw się, że wyślesz na ziemię „negatywną” lub „złą” energię. Jak mówiłem, ziemia neutralizuje energię. Wszystko, co do niego wyślesz, zostanie przekształcone i zmanifestuje się na inne sposoby. Zanim przejdziesz do wznoszenia się i pracy z energią, niezwykle istotna jest umiejętność uziemienia. W magii istnieje stara, stara zasada mówiąca, że nigdy nie powinieneś przywoływać niczego, czego nie wiesz, jak wypędzić. Mag, który to wymyślił, miał na myśli duchy, demony i inne przerażające, ale przydatne istoty ze średniowiecznych magicznych grimuarów, ale kiedy mówię to tutaj, mam na myśli to, że zanim wzniesiesz energię, powinieneś wiedzieć, jak ją zdobyć. pozbyć się tego. Jeśli będziesz nosić go ze sobą lub pozwolić mu biegać po całym domu bez kierunku i celu, może to mieć różne dziwne skutki, a jednym z nich będzie to, że poczujesz się nieswojo uderzaj, aż się rozproszy lub uda ci się go unieruchomić. Po czym poznajesz, że masz za dużo energii, potrzebujesz uziemienia lub jedno i drugie? Możesz czuć się oszołomiony, zawroty głowy lub „wytracony z równowagi”. Możesz czuć się trochę nieswojo. Możesz czuć się zdenerwowany, zdenerwowany lub zły. Niektórzy ludzie czują się nawet trochę pijani. Żaden z tych warunków nie jest odpowiedni dla rytuałów lub magii, ale nie musisz rezerwować uziemienia dla celów wiccańskich lub magicznych. Możesz uziemić, kiedy tylko zajdzie taka potrzeba, z dowolnego powodu. Robiłem to nawet przed rozmowami kwalifikacyjnymi. Jest tyle sposobów na uziemienie, ilu jest Wicca. Oto ta, której uczył moich uczniów. Wykonujemy tę technikę jako medytację, więc jest trochę powtarzalna. Zostało to zaprojektowane w ten sposób celowo, ponieważ powtarzanie pomaga

się zrelaksować, a kiedy jesteś zrelaksowany, łatwiej jest wizualizować i odciskać obrazy w swojej podświadomości. Możesz przeczytać to ćwiczenie na magnetofonie i odtworzyć je podczas ćwiczeń. Zrobiłem przerwy w medytacji, na wypadek gdybyś chciał ją nagrać. „Pauza” oznacza wstrzymanie czytania, a nie czynności.

ćwiczenie 6: korzeń palowy

Podobnie jak w przypadku poprzednich ćwiczeń, znajdź spokojne miejsce, w którym możesz spokojnie pracować. Nie musisz znajdować się na zewnątrz, ale powinieneś być w stanie wizualizować lub odczuwać ziemię pod sobą. Usiądź wygodnie i zrelaksuj się. Weź kilka głębokich oddechów. Kiedy jesteś spokojny i zrelaksowany, wyobraź sobie, że istnieje gruby, złoty, świecący korzeń palowy, który rozciąga się od podstawy kręgosłupa aż do środka ziemi. Jest tętniący życiem i czerpie energię ze stopionego jądra ziemi. Zobacz to i poczuj to w swoim umyśle tak mocno, jak tylko potrafisz. Wiedz, że łączy cię z ziemią, Boginią Matką i siecią życia. Pauza. Kiedy okiem umysłu dostrzeżesz korzeń palowy i „znasz” w sobie jego rzeczywistość, delikatnie ściągnij przez niego ciepłą energię z ziemi. Poczuj i/lub zobacz energię przepływającą przez korzeń palowy do podstawy kręgosłupa. Pauza. Wyobraź sobie, że energia rozgałęzia się ze szczytu korzenia palowego, a jej część spływa w dół po obu nogach i do każdej stopy. Poczuj energię delikatnie przepływającą do twoich nóg i stóp. Pauza. Wyobraź sobie, że energia biegnie od korzenia palowego aż do kręgosłupa. Poczuj, jak energia delikatnie przesuwa się w górę kręgosłupa. Pauza. Wyobraź sobie, że energia oddziela się od górnej części kręgosłupa i spływa po obu ramionach do twoich dłoni. Poczuj, jak energia delikatnie przepływa w dół ramion i rąk. Pauza. Na koniec wyobraź sobie, że energia przemieszcza się ze szczytu kręgosłupa do czubka głowy. Poczuj całe swoje ciało pełne świecącej energii ziemi. Wiedźcie, że jesteście połączeni z ziemią i siecią wszelkiego życia. Pauza. Kiedy już zwizualizujesz energię wypełniającą twoje ciało, wyobraź sobie delikatne wypychanie nadmiaru energii z głowy, ramion, nóg i kręgosłupa z powrotem do korzenia palowego, a stamtąd do ziemi. Utrzymuj energię ciała, ale zobacz, jaka energia, której nie chcesz, spływa przez korzeń palowy i neutralizuje się w ziemi. Poczuj, jak opuszcza twoje ciało. Nie jesteś wyczerpany, ponieważ nie wypychasz swojej własnej energii. Niektórym osobom pomocne jest „zbieranie” energii w górnej części korzenia palowego przed jej wypchnięciem, podczas gdy innym zależy na wypychaniu jej ze wszystkich części ciała jednocześnie. Niezależnie od tego, który sposób jest dla Ciebie najłatwiejszy, jest on najlepszy. Jeśli wykonasz to ćwiczenie wystarczająco dużo razy, korzeń palowy stanie się realny. Wiedziałem, że medytacja działa na moich uczniów, kiedy zabierałem ich na duży, otwarty publiczny rytuał, a prowadzący rytuał poprosił wszystkich o wcześniejsze uziemienie poprzez wpuśczenie korzenia w ziemię. Staliśmy w kręgu z wieloma innymi osobami i w chwili, gdy lider to powiedział, poczułem, jak „korzenie palowe” wszystkich moich uczniów wbijają się w ziemię jeden po drugim wokół kręgu. To było trochę jak domino spadające jeden po drugim. Wiedziałem, że niektórzy z pozostałych uczestników rytuału, którzy nie byli w naszej grupie, również to wyczuli, sądząc po zabawnych spojrzeniach, jakie nam rzucali. Kiedykolwiek potrzebujesz uziemienia, możesz wypchnąć nadmiar energii z ciała poprzez korzeń palowy. Ćwicz pobieranie i oddawanie energii do ziemi wiele razy, zanim spróbujesz wykonać jakąkolwiek dodatkową energię lub zaklęcie. Powtarzając ćwiczenie, „wypalasz” w swoim umyśle obraz korzenia palowego i sprawiaasz, że staje się on coraz bardziej realny dla Twojej podświadomości. Jak powiedziałem, istnieje wiele innych sposobów uziemiania. Jeśli pomysł z korzeniem palowym nie działa dla Ciebie, spróbuj czegoś innego. Oto krótka i brudna lista pomysłów. Poeksperymentuj z nimi lub znajdź inny, który ma sens i działa dobrze.

Techniki szybkiego uziemiania i wizualizacji

oddechowy. Oddychaj powoli i głęboko i wyobraź sobie, że przy każdym wydechu wypychasz nadmiar energii z ciała. Nie pobieraj dodatkowej energii podczas wdechu; po prostu wciągnij powietrze.

Pamiętaj o powolnym oddychaniu. Szybki wdech i wydech pomaga raczej zwiększyć energię niż się jej pozbyć.

drżenie rąk. Wizualizuj wpychanie nadmiaru energii do dłoni, a następnie strząśnij ją z dłoni, jakbyś strząsał wodę

ich. Uważaj tylko, aby nie celować w nikogo ani nie „uderzyć” przez przypadek innych osób. W ten sposób możesz kogoś bardzo zaniepokoić.

uziemienie drzewa. Podobnie jak w przypadku drżenia rąk, wyobraź sobie, że wpychasz nadmiar energii do dłoni. Dotknij pnia drzewa i wyobraź sobie, że nadmiar energii wypływa z twoich rąk do drzewa, w dół pnia, z korzeni i do ziemi. Spróbowałem tego raz, kiedy byłem na przesłuchaniu plenerowym mojej grupy wokalne, i to uratowało mój bek. W ostatniej chwili dowiedziałem się, że będę musiał zostać solistą, a nie tylko wokalistą rezerwowym. Śmiertelnie się bałem, więc całą swoją treść oddałem bardzo życzliwemu dębowi w parku. Kiedy dotknąłem jego pnia, poczułem, jak strach wypływa z mojego żołądka, przechodzi przez ramiona do drzewa i ziemi. Jestem pewien, że mój występ byłby strasznym bałaganem, gdybym najpierw nie został uziemiony.

kamienie. Możesz zastosować technikę uziemiania drzewa za pomocą kamienia. Trzymamy duży kawałek odrzutowca, który dostałem z wystawy klejnotów i minerałów, w szufladzie w naszym ołtarzu, aby ludzie mogli go wyciągnąć i zmielić, jeśli zajdzie taka potrzeba. Mogą wepchnąć energię w kamień rękami, a nawet przyłożyć kamień do czoła i pozwolić energii spłynąć do skały z „trzeciego oka” – ośrodka energetycznego pośrodku czoła, pomiędzy brwiami. Twój kamień nie musi być jednak duży. Może mieć rozmiar kieszonkowy, dzięki czemu można go nosić ze sobą wszędzie. Z tego powodu mam w torebce mały kawałek odrzutowca. Folklor głosi, że czarne kamienie, takie jak gagat lub obsydian, najlepiej sprawdzają się jako uziemienie, ale ja miałem szczęście również z hematytem. Inni przysięgają, że wystarczy jakakolwiek solidna skała, którą znajdą w lesie lub nad strumieniem. Kiedy już zakorzenisz się w kamieniu, możesz go zetrzeć i „opróżnić” z wszystkiego, co do niego włożyłeś, umieszczając go pod bieżącą wodą, w misce z solą lub po prostu na ziemi. Nie zawsze jest to konieczne, ale jak widzieliście we wcześniejszych ćwiczeniach na odczuwanie energii, niektóre skały naprawdę zatrzymują energię (w szczególności kryształy działają jak baterie, które można ładować) i jeśli zamierzasz użyć tego samego kamienia do uziemienia później dobrym pomysłem może być jego „opróżnienie”. Istnieje wiele doskonałych książek o właściwościach skał, a wiele z nich zawiera listę skał, które nadają się do uziemiania. Więcej informacji znajdziesz na liście sugerowanych lektur.

bieżąca woda. Kolejną doskonałą techniką uziemiania jest siedzenie lub wchodzenie do bieżącej wody. Stań pod prysznicem i wyobraź sobie, że nadmiar energii spływa z Ciebie wraz z wodą. Jeśli masz luksus mieszkania w pobliżu czystego strumienia, rzeki, a nawet oceanu, pływanie w płynącej wodzie jest świetną alternatywą. Jedno słowo ostrzeżenia: jeśli tak tyle energii, że czujesz się oszołomiony lub masz zawroty głowy, poproś kogoś w pobliżu, aby cię monitorował, jeśli masz zamiar zanurzyć się w wodzie. Nie chcesz wślizgnąć się pod prysznic i rozbić sobie głowy ani dać się wciągnąć w prąd, bo wtedy będziesz potrzebować zupełnie innego rodzaju uziemienia.

jedzenie. Jedzenie może szybko sprowadzić Cię na ziemię. Trudno jest zachować zawroty głowy lub uczucie oszołomienia, gdy żołądek jest pełny. Jeśli jesz na mielenie, powoli zjedz małą porcję czegoś stałego, najlepiej bez dużej ilości cukru i kofeiny. Cukier i kofeina przyprawiają Cię o dreszcze. Wystarczy kawałek sera, salami lub dobry, ciężki chleb. Nie będziesz potrzebować dużo jedzenia do zmielenia, a przejadanie się podczas uziemiania może sprawić, że poczujesz się niekomfortowo w żołądku. Wiele rytuałów wiccańskich obejmuje mały uroczysty posiłek lub przekąskę, która pomoże uczestnikom w uziemieniu.

bezpośrednia trasa. Być może najłatwiejszym, pozbawionym podpór sposobem na uziemienie jest opadnięcie na dłonie i kolana i przyciśnięcie czoła do „podłogi” lub podłoża. Wyobraź sobie, że nadmiar energii wypływa z Twojego czoła w stronę ziemi. Brałem udział w rytuale podczas wielkiego pogańskiego święta, podczas którego przywódcy rytualni dostarczyli duży kamień, przed którym ludzie mogli klękać i opierać na nim czoła. Publiczne rytuały mogą być dość mocne, choćby dlatego, że jest w nich tak wielu ludzi, i było to świetne rozwiązanie problemu ludzi oddalających się od miejsca rytuału bez uziemienia

Ekranowanie

Podobnie jak w przypadku uziemienia, ważne jest zrozumienie ekranowania przed rozpoczęciem bardziej zaawansowanych prac energetycznych. „Osłanianie” zasadniczo polega na tworzeniu wokół siebie pola energetycznego, które pomaga ci kontrolować, jakie energie odbierasz z otaczającego cię świata i jakie energie wydzielasz. Kontynuując moje porównania z Gwiezdnymi Wojnami, przypomina to siłę wokół Gwiazdy Śmierci – niewidzialną ochronę, którą możesz zdjąć lub założyć w dowolnym momencie. Możesz stworzyć tarczę, która zatrzymuje wszystko na zewnątrz, lub tarczę półprzepuszczalną, która jedynie „odfiltrowuje” negatywne rzeczy jak sito, a resztę przepuszcza. Większość ludzi ma naturalne osłony, które pojawiają się, gdy czują się niekomfortowo lub przestraszeni. Aby się chronić, twój umysł mógł już zbudować tarczę „nie, gdybyś był ostatnim mężczyzną (lub kobietą) na ziemi”, którą nieświadomie podnosisz, gdy jakaś przerażająca osoba siedzi obok ciebie podczas szczęśliwej godziny. A może masz tarczę „proszę, nie zwracaj na mnie uwagi”, gdy nie przygotowywałeś się do zajęć lub spotkania biznesowego i nie chcesz, aby nauczyciel lub szef zadawał Ci pytania dotyczące materiału. (Słowo dla mądrych: nie używaj tarczy „nie zauważaj mnie”, kiedy prowadzisz. Bardziej prawdopodobne jest, że wrócisz do domu w jednym kawałku, jeśli inni kierowcy Cię zobaczą.) Te są bardziej tradycyjne tarcze „barierowe”, ale być może już posiadasz tarczę, która wydziela specyficzny rodzaj energii, którą chcesz emanować, na przykład „Jestem silny i potężny i mógłbym pokonać Jet Li w ósemce jedną ręką przywiązany za plecami, więc nie zadzieraj ze mną” – przyda się, gdy idziesz samotnie ciemną ulicą. Dlaczego potrzebujesz tarczy? Kiedy wiccanie pracują z energią i próbują ulepszyć swoje umiejętności psychiczne, w naturalny sposób stają się bardziej wrażliwi na swoje otoczenie, a tarcza pomaga im „odfiltrować energetyczny „szum” otoczenia. Prawdopodobnie nie chcesz wyczuć atmosfery wszystkich wokół ciebie na przykład w zatłoczonej restauracji lub centrum handlowym następnego dnia po Święcie Dziękczynienia. Jeśli jesteś wrażliwy psychicznie, łatwo możesz czuć się przytłoczony w hałaśliwych miejscach publicznych. Czasami też mamy do czynienia z „toksycznymi” ludźmi w pracy lub gdzie indziej i choć nie możemy ich uniknąć, możemy się chronić, aby zapobiec przyleganiu do nas negatywnych rzeczy, które wydzielają. Gdy Wiccanie stworzą tarcze, które odciążą te obce substancje, będą mogli skupić się na jakimkolwiek rytuale lub zaklęciu, które wykonują, bez przerw energetycznych i pobierać tylko tę energię, której potrzebują i chcą. Kiedy niektórzy uczniowie Wicca po raz pierwszy słyszą słowo tarcza, interpretują je tak, jakby odnosiło się do dosłownej zbroi i zaczynają się martwić, że jeśli wykonają pracę energetyczną, będą musieli chronić się przed złymi duchami lub czarną magią. Nie martw się – praca z energią ziemi nie przyciągnie do twoich drzwi bestii o negatywnej energii i złych chochlików. Trzeba by posługiwać się niezłą mroczną magią, żeby wyczarować takie rzeczy – jeśli w ogóle istnieją. Możesz także spotkać ludzi, którzy twierdzą, że używają tarcz, aby odeprzeć „atak psychiczny” lub skierowaną przeciwko nim negatywną magię. W większości przypadków jest to po prostu głupie. To prawda, że możesz użyć tarczy, aby zapobiec takiemu atakowi, ale nie martw się, że ludzie używają jakiejś tajnej mocy psychicznej, aby z tobą zadzierać. Większość ludzi albo nie może, albo nie chce przeprowadzić ataku psychicznego na kogoś innego. To nie jest takie proste i wcale nie jest powszechne. Dzięki Rede i

potrójnemu Prawu każdy Wiccanin pomyślałby dwa razy, zanim podjąłby próbę ataku psychicznego. Kiedy ktoś mówi Ci, że jest ofiarą ataku psychicznego, potraktuj to z przymrużeniem oka. Z pewnością nie jest to niemożliwe, ale najczęściej ludzie tworzą takie historie, aby wywołać mały dramat i zwrócić na siebie uwagę. To powiedziawszy, tarcza jest nadal ważnym narzędziem, które powinien posiadać wiccanin. Zbudowanie takiego jest proste.

ćwiczenie 7: ekranowanie

Najpierw pomyśl o obrazie, którego możesz użyć, aby się chronić. Na przykład wiccanie często wyobrażają sobie swoje tarcze jako bańkę otaczającą ich ciała. Inni wyobrażają sobie, że noszą zbroję lub są otoczeni pierścieniem energii. Mam jedną uczennicę, która korzysta z zamku z fosą i mostem zwodzonym, oraz przyjaciółkę, która wyobraża sobie owiniętego wokół niej potężnego węża (oczywiście luźno). Wybierz coś, co możesz łatwo sobie wyobrazić i co nie wydaje ci się głupie. Po wybraniu obrazu usiądź wygodnie i zrelaksuj się. Grunt. Weź kilka głębokich oddechów. Wyobraź sobie kulę energii siedzącą na szczycie korzenia palowego. Niech będzie to kolor, który kojarzy Ci się z ochroną. Wizualizuj kulę energii, aż stanie się dla Ciebie realna. Rozciągnij energię, aby otoczyła twoje ciało i przybrała kształt wybranego obrazu. Jeśli pracujesz z bańką, możesz postrzegać tę energię jako niebieską bańkę, która zaczyna się w twoim ciele, ale rośnie, wykraczając poza granice twojego ciała i otaczając cię. Użyj wizualizacji, aby bańka była realna i solidna. Wyobraź sobie niechciane energie odbijające się nieszkodliwie od powierzchni. Wstań i poruszaj się. Twoja tarcza powinna poruszać się wraz z tobą. Ćwicz utrzymywanie go podczas wykonywania zwykłych czynności, takich jak odkurzanie lub mycie zębów. Wizualizuj to, aż stanie się dla Ciebie całkowicie realne. Regularnie ćwicz osłonę w cichym miejscu. Kiedy myślisz, że już sobie poradziłeś, spróbuj zrobić to publicznie i zobacz, czy ludzie reagują na Ciebie inaczej. Pamiętaj, że ta tarcza ma wyłącznie charakter obronny; nie ma na celu rzutowania swojej energii na innych. Spróbuj użyć go w kilku różnych miejscach i okolicznościach i zwróć uwagę, co jest w nim innego w każdym z nich. I nie ćwicz tylko układania. Zdejmij go też. Aby to zrobić, po prostu „wciągnij” energię z powrotem do kulki na szczycie korzenia palowego i usuń nadmiar energii przez korzeń palowy. Zobacz, jak szybko możesz podnieść i zdjąć tarczę. Ćwicz to w zatłoczonym miejscu, gdzie jest wiele rzeczy rozpraszających. Jeśli obraz bąbelkowy Ci nie odpowiada, oto kilka innych do wypróbowania. Pamiętaj jednak, że najsilniejszą tarczą będzie ta, którą sam wymyślisz.

- Wyobraź sobie, że jesteś otoczony ceglany murem. Ściana jest nieprzenikniona, ale jest lekka i porusza się wraz z tobą.
- Wyobraź sobie, że jesteś otoczony kulą lub pierścieniem ognia.
- Wyobraź sobie, że Twoja skóra jest błyszcząca, odbijająca światło powierzchnią, która odbija wszelkie energie, których nie chcesz.
- Wyobraź sobie, że masz na sobie lekki, ale nieprzenikniony płaszcz i kaptur.
- Wyobraź sobie, że otacza Cię ochronne światło w wybranym przez Ciebie kolorze.
- Wyobraź sobie, że masz na sobie energetyczny kombinezon ochronny.
- Wyobraź sobie, że jesteś otoczony drutem kolczastym. (Używaj tego tylko, jeśli nie chcesz, aby ktokolwiek się do Ciebie zbliżał.)
- Wyobraź sobie, że jesteś otoczony ścianą lub pierścieniem czystego lodu.

ćwiczenie 8: osłona z partnerem

Teraz, gdy masz już silną tarczę, spróbuj współpracować z partnerem, aby sprawdzić, czy czujecie wzajemne tarcze. Usiądź na krzesłach lub na podłodze, twarzą do siebie. Zaczynij od opuszczonych tarcz. Poproś partnera, aby zaczął od rąk oddalonych od Ciebie, a następnie powoli przesunął je w Twoją stronę, zatrzymując się, gdy poczuje Twoją naturalną tarczę. To nie jest tarcza, którą stworzyłeś dla ochrony; to jest twoje naturalne pole energetyczne. U niektórych osób pole to rozciąga się na kilka cali od ciała, a u innych jest bardzo blisko skóry. Poczujesz delikatny opór. Kiedy twój partner poczuje twoją naturalną tarczę, sprawdź, czy możesz poczuć jego lub jej. Następnie podnieś swoje tarcze. Nie mówcie sobie nawzajem, jakich obrazów używasz. Wpompuj odpowiednią ilość energii w swoją tarczę. Wysyłaj swoją energię na zewnątrz, jakbyś się chronił, ale pamiętaj, aby nie rzucać jej na partnera, gdy atakujesz. Powiedz swojemu partnerowi, aby ponownie powoli przesunął ręce do przodu i powiedz, kiedy poczuje twoją tarczę. Poproś go, aby opisał, jakie to uczucie. Czy różni się ona od Twojej naturalnej tarczy lub jest podobna? Czy po dotknięciu tarczy może odgadnąć, jakiego obrazu używasz? Przełącz się i spróbuj poczuć tarczę swojego partnera. Spróbuj odgadnąć, co on lub ona wizualizuje. Uziemij, kiedy skończysz

Pamiętaj o ćwiczeniach!

Wiem, że już to mówiłem, ale warto to powtórzyć: ćwicz, ćwicz, ćwicz swoją wizualizację, uziemianie i ekranowanie. Wykonując te ćwiczenia, ćwiczysz swój umysł i przygotowujesz go, między innymi, do pracy rytualnej i magicznej. Wypal te umiejętności w swoim mózgu, abyś mógł je wykonywać w dowolnym miejscu i czasie, a nawet na autopilocie. Będziesz ich potrzebować do odkrywania transu, medytacji i pracy ze ścieżką, trzech z najpotężniejszych i najbardziej wszechstronnych praktyk Wicca.

Trans, medytacja i praca ze ścieżką

Wiccanie używają transu, medytacji i pracy ze ścieżką, aby trenować swoje umysły i pracować z podświadomością, aby ujarzmić swoje moce mentalne. Jest wiele powodów, dla których wiccanin może chcieć używać każdej techniki lub wszystkich trzech razem, włączając w to ćwiczenia mentalne, uziemianie, komunikację z bogami, magię, pracę ze snami, podróże hamańskie, tworzenie świątyni astralnej, uzdrawianie i po prostu relaks. O niektórych z nich porozmawiamy nieco więcej w dalszej części rozdziału. Zarówno medytacja, jak i praca ze ścieżką obejmują wejście w stan lekkiego transu, a następnie użycie wizualizacji do utrwalenia obrazu w umyśle. Podstawowa różnica między nimi, dla celów tej książki (różne definicje znajdziesz gdzie indziej), polega na tym, że kiedy pracujesz nad ścieżką, twoja wizualizacja zazwyczaj obejmuje kierowaną mentalną podróż do określonego miejsca w określonym celu. Medytacja może mieć znacznie bardziej swobodną formę i może obejmować „podróż” lub nie. Pierwszym krokiem do medytacji lub pracy ze ścieżką jest zrelaksowanie się i pozwolenie sobie na wejście w stan lekkiego transu. Ale najpierw musisz wiedzieć, jak wejść w „trans”.

Trans

Trans jest łagodnym, odmiennym stanem, gdzieś pomiędzy całkowitym przebudzeniem a snem. Kiedy jesteś zahipnotyzowany, jesteś w rodzaju transu. Kiedy śnisz, zwykle jesteś w lekkim transie. Mówimy o „odosobnieniu” przed telewizorem i to także jest formą transu. Podczas transu świadomy umysł nie opuszcza go całkiem – chociaż czasami tak się wydaje – ale jest zajęty gdzie indziej, a podświadomość ma swobodniejsze panowanie. Techniki transu ułatwiają pracę z energią, ponieważ pozwalają ominąć logiczne, sceptyczne: „Panie. Spock” świadomy umysł i łatwiejszy dostęp do podświadomości. Jak wspominałem w rozdziale 3, energia podąża za myślą, a odciskanie obrazów w podświadomości zaczyna sprawiać, że obrazy stają się rzeczywistością. Jeśli więc możesz użyć stanu transu, aby obniżyć bariery stojące przed twoją podświadomością i „przekonać” ją, że twój cel jest już rzeczywistością, istnieje większe prawdopodobieństwo, że odniesiesz sukces dzięki swojej magii lub jakimkolwiek celowi, który próbujesz osiągnąć poprzez pracę w transie. A zatem, pomijając sytuację, w której ktoś

macha ci przed twarzą zegarkiem kieszonkowym i mówi: „Robisz się senny”, jak wprowadzić się w stan transu? Podobnie jak w przypadku uziemienia, istnieje tyle sposobów na wejście w trans, ilu jest ludzi, którzy chcą to zrobić. Przede wszystkim jednak musisz przygotować scenę. Kiedy dopiero zaczynasz pracę z transem, ważne jest środowisko, w którym pracujesz. Podobnie jak w przypadku pracy wykonanej w rozdziale 3, będziesz chciał znaleźć spokojne miejsce, w którym możesz ćwiczyć bez przerwy. Przy pracy w transie szczególnie ważne jest to, abyś czuł się bezpiecznie niezależnie od miejsca, które wybierzesz. Kiedy wpadasz w trans, nie jesteś zagrożony, ale jesteś bardziej podatny na energie otoczenia, ponieważ świadomy umysł – który normalnie powodowałby, że wyciszałeś niechcianą energię, dźwięki lub inne zakłócenia – jest na krótkich wakacjach, kiedy trans. A skoro już mowa o rozpraszaniu uwagi, jeśli masz zwierzęta, upewnij się, że są odcięte od pokoju, w którym pracujesz. Wiele zwierząt uwielbia pracę energetyczną i mogą być szkodnikami (kochanymi szkodnikami, ale mimo wszystko...), kiedy próbujesz to zrobić.

Wybierz miejsce do ćwiczeń w transie, które będzie nie tylko bezpieczne, ale i wygodne. Zaciągnij rolety lub zasłony i pracuj przy słabym świetle. Kiedy idziesz spać, zaciągasz zasłony i przyciemniasz światła, co przypomina stan głębszego transu, więc pomaga to pobudzić umysł, aby jego świadoma część przez chwilę sprawdzała. Praca przy świecach jest dobra, ponieważ jest wystarczająco ciemno, aby wprowadzić w trans, ale wystarczająco jasno, aby przypominać większości ludzi, aby nie zasypiali. Jeśli używasz świecy, upewnij się jednak, że znajduje się ona w bardzo bezpiecznym miejscu, w stabilnym świeczniku, na wypadek gdybyś zasnął. Podczas pracy w transie możesz włączyć muzykę w tle. Niektórzy ludzie uważają, że pomaga im to łatwiej wpaść w trans, inni zaś – to rozprasza. Zaletą muzyki jest to, że może ona zredukować dźwięki dochodzące spoza pomieszczenia, takie jak odgłosy ruchu ulicznego lub dźwięków innych osób w domu, do jednego hałasu, zagłuszając je. Następnie możesz wyciszyć muzykę (łatwiej zignorować jeden dźwięk niż kilka) lub jej posłuchać, według własnego uznania. Działa to szczególnie dobrze w przypadku słuchawek. Jeśli chcesz spróbować skorzystać z muzyki, często pomocne jest wybranie czegoś powtarzalnego, ponieważ po usłyszeniu kilku taktów muzyki mózg przyzwyczaja się do niej i nie będzie stymulowany wprowadzeniem nowych dźwięków lub zmianami melodii. Mamy taśmę przedstawiającą kilku tybetańskich mnichów śpiewających „Om”, której używamy jako dźwięku w tle. Samo słuchanie jest strasznie nudne, ale powtarzalny dźwięk świetnie wprowadza w trans. Dobrze jest także wybierać muzykę instrumentalną, aby świadomy mózg nie zakłócał transu, próbując podążać za tekstem. Gdy już przygotujesz pomieszczenie, usiądź wygodnie, uziemij i podnieś tarczę. Ze swoją świadomością „ochroniarza” popijającego mojito na plaży, najlepiej na wszelki wypadek włączyć system alarmowy. Powtarzam: nie osłaniajcie się, ponieważ musicie się martwić o przyciągnięcie negatywnej energii, ale dlatego, że chcecie trzymać się z daleka od rozpraszających energii i dźwięków. Możesz dostosować swoją tarczę, aby odfiltrować hałas i energię. W końcu to twoja tarcza; jest tak realny, jak go uczynisz, i możesz go „zaprogramować” tak, aby robił wszystko, czego potrzebujesz. Następnie zamknij oczy lub pozwól im się delikatnie skupić (pozwól oczom odpocząć, a obraz stanie się niewyraźny) i weź kilka głębokich oddechów. Poczuj, jak Twoje ciało relaksuje się z każdym oddechem. Następnie, gdy będziesz uziemiony i zrelaksowany, wypróbuj jedną z poniższych technik wprowadzających w trans. Zanim jednak zaczniesz, jeśli martwisz się, że „wyjdiesz” z transu tak daleko, że będziesz miał problemy z powrotem, możesz zrobić dwie proste rzeczy. Ustaw budzik tak, aby włączył się po określonym czasie (5–10 minut przy pierwszej próbie; 15–20, jeśli jesteś całkiem dobry w transie). Możesz także poprosić kogoś, aby zapukał do drzwi o określonej godzinie. Dźwięk zegara lub pukanie powinny wyrwać Cię z transu. Jest mało prawdopodobne, że „gdzieś pójdziesz” i nie będziesz mógł wrócić, ale jeśli boisz się, że tak się stanie, twój strach może zakłócać twoją sesję transu. Oto krótka lista induktorów transu. Pamiętaj, że jest to kolejna sytuacja, w której najskuteczniejszą dla Ciebie techniką będzie ta, którą sam wymyślisz, więc wykorzystaj te pomysły jako odskocznnię do „zakończenia własnych metod”.

Kilka podstawowych sposobów na wywołanie transu

wykonuj kwadratowe oddychanie. Ćwiczenia oddechowe świetnie dodają energii i wprowadzają w trans. Aby wykonać oddychanie kwadratowe, wdychaj powoli przez cztery odliczenia, wstrzymaj oddech na cztery odliczenia, wydech przez cztery odliczenia, wstrzymaj oddech na cztery odliczenia i idź dalej. Liczenie powinno być bardzo powolne. Połączenie oddychania i liczenia pomoże Ci wejść w lekki zmieniony stan.

zapalić świecę. Pozwól oczom na złagodzenie ostrości, a następnie spójrz na „migoczący” płomień. Możesz zrobić to samo, jeśli siedzisz w pobliżu kempingu lub przed miejscem do wypoczynku, ale najpierw upewnij się, że jesteś bezpieczny. Nigdy, przenigdy nie zaskodzi mieć pod ręką gaśnicę, kiedy robisz cokolwiek ze świecami lub papierosami.

miska wody. Przyjrzyj się powierzchni wody w misce lub światłu świecy odbijającej się w wodzie.

notatnik. Zamknij oczy i wyobraź sobie notatnik z papierem w linie. W myślach napisz w jednym wierszu kartki: „Jestem w transie”. Wizualizuj tworzenie każdej litery zdania. Kontynuuj pisanie zdania w kolejnych wierszach.

Labirynt. Zamknij oczy i wyobraź sobie, że jesteś w labiryncie krętych korytarzy. Podobnie jak Tezeusz w opowieści o minotaurze, masz w dłoni jeden koniec złotego sznurka. Sznurek wiję się przez przejścia do środka. Podążaj za sznurkiem do środka. Kiedy tam dotrzesz, będziesz w całkowitym transie.

schody. Wyobraź sobie, że wspinasz się w górę lub w dół po kręconych schodach, a każda pętla wprowadza cię głębiej w trans.

palić kadzidło z bylicy. Działa to na dwa sposoby. Po pierwsze, bylica zawiera związek, który wydaje się wywoływać trans. To nie jest jak palenie marihuany czy branie narkotyków. To subtelne (i legalne). Jest dobry do pracy magicznej, ponieważ pomoże ci wejść w trans, ale nadal będziesz mieć kontrolę. Możesz także użyć miękkiej ostrości z dymem, aby wywołać trans.

kryształ. Znajdź kawałek kryształu z wieloma punktami lub kamień z dużą ilością losowych oznaczeń. Delikatnie ustaw ostrość i spójrz na punkty lub oznaczenia. Możesz także patrzeć na odbicie światła świec w fasetach.

ściekająca woda. Jeśli masz fontannę stołową z miękką ostrością, obserwuj bulgoczącą wodę. Pamiętaj, że dźwięk płynącej wody sprawia, że niektórzy ludzie nagle muszą udać się do łazienki, co nie jest zbyt pomocne, gdy próbujesz wejść w trans.

wirująca woda. Wizualizuj wodę wirującą w odpływie lub nalej trochę wody i obejrzyj to, co dzieje się naprawdę. Zobacz zastrzeżenie dotyczące łazienki związane z pomysłem cieknącej wody.

obejrzyj ryby. Pozwól swoim oczom na złagodzenie ostrości i spójrz na akwarium pełne ryb. Tak, to brzmi zabawnie, ale naprawdę działa! Jest powód, dla którego wielu Azjatów trzyma zbiorniki ryb w swoich domach – zbiorniki ryb mają wielką energię (chi) i są bardzo relaksujące. W dniu, w którym przeprowadziliśmy się z mężem, my i grupa przyjaciół, którzy nam pomogli, byliśmy tak zmęczeni, że siedzieliśmy w salonie i odpoczywaliśmy przed zbiornikiem z rybami na kilka minut, zanim którekolwiek z nas zorientowało się, że spadliśmy w swego rodzaju hipnotyczny niewolę wywołaną zmęczeniem.

spirala. Narysuj spiralę na kartce papieru i prześledź ją palcem. Obserwuj czubek palca, gdy się porusza i wokół. Najlepiej robić to przy świetle świec. Mam w tym celu glinianą spiralę z rowkami wielkości końcówki palca. Zauważ to, że niektóre osoby, które dopiero zaczynają, mają problemy z transem i

jednoczesnym wykonywaniem czynności fizycznych – na przykład poruszaniem palcami – dlatego najlepiej będzie zacząć od jednego z pozostałych pomysłów.

Kilka bardziej zaawansowanych sposobów na wywołanie transu

Są one „bardziej zaawansowane”, ponieważ wymagają ruchu, treningu lub obu.

bębnienie. Powolne uderzanie w bęben wprowadza w trans, ponieważ jest powtarzalne i generuje cudowną, relaksującą wibrację. Nie bębnij szybko, bo to podnosi energię, zamiast wprowadzać w trans. Pomysł polega na tym, aby wyobrazić sobie, że Twoje tętno zwalnia wraz z prędkością bębnienia.

taniec transowy. Jeśli kiedykolwiek byłeś na imprezie pogańskiej lub wiccańskiej, prawdopodobnie widziałeś ludzi grających na bębnach i tańczących wokół ěre. Taniec to jeden z najfajniejszych sposobów na wejście w odmienny stan. Możesz to zrobić sam, w środku zatłoczonego klubu lub z przyjaciółmi w świetle księżyca. Wirowanie – coś w rodzaju „wirujących derwiszów” – będzie Ciebie też dość szybko wprowadzić w trans, ale bądź ostrożny, proszę. Łatwo stracić równowagę i walnąć w meble (jeśli zrobisz to w środku) lub w ścianę (jeśli zrobisz to na zewnątrz). Jeśli interesujesz się tańcem trance, zapoznaj się z książką Gabrielle Roth *Sweat Your Modlitwy*.

tai chi i chi gung. Jeśli uczyłeś się Tai Chi i/lub Chi Gung, wiesz, że te praktyki mają na celu między innymi wywołanie lekkiego transu. Mój mąż i ja wierzymy, że są one tak przydatne w nauce o ciele, energii i transie, że wymagamy, aby wszyscy nasi uczniowie nauczyli się choć trochę jednego lub drugiego.

Wyłączenie „rozmowy myślowej”

Koncentracja ma kluczowe znaczenie dla dobrej wizualizacji, pracy w transie i magii. Jestem pewien, że odkryłeś, próbując niektórych ćwiczeń transowych, czasami trudno się skoncentrować, ponieważ twój świadomy umysł gada w tle – robisz listę zakupów, przeżywasz na nowo kłótnię ze swoim bytym, zastanawiasz się, co spakować na podróż – gadanie o jakiegokolwiek rozpraszającej rzeczy, na punkcie której może mieć obsesję w danej chwili. Kilka technik wprowadzania w trans, które właśnie wymieniałem, może pomóc wyciszyć rozgadany umysł, szczególnie kwadratowe oddychanie, słuchanie muzyki w słuchawkach i notatniku, ponieważ angażują mózg na tyle, że można zapomnieć o świecie zewnętrznym, ale nie tak bardzo że nie możesz się zrelaksować i wejść w trans. Oto kilka dodatkowych rzeczy, które możesz zrobić przed pracą w transie lub medytacją, aby pomóc wyłączyć gadający umysł. Jest na to wiele, wiele technik, więc jeśli któraś z nich nie zadziała, spróbuj czegoś nowego. Znajdziesz odpowiedni dla siebie.

wypisz paplaninę ze swojego systemu. Weź notatnik i zapisz wszystkie bełkoty, które przechodzą ci przez głowę. Pisz, pisz i pisz, aż zostanie wyczyszczony. Możesz także wyobrazić sobie i wizualizować, że to pisziesz, a nie faktycznie pisziesz.

zmyć to. Wizualizuj siebie w nurcie rzeki, a woda zmywa wszystkie obce rzeczy, które przepływają przez twoją głowę.

odmiana oddychania kwadratowego. Zamiast powoli wdychać, wstrzymywać, wydychać i wstrzymywać, wykonaj powoli jeden pełny obrót, po którym następuje szybki, a następnie na zmianę.

oddychanie trzecim okiem. Oddychaj powoli i głęboko, wyobrażając sobie, że oddychasz trzecim okiem, ośrodkiem energetycznym na czole, pomiędzy brwiami.

Jeśli absolutnie nie możesz uciszyć gadania, może to oznaczać, że nie jest to dobry czas na pracę w transie, ponieważ masz coś ważnego, z czym musisz się uporać. W takim przypadku najlepiej będzie najpierw zająć się kwestią zewnętrzną.

Trans z przewodnikiem turystycznym: medytacja i praca nad ścieżką

Medytacja i praca nad ścieżką są rozszerzeniami pracy nad wizualizacją i transem, którą już wykonałeś. Istnieje wiele rodzajów medytacji, ale dla naszych celów medytacja polega na koncentrowaniu się na obrazie lub pożądanym rezultacie w stanie transu. Pathworking to mentalna podróż w stanie transu.

Medytacja

Medytacja przypomina trochę przedłużoną wizualizację wykonywaną w szczególnych okolicznościach. Jest to przydatne w magii i samodoskonaleniu, ponieważ, jak wyjaśniłem wcześniej, kiedy w transie koncentrujesz się na obrazie, łatwiej jest utrwalić go w umyśle. Wiccanie medytują nad obrazami z wielu powodów, w tym między innymi z następujących:

ćwiczyć umysł. Ponieważ wymaga utrzymywania obrazu w umyśle przez pewien czas, medytacja może wzmocnić zdolność skupiania się i wyostrenia świadomości.

robić magię lub leczyć. Obydwa wymagają koncentracji i wizualizacji, które z kolei wspomagane są przez medytację i trans.

Często wiccanin będzie medytował nad wizualizacją celu – takiego jak zdobycie nowej pracy – jako część magicznego rytuału mającego na celu osiągnięcie tego celu. Oprócz leczenia skręconej kostki wiccanie mogą medytować nad mentalnym obrazem ustępującego obrzęku. Wiccanie często zapalają świecę i medytują, aby pomóc uzdrowić ukochaną osobę, która jest w szpitalu.

„ustawić” sen. To coś w rodzaju „wezwania i odpowiedzi”. Używasz medytacji, aby zadać swojej podświadomości pytanie tuż przed snem.

Czasami, kiedy kładziesz się spać, podświadomość odpowiada ci we śnie.

aby uzyskać informację psychiczną. Jest to podobne do tworzenia snu, z tą różnicą, że odpowiedź pochodzi z innych źródeł, takich jak „podmuch inspiracji lub zmysły psychiczne”.

Przykład wykorzystania medytacji do osiągnięcia celu

Poniżej znajduje się przykład procesu, którego wiccanin może użyć, aby osiągnąć cel poprzez medytację. Jest to struktura, którą można modyfikować i wykorzystywać w różnych okolicznościach.

Powiedzmy, że chcesz użyć medytacji, aby poprawić swoje wyniki w teście SAT lub innym ważnym teście. Możesz wykonać następujące kroki.

1. Najpierw naucz się do testu! Medytacja jest potężnym narzędziem, ale musisz także pracować nad osiągnięciem swojego celu na płaszczyźnie doczesnej.
2. Wybierz bezpieczne i ciche miejsce do medytacji. Wyłącz telefon. Umieść na drzwiach znak „Nie przeszkadzać”. Zrelaksować się.
3. Stwórz w myślach obraz, jak uzyskujesz świetny wynik na teście. Może to być mentalny obraz kogoś, kto ściska Ci dłoń i gratuluje, lub może to być obraz samego wyniku testu. Obraz, który będzie miał dla Ciebie największe znaczenie, będzie tym, który zadziała najlepiej.
4. Użyj jednej z technik z rozdziału 3 do uziemienia. Wizualizacja korzeni palowych jest świetną techniką uziemiającą przed medytacją.
5. Użyj jednej z technik transu opisanych w tym rozdziale, aby wejść w nieco zmieniony stan. W tym przykładzie szczególnie przydatne mogą być techniki świecy lub miski z wodą.

6. Przenieś swoją świadomość z techniki, której używałeś do wejścia w trans, na wybrany obraz będący wynikiem testu. Na przykład, jeśli wpatrujesz się w płomień świecy, „zobacz” swój obraz w płomieniu, wizualizuj, że „świat staje się twoim obrazem” lub powoli pozwól swoim oczom zamknąć się i wizualizuj swój obraz oczami umysłu. Skup się na obrazie. Zobacz, jak obraz staje się wyraźniejszy. Urzeczywistnij to w swoim umyśle

7. Po pewnym czasie puść obraz i uziemij.

8. Powtarzaj tę czynność raz dziennie przez kilka dni, aby wzmocnić obraz w umyśle.

9. Możesz zmodyfikować ten proces, aby pracować nad dowolnymi celami wymienionymi wcześniej i nie tylko.

Praca nad ścieżką

Teraz, gdy masz już trochę doświadczenia w koncentrowaniu się na pojedynczym obrazie, możesz rozszerzyć to doświadczenie na pracę ze ścieżką. Podobnie jak w przypadku medytacji, praca ze ścieżką rozpoczyna się od uziemienia, relaksu i wejścia w stan transu. Jednak kiedy już osiągniesz trans, zamiast skupiać się na pojedynczym obrazie, pozwalasz umysłowi zabrać cię w jakąś podróż, podróż z przewodnikiem ścieżką lub do miejsca docelowego, które wybrałeś przed rozpoczęciem. W rozdziale 1 wspomniałem o pracy Mircei Eliade na temat szamanizmu i o tym, jak szaman wykorzystuje odmienne stany, aby podróżować po drzewie świata do podziemnego lub innego świata, aby uzyskać psychiczne lub boskie informacje. Jest to forma pathworkingu. Wiccanie używają pathworkingu między innymi na następujące sposoby:

rozmawiać z bogami. Bogowie istnieją na ziemi, ale łatwiej jest do nich dotrzeć na ich własnym terenie – w innym świecie, w sferze duchów. Podczas medytacji możesz podróżować do światów bogów i poznawać je w kontekście. Mogą pokazać ci lub nauczyć cię w ścieżce rzeczy, których trudno byłoby doświadczyć na ziemskim planie.

zbudować świątynię astralną. „Świątynia astralna”, przynajmniej w rozumieniu tej książki, to miejsce, które tworzysz w swoim umyśle, do którego udajesz się, między innymi, aby uprawiać magię lub komunikować się z bogami. Droga do świątyni astralnej zwykle obejmuje wielokrotne podróże do tego miejsca, dzięki czemu za każdym razem staje się ono bardziej konkretne i jasne, aż do momentu, w którym będziesz mógł udać się tam do woli.

aby uzyskać informację psychiczną. Możesz skorzystać z metody pathworkingu, aby poznać pomocnych przewodników, których możesz poprosić o informacje. Na przykład możesz zaprojektować wycieczkę, podczas której spotkasz nasze wewnętrzne ja (personifikację podświadomości) i poprosić ją o zlokalizowanie źródła bólu w twoim ciele. Możesz też odwiedzić duchy zwierząt lub ludzi w świętym miejscu, aby dowiedzieć się o znaczeniu tego obszaru. Podobnie możesz używać pathworkingu, aby spotykać się, rozmawiać i zdobywać informacje od zmarłych.

Jedną z najważniejszych rzeczy, o których należy pamiętać podczas pracy ze ścieżką, jest to, że musisz mieć jedno miejsce początkowe w swojej podróży i że musisz opuścić swoją ścieżkę w ten sam sposób, w jaki przyszedłeś. Na przykład niektórzy ludzie wyobrażają sobie rozpoczęcie swojej podróży od przejścia przez drzwi lub bramę i przez te drzwi lub bramę przechodzą z powrotem, wracając do „prawdziwego” lub doczesnego świata. Inni wyobrażają sobie, że zaczyna się od wylotu tunelu i wraca przez tunel na końcu. Powtarzanie swoich kroków jest ważne, ponieważ sygnalizuje Twojemu umysłowi, że masz zamiar wrócić do doczesnego świata. Chcesz to sobie uświadomić, żeby wrócić całkowicie, a nie jedną nogą w innym świecie, a drugą na ziemi. Kiedy wyruszasz w podróż pracującą nad ścieżką, to twoja psychiczna lub duchowa jaźń, a nie fizyczna jaźń, odbywa tę podróż. Chcesz mieć

pewność, że psychiczne ja ponownie zjednoczy się z fizycznym na końcu ścieżki. Jeśli nie potężną się ponownie, możesz czuć się zdezorientowany, zawroty głowy, mdłości, zamęt lub niekompletność z braku lepszego słowa. Eliade zakłada, że szamanów uważa się za nieco szalonych, ponieważ przebywają jednocześnie w obu światach i dlatego nigdy całkowicie w żadnym. Jednak nie panikuj – jeśli będziesz podążał ścieżką i zboczysz z właściwej ścieżki, nie zostaniesz szalonym szamanem. Jeśli nie udało ci się całkowicie powrócić z podróży opartej na ścieżce, możesz naprawić sytuację, powracając do pracy na ścieżce przez bramę lub jakąkolwiek technikę wizualną, której użyłeś, wizualizując siebie ponownie integrującego tę część siebie, którą pozostawiłeś, i wyraźnie i celowo wracając z powrotem drogą, którą przyszedłeś, a po powrocie nastąpi dokładne uziemienie. Jeśli naprawdę martwisz się, że nie będziesz mógł wrócić, wypróbuj sztuczkę z * eseusem, którą omówiłem wcześniej w tym rozdziale. Kiedy wejdiesz na ścieżkę, przywiąż złotą linę lub nić do bramy lub drzwi, a drugi koniec do nadgarstka. Jeśli zgubisz się lub zdezorientujesz w pracy nad ścieżką, możesz podążać wątkiem do domu. (Uważam, że ten wątek jest bardziej niezawodny niż ślad bułki tartej Jasia i Małgosi). Inną opcją jest pozostawienie kogoś w pokoju podczas pracy nad ścieżką. Jeśli się zgubisz, on lub ona może „odezwać się do ciebie”, prowadząc cię ustnie do punktu wejścia. Ważne jest również, aby korzystać z tego samego punktu wejścia i wyjścia, bo upewnisz się, że Twój umysł dobrze zna to miejsce i łatwo się tam dostaniesz, zwłaszcza jeśli nie zabrałeś ze sobą złotej nici. Dzięki temu znacznie łatwiej jest rozpocząć pracę nad ścieżką i znaleźć drogę powrotną. Oznacza to również, że możesz spędzić mniej czasu i energii na „indukcji” (początku podróży, którą powtarzasz za każdym razem), a więcej na samej podróży.

Konfigurowanie ścieżki

Aby skonfigurować pathworking, najpierw musisz zdecydować o niektórych szczegółach swojej podróży, takich jak powód podróży, trasa lub cel podróży oraz kogo lub co, jeśli w ogóle, chciałbyś spotkać. Pamiętaj, że podczas podróży możesz napotkać różne rzeczy, których nie planowałeś. Powinieneś także zdecydować, jakiego obrazu chcesz użyć do wprowadzenia lub przejścia między materialnym światem i Twoją podróżą . Możesz skorzystać z pomysłów na drzwi, bramę lub tunel lub stworzyć własne. Kiedy wybierzesz te czynniki na swoją podróż, masz ramy historii. (Po tej sekcji znajduje się przykładowy schemat.) Struktura składa się z trzech części: indukcji, czyli części, w której wchodzisz w trans i pracę ze ścieżką; „ciało”, w którym robisz wszystko, co musisz zrobić w pracy ze ścieżką; i „zamknięcie”, w którym wychodzisz z pracy nad ścieżką. W wielu ścieżkach, łącznie z poniższym przykładem, indukcja i zamknięcie są ściśle zaplanowane, ale ciało tak nie jest. Dzieje się tak dlatego, że nie można zaplanować wszystkiego, co wydarzy się w trakcie pathworkingu. Gdybyś mógł, nie byłoby sensu jechać. Zapisz swój framework. Kiedy już to zrobisz, możesz przeczytać to na magnetofonie, aby móc użyć dźwięku własnego głosu, aby poprowadzić cię na ścieżkę pracy. Pamiętaj, aby czytać bardzo powoli i wyraźnie, a po wprowadzeniu i przed rozpoczęciem właściwej podróży zrób przerwę na chwilę. Jeśli nie chcesz się nagrywać, możesz zamiast tego poprosić znajomego, aby nagrał wprowadzenie, lub kiedy dojdiesz do właściwej podróży, możesz poprosić go o przeczytanie Ci wprowadzenia, lub możesz po prostu wyobrazić sobie punkt wyjścia dla siebie . Etapy pracy nad ścieżką są bardzo podobne do medytacji:

1. Wybierz bezpieczne i ciche miejsce do pracy. Wyłącz telefon. Umieść na drzwiach znak „Nie przeszkadzać”. Zrelaksować się.
2. Zastosuj jedną z technik uziemiania , najlepiej taką, która nie wymaga podpórek.
3. Zamknij oczy, jeśli jeszcze nie są zamknięte. Włącz magnetofon, powiedz znajomemu, aby zaczął czytać lub zacznij wizualizować punkt wejścia w swoją podróż. Słuchanie lub wyobrażanie sobie wprowadzenia twojej historii powinno w większości przypadków wywołać trans. Jeśli jednak masz problemy ze zmianą świadomości, spróbuj oddychać prosto podczas słuchania.

4. Postępuj indukcji. Zobacz siebie przy swoich drzwiach, bramie lub tunelu. Poświęć chwilę na utrwalenie tego miejsca w swoim umyśle. Zobacz, jak wyciągasz rękę, by dotknąć drzwi, bramy lub tunelu. Poczuj, jakie to prawdziwe.

5. Kiedy już obraz punktu początkowego utrwali się w Twoim umyśle i osiągniesz stan lekkiego transu, rozpocznij podróż.

6. Kiedy doświadczasz pracy nad ścieżką, zwracaj szczególną uwagę na szczegóły, które widzisz, dotykasz, wążasz, słyszysz i smakujesz, i powiedz sobie, że będziesz je pamiętać nawet po tym, jak „zakończysz pracę ze ścieżką i nie będziesz już w stanie transu”. . Czasami Informacje, które otrzymujemy w ramach pathworkingu, są subtelne i zawarte w małych rzeczach, które napotykamy, a nie w dużych.

7. Jeśli spotkasz kogoś na swojej ścieżce – ludzi, bogów, wróżki, elfy, duchy zwierząt, duchy, postacie folklorystyczne lub jakąkolwiek inną istotę – bądź grzeczny! Nie dotykaj ani nie głaskaj niczego, co nie chce być dotykane lub głaskane, a jeśli ktoś lub coś każe Ci odejść zrób coś sam, zrób to. Istoty, które spotykasz w procesie pathworkingu, działają na innym poziomie i tam obowiązuje inna etykieta. Jeśli okazujesz szacunek i poświęcasz czas na zbadanie sytuacji w poszukiwaniu wskazówek, jak powinieneś się zachować, istoty, które napotykasz, są bardziej prawdopodobne, że ci pomogą i będą otwarte na twój powrót. Pomyśl o tym jak o uczestnictwie w oficjalnej kolacji za granicą, gdzie tego nie robisz aby znać język lub zwyczaje i odpowiednio do nich podchodzić. I nigdy, przenigdy nie bierz niczego, jeśli nie jest oczywiste, że tak było dane tobie. Przecież gdybyś był na tej oficjalnej kolacji, nie ukradłbyś widelców. Przedmioty zrabowane z wymiarów duchowych i/lub właściciele tych przedmiotów zwykle wracają, by później nawiedzać złodzieja, więc jest to kwestia zdrowego rozsądku i etykiety.

8. Po zakończeniu podróży wróć do punktu początkowego. Przenieś swoją świadomość do „prawdziwego” świata i uziemienia. Podobnie jak w przypadku medytacji i transu, jeśli myślisz, że możesz mieć trudności z powrotem do medytacji, poproś przyjaciela, aby na koniec delikatnie wybudził Cię z transu lub ustaw budzik tak, aby zadzwonił o określonej godzinie. Żadna z tych technik nie zastępuje jednak uziemienia. Zawsze szlifuj po obróbce ścieżki.

Poniżej znajduje się przykładowa struktura pathworkingu. W przypadku tego przykładu zakładam, że albo będziesz czytać scenariusz na magnetofonie, albo ktoś ci go przeczyta. Zauważ, że pathworking może być bardziej zorganizowany niż ten, obejmujący prawie każdy utwór z choreografią, lub może być znacznie mniej zorganizowany i składać się z wprowadzenia, czyli okresu czasu, w którym po prostu błąkasz się i doświadczasz wszystkiego, czego możesz doświadczyć, i powrót. Jak ze wszystkim w Wicca, będziesz chciał poeksperymentować, aby zobaczyć, jaki poziom szczegółowości chcesz uwzględnić w swoim skrypcie pathworkingu. W scenariuszu umieściłem pauzy dla osoby czytającej scenariusz. Nie należy ich czytać na głos. Zauważyłem również, gdzie zaczyna się i kończy indukcja, rozwinięcie i zamknięcie, dzięki czemu masz układ odniesienia do tworzenia własnych.

Przykładowa ścieżka pracy

[Początek indukcji.] Zamknij oczy i zrelaksuj się. Pauza. Oddychaj głęboko. Z każdym oddechem pozwól swojemu ciału coraz bardziej się relaksować, aż poczujesz się bardzo zrelaksowany, ale nie śpiący. Pauza. Pozwól sobie na delikatne wprowadzenie się w stan transu. Jeśli to konieczne, spróbuj oddychać równo, aż do całkowitego zrelaksowania się i wprowadzenia się w trans. Pauza. Skup się na moim głosie i słowach. Oddychać. Zrelaksować się. Pauza. Wybierzesz się w podróż w swojej wyobraźni, okiem umysłu. Na początek zobacz lub wyobraź sobie, że stoisz nocą na skraju gęstego lasu. Słychać szelest wiatru w liściach drzew, a nad głową świeci księżyc w pełni. W świetle księżyca wyraźnie widać ścieżkę, która zaczyna się tuż przed tobą i prowadzi do lasu. Na prawo od ścieżki, zaraz na początku, znajduje

się wieża z kamieni ułożona jedna na drugiej. Wieża ma około trzech stóp wysokości, a tworzące ją kamienie są mniej więcej wielkości bloków żużlowych. Na szczycie wieży znajduje się świecąca latarnia. Ta wieża jest punktem początkowym i końcowym tej ścieżki. Dotknij wieży i przekonaj się, że jest prawdziwa. Pauza. Zaczynaj iść ścieżką w stronę lasu. Nie zabieraj ze sobą latarni, bo nie będzie Ci ona potrzebna. Księżyc oświetla Twoją ścieżkę, więc odnalezienie drogi nie będzie stanowić problemu. Pod stopami czujesz miękką ziemię. Drzewa są wysokie i ciemne, ale to nie jest straszny las. To jest w jakiś sposób znajome, pocieszające. Idziesz dalej, w stronę środka lasu. Pauza. Wkrótce ścieżka ustępuje miejsca dużej polanie oświetlonej światłem księżyca. Możesz zobaczyć punkty irides w trawie wzdłuż krawędzi. Na środku polany znajduje się duży kamień – wystarczająco duży, abyś mógł na nim usiąść. Wchodzisz na polanę i siadasz na kamieniu w świetle księżyca. Zdajesz sobie sprawę, że jesteś w świętym miejscu. Pauza. [Uwaga: to jest koniec indukcji – części pracy nad ścieżką, która prowadzi cię do transu i do świętego miejsca, gdzie będzie wykonywana praca.] [Początek ciała.] Ze swojego miejsca na skale At zobacz kobietę wyłaniającą się spośród drzew. Kiedy idzie przez polanę w twoją stronę, zauważasz, że ma na sobie zwiewną białą sukienkę i srebrną opaskę z półksiężycem na czole. Trudno określić, ile ma lat. Gdy ona idzie powoli w twoją stronę, nie boisz się. Tak naprawdę jesteś pełen niecierpliwości, wiedząc, że ta kobieta ma dla ciebie wiedzę i informacje. Kobieta zatrzymuje się przed tobą. Posłuchaj, co ma Ci do powiedzenia. Długa pauza. [Pozostaw wystarczająco dużo czasu osobie realizującej ścieżkę, aby wysłuchała całego przesłania.] Kiedy kobieta skończy mówić, podziękuj jej. Odwraca się i idzie z powrotem przez polanę, by ponownie zniknąć między drzewami. [Koniec ciała.]

[Początek zamknięcia/wyjścia ze ścieżki.] Kiedy będziesz gotowy, wstań i rozpocznij przechodzenie przez polanę w stronę ścieżki, którą tu dotarłeś. Kiedy odnajdziesz szlak w jasnym świetle księżyca, rozpocznij powrót do punktu wyjścia. Idąc, pamiętaj o szczegółach wiadomości, którą przekazała ci kobieta. Idziesz dalej, ciesząc się ciepłą nocą i pięknym lasem. Pauza. Przed sobą widzisz blask latarni i wiesz, że prawie wróciłeś. Zbliżasz się do skraju lasu i do świecącej latarni, i dotykasz kamiennej wieży. Dotykając kamieni, natychmiast i całkowicie powracasz do doczesnego świata. [Koniec zamknięcia.]

Zauważ, że w tym konkretnym kontekście wszystko, co dzieje się na polanie, jest dziełem pracy nad ścieżką, a etapy, w których idziesz ścieżką do i z polany, mają na celu wprowadzenie cię w trans i z niego. Wypróbuj tę ścieżkę kilka razy, a następnie zacznij ją modyfikować lub pisać własną. Rozważ pójście na polanę i spotkanie z kimkolwiek lub czymkolwiek, zamiast z kobietą. Możesz też rzucić zaklęcie, używając kamienia iat na polanie jako ołtarza. Jedynym ograniczeniem możliwości jest Twoja wyobraźnia. Możesz prowadzić dziennik o swoich doświadczeniach i wiadomościach, które otrzymujesz. Z biegiem czasu z wiadomości może wyłonić się pewien wzór lub mogą one połączyć się, tworząc większą wiadomość. Ponadto, podobnie jak w przypadku snów, po powrocie może być trudno zapamiętać szczegóły ścieżki, a fragmenty, które pamiętasz, zwykle z czasem znikają. (To zdarza się również podczas rytuału. Nazywamy to „pamięcią okręgu” – co w rzeczywistości oznacza „zapomnienie o kręgu”). Jeśli zapiszesz szczegóły natychmiast po przepracowaniu ścieżki, istnieje większe prawdopodobieństwo, że zapamiętasz informacje. Teraz, gdy wiesz już coś o podstawowych narzędziach mentalnych, które służą jako podstawa praktyki wiccańskiej, czas zagłębić się w samą praktykę.

Krąg: święta przestrzeń wiccana

Wiccańskie rytuały i magiczne działania są najczęściej przeprowadzane w kręgach. Krąg to przestrzeń sakralna, podobna do kościoła czy świątyni, ale stworzona za pomocą energii i wizualizacji. Okrąg symbolizuje wiele rzeczy, ale jedną z najczęściej wyznawanych idei jest to, że jest to przestrzeń „pomiędzy” światem materialnym i duchowym, ponieważ wiccanie chodzą, pracują i oddadzą cześć w obu. Krąg to miejsce, w którym istnieją oba światy i żaden nie istnieje. To miejsce poza czasem i przestrzenią.

Dlaczego potrzebujesz koła?

Oprócz wyznaczania świętej przestrzeni, granica koła działa trochę jak twoja osobista tarcza. Kiedy rysujesz okrąg, możesz zdecydować, co może do niego wejść, a co nie. Może trzymać wszystko na zewnątrz lub może działać jak półprzepuszczalna membrana, która przepuszcza tylko niektóre rzeczy. Niektórzy wiccanie rysują kółka przed wykonaniem wizualizacji lub medytacji, ponieważ wierzą, że krąg „odfiltruje obce dźwięki i energie, które mogą zakłócać ich pracę”. Inni wierzą, że krąg zapobiega przedostawaniu się negatywnych istot lub energii do świętej przestrzeni; w efekcie święta przestrzeń jest przestrzenią bezpieczną. Ta idea ma przynajmniej jedno korzenie w magii ceremonialnej. Kiedy przywołują duchy, magowie ceremonialni mogą stać wewnątrz kręgu, aby chronić się przed tym, co przywołują. Mogą także stanąć na zewnątrz kręgu i spowodować pojawienie się ducha w jego wnętrzu, ponownie dla własnego bezpieczeństwa lub aby utrzymać ducha związanego w jednym miejscu. Większość wiccan nie współpracuje z duchami, które chciałbyś powstrzymać (a niektórzy wiccanie uważają, że przetrzymywanie istot nieziemskich jest niegrzeczne), więc to zastosowanie nie jest dla nas tak istotne, ale warto je znać. Wiccanie często wnoszą energię w rytuale, aby czynić magię, a krąg utrzymuje tę energię na miejscu, dopóki nie zostanie uwolniona, aby osiągnąć dowolny cel, dla którego był przeznaczony. Przecież nie chciałbyś zadawać sobie trudu wnoszenia energii tylko po to, by rozeszła się ona po całym pomieszczeniu, zanim będziesz mógł jej użyć. Jedną rzeczą, którą krąg z pewnością zatrzymuje, jest ciepło – pochodzące od ciał stojących w nim ludzi, od wszelkich płonących w nim świec, od energii lub od wszystkiego powyższego. Jeśli podczas rytuału wyciągnąłbyś rękę poza krąg, zauważyłbyś, że powietrze na zewnątrz kręgu jest chłodniejsze niż w środku. Sama krawędź koła również ma charakter energetyczny. Nie radzę jednak wychodzić z kręgu! Przekraczanie granicy okręgu przed jego „zdjęciem” jest uważane za złą etykietę. Lekceważy świętość przestrzeni, zakłóca koncentrację i może wybić dziurę w kręgu, przez którą wpuszczane (lub wypuszczane) są rzeczy, których uczestnicy rytuału nie mieli zamiaru. Może mieć też inne zwariowane efekty. Kiedyś mój sabat przeprowadzał wizualizację z przewodnikiem (tworzenie ścieżki) w kręgu i jeden z członków, wyciągając się na podłodze, aby się zrelaksować, przypadkowo wystawił stopy poza krąg. Podczas pracy nad ścieżką jego stopy były zimne, podczas gdy reszta ciała była gorąca i nie mógł się poruszać, ponieważ „przykleiły się” do ziemi. Nie rozumiał, dlaczego nie może się ruszyć, dopóki nie zakończyliśmy pracy nad ścieżką i nie zorientował się, gdzie są jego stopy. Nie miało to na niego długoterminowych złych skutków, poza tym, że często go z tego powodu drażniliśmy.

Zaznaczanie Koła

Wiccańskie koło można zaznaczyć na podłodze w pomieszczeniu kredą, farbą lub okrągłym dywanikiem. Można go wyryć w ziemi i/lub obrysować naturalnymi przedmiotami, takimi jak mąka kukurydziana lub kamienie, jeśli znajduje się na zewnątrz. Niektóre kręgi są bardzo ozdobne, z magicznymi symbolami narysowanymi wokół nich lub wewnątrz nich. Wiele kręgów nie ma jednak fizycznego zarysu. Są po prostu przyciągane energią. Niektóre tradycje wiccańskie mają zwyczaje określające, jak duży powinien być okrąg, ale wielu wiccan po prostu rysuje swoje kręgi na tyle duże, aby pomieścić wszystkich uczestniczących w rytuale lub małe, które nie mogą znajdować się w salonie lub gdziekolwiek będzie odbywał się rytuał.

Kiedy potrzebujesz koła?

Powinieneś narysować okrąg za każdym razem, gdy zamierzasz odprawić wiccański rytuał obejmujący oddawanie czci bogom. Powtórzę: dzieje się tak dlatego, że krąg jest świętą przestrzenią. W magicznym działaniu nie musisz używać koła, chociaż, jak już wspomniałem, pomoże ci to skupić koncentrację i energię i zapobiegnie roztargnieniu. Nie musisz także używać koła podczas medytacji lub pracy ze

ścieżką, ale wiele osób czuje się bezpieczniej, wykonując pracę w transie, mając wokół siebie magiczną granicę. Wybór należy do Ciebie.

Przygotowanie przestrzeni

Dość powszechną praktyką wśród wiccan jest „oczyszczanie” miejsca, w którym będą przeprowadzać swój rytuał, zarówno fizycznie, jak i psychicznie, przed narysowaniem koła. Oczyszczenie przestrzeni ma kilka zalet. Po pierwsze, wykonywanie pracy religijnej lub magicznej w fizycznie czystej przestrzeni wiąże się z większym szacunkiem. Mniej rozpraszaające jest narysowanie koła i skupienie się na obrzędzie w przestrzeni, która jest psychicznie czysta i pozbawiona wszelkiej niechcianej energii, która nagromadziła się w ciągu dnia w wyniku kłótni, wizyty teściowej i tak dalej. Wcześniejsze oczyszczenie przestrzeni pomaga również skupić umysł na nadchodzącym rytuale. Dla niektórych osób oczyszczenie przestrzeni staje się wyzwalczem, który wprowadza ich mózgi w „tryb rytualny”, zanim jeszcze zostanie rzucony krąg. Rozpocznij od oczyszczenia przestrzeni fizycznej. Jeśli Twój rytuał będzie odbywał się na zewnątrz, usuń wszystko, co może przeszkadzać, na przykład gałęzie, zabawki dla dzieci lub narzędzia do pielęgnacji trawnika; grabić bezpieczeństwa liście i gałązki; i sprawdź, czy nie ma niczego, o co możesz się potknąć. Jeśli lubisz wykonywać rytuały boszo, sprawdź także rośliny naklejkowe! Jeśli rytuał będzie miał miejsce w pomieszczeniu, w razie potrzeby przesunij meble i odkurz lub zamiataj podłogę. Odkurzanie i zamiatanie nie tylko czyszczy podłogę, ale pomagają rozbić i rozproszyć energię. Świetnym pomysłem jest także użycie specjalnego rytualnego środka czyszczącego na bazie czystej wody i specjalnie dobranych ziół. Mieszanie środka czyszczącego jest samo w sobie magiczną czynnością. Tylko nie dodawaj do niego olejków eterycznych. Mogą usunąć wykończenie z podłóg z twardego drewna. Następnie oczyść przestrzeń psychicznie. Można to zrobić na wiele sposobów, ale poniżej przedstawiamy niektóre z łatwiejszych i bardziej powszechnych. Wybierz ten, który wydaje się najbardziej odpowiedni dla Ciebie i Twojej przestrzeni.

- Zmieść w pomieszczeniu wszystko, co energetyczne, czego nie chcesz, za pomocą specjalnej miotły rytualnej. Nie trzeba dotykać miotłą podłogi, dzięki czemu może pracować w pomieszczeniu z dywanem, a nawet na zewnątrz. Podczas zamiatania wyobraź sobie, że miotła wyrzuca wszelką obcą lub niechcianą energię. Technika ta jest bardzo powszechna.
- Zadzwoń specjalnym dzwonkiem w każdym rogu pokoju lub w każdym kierunku, jeśli jesteś na zewnątrz. Dźwięk dobrego dzwonka świetnie nadaje się do rozpraszania energii. Grzechotki również dobrze się sprawdzają.
- „Posmaruj”, czyli oczyść obszar za pomocą kadzielnicy pełnej tłuczonych suszonych ziół. W Stanach Zjednoczonych rozmarywanie kojarzy nam się najczęściej z indiańskim zwyczajem używania dymu płonącej szafalii pustynnej do oczyszczania przestrzeni lub aury człowieka. Jednak wiele kultur używa dymu lub kadzidła do oczyszczenia obszarów rytualnych. Nawet Kościół katolicki – nazywany przez niektórych moich katolickich przyjaciół kościołem „dzwoniącym i pachnącym” – używa rytualnego kadzidła oczyszczającego. Możesz użyć dowolnego zioła, ale pamiętaj, aby sprawdzić wszystkie zioła przed ich spalaniem. Niektóre z nich są toksyczne i nie chcesz wdychać ich dymu. Jeśli przygotowujesz dużą przestrzeń rytualną na świeżym powietrzu i potrzebujesz dużo dymu, spróbuj zrobić kadzielnicę ze starej puszką po kawie. To nie jest ładne, ale działa! Za pomocą śrubokręta lub innego odpowiedniego narzędzia wykonaj kilka otworów w bokach puszką. (Kiedy to zrobiliśmy, byliśmy na środku meksykańskiej pustyni i wystarczył nam śrubokręt.) Uderz dwa razy w otwory naprzeciwko siebie w pobliżu krawędzi puszką i przeciągnij przez nie kawałek drutu lub druciany wieszak, aby utworzyć uchwyt przypominający dziecięce wiadro z piaskiem. Upewnij się, że uchwyt jest długi, aby osoba trzymająca kadzielnicę nie przypaliła sobie rąk, ponieważ znajduje się zbyt blisko rzeczy, którą będziesz palić w puszcze. Na dno puszką wsyp kilka rozżarzonych węgli i dodaj garść suszonych ziół. Kiedy

ziółta się zacząć dymić, spaceruj po swojej świętej przestrzeni, delikatnie kołyszając puszką, aby rozprzestrzenić dym. W razie potrzeby dodaj więcej ziół.

- Posyp miejsce słońcą wodą. W kulturach na całym świecie do oczyszczenia używa się soli i wody. Niektóre rytuały wiccańskie wymagają spryskania kręgu słońcą wodą podczas rytuału, ale to nie znaczy, że nie można jej użyć również wcześniej.
- Zamiataj przestrzeń papierowym wachlarzem. Ruch wentylatora rozbija zastałą energię.
- Użyj wizualizacji, aby oczyścić przestrzeń. Wizualizuj wiatr wypychający wszelkie niepożądane pozostałości psychiczne, nawet jeśli jesteś w środku. W końcu to wizualizacja, więc prawa natury nie muszą obowiązywać. Możesz także połączyć wizualizację z jedną z innych technik oczyszczania.

Rzucanie Kręgu

Rzucenie prawdziwego koła jest o wiele prostsze, niż mogłoby się wydawać po tych wszystkich przygotowaniach. Zanim jednak przejdę do instrukcji, powinieneś dowiedzieć się trochę o athame – rytualnym nożu Wicca – i różdżce. Omówimy te narzędzia bardziej szczegółowo w rozdziale 8. Możesz narysować okrąg bez żadnych narzędzi, ale wielu wiccan używa athame lub różdżki. Celem narzędzi w tym przypadku jest skupienie energii, którą będziesz wznosić, do punktu, takiego jak ołówek, z którego narysujesz okrąg. Uważam jednak, że bardzo ważne jest, aby nauczyć się rzucać okrąg bez narzędzi, zanim zaczniesz uczyć się z narzędziami. Jeśli możesz to zrobić bez narzędzi, możesz to zrobić gdziekolwiek, a to jest przydatne w sytuacji awaryjnej lub gdy musisz popracować nad zaklęciami lub transem na „y”. Robienie tego bez narzędzi uwydatnia również fakt, że narzędzia to tylko punkty centralne, a prawdziwa moc pochodzi z energii, którą czerpiesz i z własnego umysłu. Aby rzucić okrąg:

1. Aby rozpocząć, wybierz miejsce wzdłuż krawędzi Twojego okręgu. Wielu wiccan decyduje się rozpocząć w jednym z głównych kierunków: wschodzie, południu, zachodzie lub północy. O kierunkach i powodach, dla których możesz wybierać jeden zamiast drugiego, porozmawiamy bardziej szczegółowo w następnym rozdziale, ale dla celów edukacyjnych możesz wybrać dowolną ćwiartkę. Większość wiccan zaczyna na wschodzie, ponieważ tam wschodzi słońce, lub na północy, ponieważ jest ona powiązana z ziemią, a okrąg jest narysowany mocą ziemi. Nie ma jednak powodu, dla którego nie można zacząć w dowolnym miejscu na krawędzi przestrzeni.
2. Ziemia.
3. Wizualizuj swój korzeń palowy, a następnie wizualizuj pobieranie energii z jądra ziemi przez korzeń palowy.
4. Rozciągnij palec wskazujący i środkowy dowolnej ręki i wizualizuj energię przepływającą do tych palców. Chociaż niektórzy Wiccanie uważają, że powinieneś używać do tego dominującej ręki (zakładając, że masz dominującą rękę), każda ręka działa po prostu „nie”.
5. Zaczynaj poruszać się zgodnie z ruchem wskazówek zegara po swojej przestrzeni i wizualizuj energię przepływającą przez ciebie i tworzącą okrąg. Dla wielu osób pomocne jest wizualizowanie strumienia energii w określonym kolorze. Wiccanie prawie zawsze poruszają się po okręgu zgodnie z ruchem wskazówek zegara lub w kierunku słońca, ponieważ tak jest naśladowanie drogi słońca. Niektórzy wiccanie wierzą, że poruszanie się w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, czyli „widdershins”, „cofuje” okrąg. Poruszaj się powoli i skoncentruj. Pamiętaj o głębokim oddychaniu. Nie wstrzymuj oddechu!
6. Kiedy już okrążysz okrąg i wrócisz do punktu początkowego, zatrzymaj się i utrwal okrąg, wizualizując w umyśle całą granicę. Kiedy „zobaczysz” to oczami umysłu, rozciągnij okrąg nad głową i pod ziemią

lub podłogą, tak aby wokół ciebie była trójwymiarowa bańka, a nie dwuwymiarowy okrąg na podłodze. Zatrzymaj ten obraz w umyśle na kilka chwil, aby go wzmocnić i urzeczywistnić. Pamiętaj, że energia podąża za myślami, więc wizualizacja jest bardzo ważna.

Właśnie rzuciłeś prosty okrąg. Kiedy już to przećwiczysz i opanujesz, możesz spróbować rzucić krąg bez poruszania się i używania palców. Możesz także poćwiczyć rysowanie za pomocą różdżki lub athame. Gdy już znajdziesz się w okręgu, nie przekraczaj jego granicy. Nie chcesz rozbijać energii. Jeśli chcesz opuścić okrąg i wrócić do niego, użyj dwóch palców, którymi narysowałeś okrąg, aby wyciąć „drzwi” w granicy. Kiedy wrócisz, przerysuj linię. Staraj się jednak tego nie robić, z wyjątkiem sytuacji awaryjnych. Trudno jest utrzymać energię kręgu, jeśli go opuścisz, a to zakłóca twoją koncentrację na jakiegokolwiek pracy, którą wykonujesz w kręgu. Niektórzy wicczanie uważają za nierozsądne pozostawianie kręgu pustego, w takim przypadku ktoś nowy musi wejść do kręgu, jeśli samotny lokator wyjdzie. Aby zdjąć okrąg na koniec rytuału, zacznij od punktu początkowego i poruszaj się wokół krawędzi w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, wizualizując rysowanie koła dwoma palcami i wpychanie go z powrotem w ziemię przez korzeń palowy. Nie pozwól, aby energia pozostała w twoim ciele. Zwróć to na ziemię. Ziemia po zdjęciu koła. W następnym rozdziale przyjrzymy się czterem ćwiartkom i czterem żywiołom, których wicczanie używają do wzmocniania swoich kręgów i swojej magii.

Cztery żywioły i cztery ćwiartki

W myśli wiccańskiej i magicznej energią przenikającą cały wszechświat można podzielić na cztery elementy: ziemię, powietrze, ogień i wodę. Elementy są budulcem życia; siły natury i stworzenia. Gdyby jednego zabrakło, świat, jaki znamy, nie istniałby. Wicczanie pracują z żywiołami na wiele sposobów. Włączają energię żywiołów do swoich kręgów, rytuałów i zaklęć. Dostrajają się do żywiołów, aby pracować w zgodzie z rytmem natury. Badają także żywioły, aby dowiedzieć się więcej o sobie i otaczającym ich świecie. Niektóre tajemnice wszechświata są zamknięte w żywiołach. Każdy element ma swoje własne „odczucie”; swój własny energetyczny podpis. Każdy ma również kilka skojarzeń lub korespondencji. Te odpowiedniki są przydatne w magii. Ideą pracy z korespondencją jest koncepcja „podobne przyciąga podobne”, o której mówiliśmy wcześniej. Ogień przyciąga rzeczy związane z erem. Woda przyciąga rzeczy z nią związane i tak dalej. Dlatego też, jeśli twój cel i jedna z energii żywiołów mają wspólne cechy, włączenie tego elementu do twojego zaklęcia lub rytuału wzmocni twój wysiłek. Może wydawać się zaskakujące, ile rzeczy jest powiązanych z każdym elementem, ale jeśli pomyślisz o tym, że elementy są cegiełkami życia, nie będzie to takie trudne. Oto krótka lista elementarnych odpowiedników. Nie jest to bynajmniej kompletność, ponieważ wszystko pod słońcem (i samo słońce) ma elementarną odpowiedniość. Jednak wystarczy, abyś zaczął pracować z elementami i dał ci przedsmak każdego z nich.

Żywioł ziemi jest kobiecy, solidny i stabilny. Odpowiada północy; zima i przesilenie zimowe; znaki zodiaku Byk, Panna i Koziorożec; północ; ciemność księżyca/ubywający księżyc; starość i/lub śmierć; płodność; pieniądze; stabilność; budowanie fundamentów; żywność i wyżywienie; oraz rolnictwo i ogrodnictwo. Niektóre kolory z nim związane to zielony, czarny, szary i brązowy, a niektóre związane z nim zwierzęta to niedźwiedź i bawół. Wicczanie często używają skał, kryształów lub soli do reprezentowania ziemi w swoich rytuałach. Żywioł powietrza jest męski, lekki i mózgowy. Odpowiada wschodowi; wiosna i równonoc wiosenna; znaki astrologiczne Bliźnięta, Waga i Wodnik; Świt; księżyc w nowiu; narodziny; młodość; oświecenie; Inspiracja; Komunikacja; pismo; Mobilność; oraz komputery i elektronikę. Niektóre z kojarzonych z nim kolorów to żółty i złoty, a niektóre związane z nim zwierzęta to owady i ptaki, zwłaszcza orły i jastrzębie. Wicczanie często używają dymu kadzideł lub piór do reprezentowania powietrza w swoich rytuałach.

żywiół powietrza jest męski, lekki i mózgowy. Odpowiada wschodowi; wiosna i równonoc wiosenna; znaki astrologiczne Bliźnięta, Waga i Wodnik; Świt; księżyc w nowiu; narodziny; młodość; oświecenie; Inspiracja; Komunikacja; pismo; Mobilność; oraz komputery i elektronikę. Niektóre z kojarzonych z nim kolorów to żółty i złoty, a niektóre związane z nim zwierzęta to owady i ptaki, zwłaszcza orły i jastrzębie. Wiccanie często używają dymu kadzideł lub piór do reprezentowania powietrza w swoich rytuałach.

żywiół ognia jest magiczny, gorący (oczywiście) i energetyczny. Odpowiada południu, lecie i przesileniu letniemu; znaki zodiaku Baran, Lew i Strzelec; południe lub południe, rosnący księżyc; adolescencja; porywczosć; pasja; prowadzić; kreatywność; gniew; siła; światło, jasność i transformacja. Niektóre kolory z nim związane to czerwony i pomarańczowy, a niektóre związane z nim zwierzęta to konie i lwy. W swoich rytuałach wiccanie używają ognia jako symbolu

żywiół wody jest kobiecy, oczyszczający i uzdrawiający. Odpowiada zachodowi; jesień i równonoc jesienna; znaki zodiaku Rak, Skorpion i Ryby; zmierzch; pełnia księżyc; wiek dojrzały; wychowanie; emocje; podświadomość; inny świat; transformacja (jak ère, ale wolniejsza); tajemnica; współczucie; tajniki; i okultyzm. Niektóre kolory z nim związane to niebieski i zielony, a niektóre powiązane z nim zwierzęta to èsh i delfiny. W swoich rytuałach wiccanie używają wody jako symbolu.

Istoty Elementów

Wielu wiccan wierzy, że z każdym żywiołem powiązane są duchy lub inne nieziemskie istoty. To, jak wiccanie postrzegają, czym są te duchy, jak wyglądają oraz ich moce i właściwości, różni się w zależności od wiccana i/lub jego tradycji. W starych magicznych grimuarach, które w rzeczywistości są dziełem opatrności magów ceremonialnych, a nie Wicca, istoty ziemskie nazywane są gnomami, istoty powietrzne nazywane są sylfami, istoty ognia nazywane są salamandrami, a istoty wodne nazywane są undynami. Nic dziwnego, że gnomy mają ugruntowaną, solidną energię i uważa się, że są zarządcami ziemi i strażnikami jej skarbów, takich jak metale szlachetne i minerały. Sylfy są lekkie i nieuchwytnie. Uważa się, że unoszą się na wietrze i inspirują nowe myśli i świeże pomysły. Salamandry żyją w węglach Campère i wzmagają pasję oraz twórczą „iskrę”. Undine są gibkie, pełne wdzięku i tajemnicy, płynąc wraz z wodą, w której żyją. Niektórzy wiccanie posługują się systemem magii ceremonialnej i nazywają istoty żywiołów tymi imionami. Osobiście nie postrzegam istot żywiołaków jako gnomów, sylf, salamandrów i undynów, chociaż z pewnością mają z nimi wspólne cechy. Dla mnie istoty związane z żywiołami są bardziej mgliste, a ich formy i siły bardziej „elastyczne, ale nie mniej potężne”. W moim odczuciu nie mają one tej solidności (jeśli można to nazwać bryłą sylficzną), jaką sugerują starożytne nazwy. Nie uczymy naszych uczniów idei gнома/sylfa/salamandry/undyny, ale z pewnością mogą oni korzystać z tego systemu, jeśli będzie on dla nich skuteczny. Jak powiedziałem, każdy wiccanin doświadcza żywiołaków na swój własny sposób. Jeśli zdecydujesz się podążać ścieżką Wicca, odkryjesz swój własny związek z żywiołakami. Powinienem także zaznaczyć, że wielu wiccan kojarzy niektórych bogów i boginie z każdym elementem. Na przykład celtycka bogini Brid może być boginią ère, ponieważ jest boginią kuźni.

Dostrojenie się z żywiołami

Wielu wiccan wkłada dużo czasu i wysiłku w odkrywanie i dostosowywanie się do żywiołów, aby ulepszyć swoje rytuały i magię. Poniżej znajduje się kilka prostych ćwiczeń, które możesz wykonać, aby rozpocząć dostrajanie się do żywiołów. W rzeczywistości są tak proste, że aż oczywiste. O to właśnie chodzi z dwóch powodów. Po pierwsze, elementy są wszędzie i we wszystkim, więc synchronizacja z nimi powinna być prosta. Drugim powodem jest to, że ponieważ są wszędzie i we wszystkim, traktujemy je jako coś oczywistego. Czasami nieznaczna zmiana naszej percepcji i podjęcie świadomej decyzji, aby stać się bardziej świadomym czegoś wszechobecnego, jak żywioły, otwiera zupełnie nowe

możliwości tuż pod naszym nosem, w naszym codziennym życiu. Wypróbuj jeden lub więcej z tych pomysłów:

doświadcz żywiołów w domu. Znajdź i wypisz w swojej przestrzeni życiowej wszystko, co symbolizuje dla Ciebie jeden z żywiołów. Na przykład kuchenka, kuchenka mikrofalowa, grzejnik, lokówka, suszarka do włosów, toster, zapałki, zapalniczka, termostat, piec, grill, koc elektryczny, a może nawet wszystkie czujniki dymu reprezentują ęre. Kiedy już stworzysz listę, zastanów się, dlaczego wybrałeś to, co zrobiłeś. Co oni mają ze sobą wspólnego? Czym się różnią? Powtórz dla pozostałych trzech elementów.

doświadcz żywiołów na świeżym powietrzu. Odwiedź naturalne miejsce, które zawiera lub symbolizuje dla ciebie jeden z żywiołów. Na przykład możesz udać się do ogrodu, lasu lub jaskini w poszukiwaniu ziemi; wietrzny bief w poszukiwaniu powietrza; lub strumień, jezioro lub ocean w poszukiwaniu wody. Jeśli nie możesz znaleźć odpowiedniego miejsca (mieszkam blisko wulkanu, możesz nie mieć tyle szczęścia), świetną alternatywą będzie ognisko gdzieś z dala od miejskiego zgiełku i ludzi. Zrelaksuj się i uziemij w wybranym przez siebie miejscu. Zamknij oczy, chyba że jest to niebezpieczne. Oddychaj głęboko. Aby doświadczyć żywiołu, użyj jak największej liczby zmysłów. Zobacz, czy możesz tego dotknąć (oczywiście nie, chociaż możesz zbliżyć do niego rękę i poczuć ciepło), powąchać, usłyszeć, posmakować. Spędź wystarczająco dużo czasu w wybranej lokalizacji, aby nawiązać prawdziwe połączenie z żywiołem. Zapisz później swoje spostrzeżenia. Powtórz z pozostałymi trzema elementami.

doświadcz elementów w swoim umyśle. Utwórz ścieżkę, w której odwiedzasz każdy element i poznajesz go. Na przykład podróż na dno morza lub na powierzchnię słońca. Zapisz swoje doświadczenie i powtórz dla pozostałych trzech elementów.

doświadczaj żywiołów poprzez pory roku. Być może zauważyłeś na liście korespondencyjnej, że każdy element jest powiązany z porą roku. Dla wiccan cykl pór roku w ciągu roku jest jedną z najważniejszych rzeczy, które symbolizują żywioły. Jak zobaczysz, święta wiccańskie opierają się na cyklach sezonowych. Aby dostroić się do żywiołów i pór roku, na początek wybierz jedno z przesilen lub równonocy. Od tego dnia aż do następnego przesilenia lub równonocy podejmij świadomy wysiłek, aby zauważyć i poczuć, jak powiązany z nim element działa w twoim życiu i jak dostosowuje się do pory roku. Na przykład zacznij odkrywać wiosnę i powietrze, osobno i razem, zaczynając od równonocy wiosennej i kontynuuj to aż do przesilenia letniego, kiedy przeniesiesz swoją uwagę na lato i ogień. Postępuj zgodnie z cyklem przez cały rok. Zapisz to, co odkryjesz

Kwaterny

Oprócz tego, że jest powiązany z porą roku, każdy element jest powiązany z głównym kierunkiem. Ziemia jest północą, powietrze jest wschodem, Ziemia jest południem, a woda jest zachodem. Cztery kierunki, zwane także czterema ćwiartkami, stanowią integralną część wiccańskiego rytuału i magii. Jeśli wyobrazisz sobie magiczny krąg, taki jak ten, którego nauczyłeś się rysować w rozdziale 5, i umieścisz wokół niego cztery ćwiartki w odpowiednich miejscach, okrąg stanie się mikrokosmosem wszechświata. Wszystkie elementy życia są obecne. Jeśli zaczniesz we wschodniej dzielnicy i będziesz poruszać się po okręgu zgodnie z ruchem wskazówek zegara, będziesz podróżować od świtu do południa, do zmierzchu do północy, co stanowi cykl dnia; od nowiu do wschodzącego księżyca, do pełni księżyca do słabnącego księżyca, cykl księżyca – miesiąc; od wiosny do lata, od jesieni do zimy, cykl słońca – rok; i od narodzin do okresu dojrzewanania, dorostłości i starości – cykl ludzkiego życia. Ponieważ wiccanie starają się pracować z naturalnymi wzorami, „wzywają” kwaterny do swoich kręgów rytualnych. Robiąc to, wprowadzają cykl pór roku i wszystkie elementy składowe życia do swojego mikrokosmosu. Jeśli podzielasz ideę koła jako przestrzeni „między światami”, wówczas łączysz świat

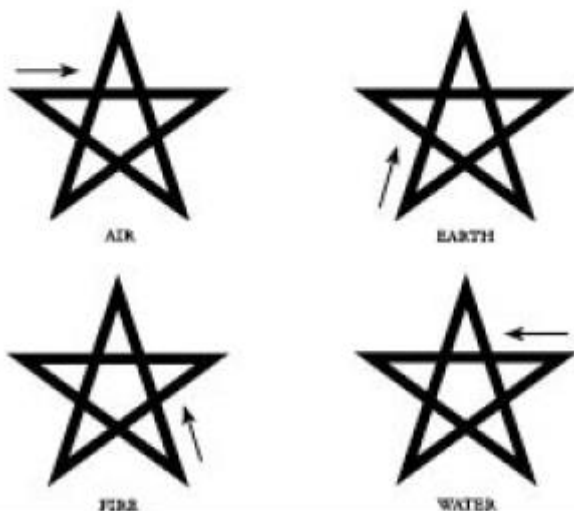
materialny i duchowy i manifestujesz swoją wolę na planie duchowym. Umieszczenie ćwiartek w kręgu utrudnia rytuał lub magię, a wielu wiccan nie zbudowałoby bez nich kręgu

Dzwonienie do kwater

Wiccanie często zwołują kwatery podczas rytuału zaraz po narysowaniu koła. Często rysują okrąg, a następnie okrążają go jeszcze dwukrotnie, raz posypując słoną wodą, a raz niosąc kadzidło. To wprowadza cztery żywioły do kręgu, ponieważ słona woda reprezentuje ziemię i wodę, a palenie kadzidła reprezentuje „re” i powietrze. Jeśli elementy już tam były, zanim wywołano ćwiartki, łatwiej jest wywołać ćwiartki, ponieważ podobne przyciągają podobne. Dla wyjaśnienia: elementy i ćwiartki to nie to samo. Jednak są one ściśle ze sobą powiązane symboliką. O tym, czy elementy reprezentują ćwiartki, ćwiartki reprezentują elementy, czy jedno i drugie, musisz sam zdecydować. We wszystkich trzech obozach są wiccanie. Zanim zagłębimy się w kwartalne rozmowy, powinieneś dowiedzieć się trochę o symbolu czarownicy: pentagramie. Pentagram to gwiazda o kształcie litery V. Cztery z tych punktów reprezentują żywioły, a piąty reprezentuje ducha lub bóstwo, które jednoczy je wszystkie. Jeśli pentagram jest w okręgu, jak widać w wielu wiccańskich biżuterii, reprezentuje cztery żywioły i ducha związanego magicznym kręgiem. Słyszałem też, że powiedziano, że pentagram to ludzka dłoń, a punkty to palce, więc w tym przypadku reprezentuje ludzki potencjał. Pentagram został powiązany z satanizmem i wszelkiego rodzaju innymi niesmacznymi rzeczami przez hollywoodzkich scenarzystów i inne osoby, które nie mają pojęcia, o czym mówią, ale tak naprawdę jest to potężny i pozytywny symbol twórczości i witalności. Kiedy przywołasz ćwiartki, stosując następującą metodę, w każdej ćwiartce narysujesz przed sobą w powietrzu pentagram inwokujący, używając palców lub athame, tak jak to zrobiłeś, rysując okrąg w rozdziale 5. Pentagram inwokujący służy do przywołaj lub zaprosz energię ćwiartki do kręgu. Podobnie jak zrobiłeś to z kołem, wyobraź sobie, że wyciągasz energię z ziemi i zapisujesz ją na pentagramie oraz swoimi palcami, czyli athame. Chociaż pentagram jest pentagramem, w każdej ćwiartce jest rysowany inaczej. Na przykład, aby narysować pentagram wzywający dla ziemi, zacznij od najwyższego punktu i rysuj w dół i w lewo, a następnie w górę i w prawo. W przypadku ognia zaczynasz od najwyższego punktu i rysujesz w dół i w prawo, następnie w górę i w lewo i tak dalej.

Banishing Pentagrams

Żeby było zamieszanie, istnieje również jeden pentagram „wypędzający” na każdą ćwiartkę, którą narysujesz, zdejmując okrąg. Wypędzające pentagramy mają na celu „uwolnienie” lub „odrzućenie”.

ćwierć energii. Osobiście nie lubię słowa wygnanie, ponieważ jest niegrzeczne. W końcu kwatery i żywiołaki pomagają ci, a ty nie wyrzucasz ich ze swojego kręgu ani nie wysyłasz do łóżka bez kolacji, kiedy już skończysz. Ale wygnanie jest powszechnie akceptowanym terminem, więc powinienes go znać. Można je nazwać pentagramami „cześć” i „żegnaj”, ale brzmi to o wiele bardziej tandetnie i mniej tajemniczo. Poniższy diagram ilustruje sposób rysowania pentagramów. Jeszcze jedna rzecz, zanim przejdziemy do właściwej metody: jeśli po prostu nie pamiętasz ośmiu różnych metod rysowania pentagramu, istnieje sposób na „oszukiwanie”. Używaj pentagramu wzywającego ziemię w każdej ćwiartce, kiedy wzywasz, i pentagramu wypędzającego ziemię w każdej ćwiartce, gdy niszczysz krąg. Zrobiło to kilka grup, z którymi współpracowałem, i to działa. Nie chodzi o to, czy pamiętasz osiem różnych pentagramów. Ważna jest Twoja wola, wizualizacja i intencja. Istnieje wiele sposobów na zwołanie ćwiartek w okrąg. Oto jedna prosta metoda:

1. Oczyszczyć swoją przestrzeń rytualną, ziemię i narysuj okrąg, jak nauczyłeś się w rozdziale 5.

2. Stań w swoim kręgu, twarzą na zewnątrz, w jednej z ćwiartek. Większość wiccan zaczyna albo na północy, albo na wschodzie, z powodów, które wyjaśniłem w rozdziale 5. Na potrzeby tego przykładu będę udawać, że zaczynasz na wschodzie.

3. Narysuj swój pentagram przywołujący powietrze palcami lub athame. Wizualizuj energię płynącą z ziemi, przez twoje ciało, w dół ramienia i przez twoje palce, czyli athame. Wizualizuj pentagram formujący się w powietrzu podczas jego rysowania. Możesz chcieć postrzegać energię jako specyficzny kolor. Wielu wiccan używa koloru żółtego dla wschodu, czerwonego dla południa, niebieskiego dla zachodu i zielonego dla północy. W mojej grupie używamy koloru białego dla wszystkich czterech. Używaj kolorów, które mają dla Ciebie sens.

4. Chociaż swoją energią „wzywasz” ćwiartkę, możesz też zawołać werbalnie. Nie jest to konieczne ani wymagane, a czasami w najlepszych kwartałach rozmowy są całkowicie ciche. Większość wiccan jednak mówi coś na głos. Możesz to powiedzieć podczas rysowania pentagramu lub, jeśli jest to zbyt trudne do zrobienia w tym samym czasie, co wizualizacja, powiedzieć to bezpośrednio po tym. Może to być tak proste, jak „Witajcie, moce wschodu”, „Potęgi powietrza, dołączcie do nas tej nocy” lub „Wzywam cię/wołam cię, moce Wschodu, aby przyłączyły się/strzegły/chroniły nasz krąg.” Ćwiartka może być i często jest krótkim wierszem zawierającym obrazy, które Wiccanie kojarzą z ćwiartką, którą wzywa. Czasami rym jest pomocny, ponieważ ma wzór, a rytm wprowadza w lekki trans, gdy słowa przywołują obrazy w umyśle mówiącego. Jednakże słyszałem wiele przypadków nadużywania poezji w imię rozmów kwalifikacyjnych, więc jeśli uważasz, że nie możesz napisać czegoś wymownego, co nie sprawi, że pęknieś w trakcie rozmowy, trzymaj się prostych rzeczy. W wielu książkach wiccańskich, w tym w dziełach Scotta Cunninghama i Starhawk, znajdują się przykłady połączeń kwartalnych, ale zachęcam żebyś napisał swoje. Będą dla Ciebie znaczyły więcej i będziesz mógł napełnić je większą energią.

5. Kiedy skończysz rysować i mówić, poświęć kilka chwil na wizualizację pentagramu świecącego jasno przed tobą. Jeśli możesz to zrobić w tym samym czasie, spróbuj wizualizować lub poczuć coś, co kojarzy Ci się z ćwiartką/elementem w tym samym czasie, na przykład orła lub poczuć wiatr wiejący na twarzy. Nie jest łatwo to utrzymać dwie wizualizacje na raz, ale jeśli poświęcisz czas na ich sprawdzenie, znacznie wzmocni to energię twojego wezwania.

6. Jedź dalej na południe. Narysuj pentagram południa/ponownej inwokacji i wypowiedz swoją inwokację. Wizualizuj to; Zrób to naprawdę. Kontynuuj podróż zachodem/wodą i północą/ziemią.

Kiedy już „zakończycie swój rytuał lub magię, a zanim zajmiecie się samym kręgiem, powinniście „wygnać”, uwolnić lub pożegnać się z kwaterami. Aby to zrobić:

1. Rozpocznij w kwartale, w którym zacząłeś.

2. Narysuj pentagram odpędzający dla odpowiedniego elementu, wizualizując rozpraszanie energii.

3. Powiedz na przykład: „Moce Wschodu, dziękuję za przybycie i do widzenia” lub wymyśl własne oświadczenie. Spróbuj się pożegnać podczas rysowania pentagramu wypędzającego, ale podobnie jak w przypadku wezwania, jeśli nie możesz tego zrobić, powiedz to natychmiast potem.

4. Wizualizuj znikający ostatni pentagram.

5. Przejdź do następnego kwartału i powtórz. Tutaj masz dwie możliwości. Możesz iść zgodnie z ruchem wskazówek zegara, tak jak to zrobiłeś podczas wezwania, lub możesz poruszać się w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Jak wspominałem wcześniej, niektórzy wiccanie uważają, że poruszanie się po okręgu w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara „usuwa”

kółko, ale skoro i tak go zdejmujesz, może być tutaj odpowiednie. W rzeczywistości niektórzy wiccanie upierają się, aby podczas wypędzania kwater poruszać się w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Ponownie poeksperymentuj z obydwoma sposobami i wybierz ten, który wydaje ci się odpowiedni.

Piramida Czarownic

Piramida Czarownic to magiczna zasada lub filozofia ściśle powiązana z kwaterami. Piramida zawiera cztery stwierdzenia, które wyrażają, co musisz zrobić, aby używać skutecznej magii i być prawdziwym wiccaninem lub czarownicą. Każde stwierdzenie jest powiązane z ćwiartką, a każda ćwiartka jest reprezentowana jako poziom lub poziom piramidy. Wiele czarownic studiuje i pracuje nad każdym z czterech stwierdzeń, próbując opanować swoje rzemiosło. Przechodzą od najniższego poziomu (wschodu), który przez wielu jest uważany za najłatwiejszy, w górę, przez południe, zachód i ostatecznie na północ, która często jest najtrudniejsza. Prezentuję tutaj krótkie omówienie poziomów Piramidy Czarownic, ponieważ eksplorujesz kwatery. Więcej informacji można znaleźć w niektórych książkach znajdujących się na liście polecanych lektur.

na wschód – wiedzieć: to jest podstawa Piramidy. Powietrze jest powiązane z wiedzą. Aby używać magii, Wiccanie muszą znać swoją wolę, intencje, zasoby i serce. Muszą także wiedzieć, że ich magia lub rytuał zadziała. Tutaj możesz zadać sobie pytanie, czy Wicca jest dla Ciebie odpowiednia.

południe – odważyć się: to jest „prerażający” poziom Piramidy. Ogień jest powiązany z odwagą. Aby używać magii i być Wiccaninem, musisz się odważyć. Musisz odważyć się zmienić, odważyć się odnieść sukces, odważyć się być innym, odważyć się być silnym. W tym miejscu zadajesz sobie pytanie, czy masz odwagę podążać wybraną ścieżką.

zachód – chcieć: Aby używać magii i być Wiccaninem, musisz znać swoją wolę. Woda jest powiązana z wewnętrzną wiedzą i podświadomością. Ten poziom polega na gromadzeniu mocy i upewnianiu się, że twój cel jest zgodny z twoją wolą lub celem życiowym. Tutaj zadajesz sobie pytanie, czy masz skupienie, siłę i przekonanie, aby kontynuować, i czy kontynuujesz i służy Twojemu wyższemu celowi.

północ – milczeć: Wiele osób, włączając wiccan, jest z natury gadułą, więc ten poziom Piramidy jest często najtrudniejszy. Ziemia jest powiązana z ciszą i śmiercią. Milczenie oznacza, że nie omawiasz z innymi swojej magicznej pracy ani wewnętrznej pracy duchowej, którą wykonujesz. To stara magiczna zasada, która mówi, że mówienie o magii rozprasza ją. Z pewnością milczenie w przypadku Wicca wiąże się także z bezpieczeństwem; możesz chcieć krzyknąć z dachów o swojej religii, ale dopóki Wicca nie zostanie w pełni zaakceptowana w naszym społeczeństwie, ryzykujesz utratę pracy, rodziny, domu i wielu innych rzeczy. W Wicca z obu tych powodów dyskrecja jest lepszą częścią męstwa. W tym miejscu zadajesz sobie pytanie, czy możesz zachować swoją magię dla siebie i czy możesz znieść kroczenie duchową ścieżką, o której możesz nie być w stanie porozmawiać z rodziną i przyjaciółmi ze strachu przed konsekwencjami.

Teraz, gdy masz już podstawowe narzędzia, takie jak uziemienie i ekranowanie, i znasz podstawy budowania kręgu i wywoływania kwater, czas spotkać bogów.

Poznajemy wiccańskich bogów

W Wicca boskość, czyli bóstwo, jest większe niż stworzenie, a mimo to jest stworzeniem. Jest immanentna we wszystkim, ale jest też odległa i poza naszym zasięgiem. Jest zbyt rozległa, abyśmy mogli go pojąć w całości, ale możemy zacząć go doświadczać poprzez naszą relację z bogami, którzy są aspektami boskości. Jak wspominałem pokrótce w rozdziale 2, dwa główne aspekty bóstwa, z którymi pracują wiccanie, nazywane są po prostu Boginią i Bogiem. Są żeńską i męską „połówką” boskości. W

myśli wiccańskiej zjednoczenie Bogini i Boga tworzy wszechświat. Relacja między Boginią a Bogiem jest symbiotyczna. Podobnie jak ciemność i światło, każda połowa potrzebuje drugiej, aby w pełni wyrazić siebie. Bóg reprezentuje między innymi nieprzejawioną moc; iskra życia. Bogini daje tę formę mocy. Czy zatem bogowie są prawdziwymi, czującymi i niezależnymi istotami? Czy są to maski, które ludzie zakładają na bóstwo, aby lepiej je zrozumieć, jak sugeruje Joseph Campbell? Czy są to archetypy – symbole uniwersalnych tematów, które zwykle pojawiają się w ten sam sposób w różnych kulturach? Czy są to myślokształty, które nabrały energii, gdy ludzie czcili je przez lata? Czy są to po prostu aspekty naszej psychiki? Wielu wiccan powiedziałoby, że bogowie to wszystko to – co bynajmniej nie wyklucza się wzajemnie – a nawet więcej. Idea żeńskiej i męskiej polaryzacji, czyli tego, czym jest Bogini i Bóg, jest nieco abstrakcyjna, ale sami wiccanci bogowie – twarze, jakie Wicca kładzie po obu stronach biegunowości – wcale nie są abstrakcyjni dla tych, którzy pracować z nimi. Wiccanie darzą swoich bogów głęboką miłością i szacunkiem, ale nie kuliją się przed nimi ani nie błagają o przysługę. Wiccanie współpracują ze swoimi bogami na zasadzie wzajemnego partnerstwa. Ponieważ w Wicca każdy jest swoją najlepszą kapłanką i nikt nie staje pomiędzy tobą a bogami, wiccanie mają obowiązek i zaszczyt tworzyć dla siebie więzi z bogami. Relacja Wicca z bogami może być bardzo intymna i znajoma. Nie oznacza to, że wiccanie będą zapraszać Tora i Freyę na kilka drinków podczas oglądania Super Bowl i jedzenia Doritos, ale oznacza to, że bezpośrednio rozmawiają ze swoimi bogami, pracują z nimi i poznają ich podczas poizomii, który nie jest tak łatwy do osiągnięcia w ramach dużej religii głównego nurtu. Kim więc są wiccanci bogowie?

Bogini

Wiccańska Bogini jest matką wszystkich rzeczy. Ona jest ziemią, która nas rodzi, podtrzymuje i przyjmuje ponownie po śmierci. Ona jest źródłem płodności i obfitości. Jest wielką i opiekuńczą matką, ale ponieważ wszystko musi umrzeć, reprezentuje także śmierć niezbędną do odrodzenia. Księżyc jest symbolem Bogini. Podobnie jak księżyc, który ma swoje fazy wzrastania, pełni, zanikania i nowych faz, Bogini ma wiele twarzy. Jest energiczna i pełna potencjału jak wiosna, dojrzała i owocna jak lato, starzejąca się i mądra jak jesień oraz ciemna i cicha jak zima. Niektórzy wiccanie myślą, że Bogini ma trzy aspekty – młodą dziewicę, płodną matkę i mądrą staruchę – i że ukazuje każdą z tych twarzy po kolei w miarę postępu cyklu roku. Inni, jak ja, uważają, że posiada i pokazuje wszystkie te cechy przez cały czas. Ona jest stałą, wieczną kobiecą zasadą. Niektóre z jej symboli to księżyc, kielich lub kielich, kocioł, sowy, krowy, mleko, srebro, „kwiaty, muszle i perły”.

Bóg

Bóg, czasami nazywany Rogatym Bogiem, jest wielkim myśliwym, panem i zarządcą zwierząt i lasów. Często przedstawia się go z rogami, aby pokazać swoją przynależność do stworzeń ziemskich. Jest gwałtowny i dziki, mądry i łagodny. Słońce jest symbolem Boga i podobnie jak słońce, bez którego ziemia (i Bogini) byłaby jałowa, Bóg jest zasadą energetyczną. Bóg reprezentuje także seks i potrzebę życia. Wielu wiccan łączy Boga z cyklem rolniczym: jest On iskrawą życia, która sprawia, że ziarno kiełkuje w zimnej ziemi, sadzonka wypychająca główkę z ziemi, dojrzałe ziarno i żniwo. Jest także władcą podziemi, który opiekuje się duszami od chwili śmierci, aż są gotowe do odrodzenia. Niektóre z symboli Boga to fallusy i przedmioty falliczne, takie jak włócznie, miecze, strzały i różdżki. Inne symbole Boga to kolor złoty; rogi lub poroże i jelen, węże, nasiona i dojrzałe zboże oraz sierp.

Bogini i Bóg Razem

Bogini jest matką i kochanką Boga. W mitach większości wiccan Bogini rodzi Boga, on dojrzewa, kochają się, a ona zachodzi w ciążę, on umiera, a on odradza się z niej na nowo. Istnienie Boga ma charakter cykliczny, podobnie jak zboża, zwierzęta i ludzie, którymi się opiekuje, natomiast istnienie Bogini jest

stałe, jak ziemia pod naszymi stopami. Ta dwójka jest na zawsze spleciona w tajemnicach życia, śmierci i odrodzenia.

Przedstawiamy się Bogu i Bogini

Bezpośrednia komunikacja z Bogiem i Boginią jest jedną z największych radości i obowiązków Wicca. Aby to zrobić, nie musisz udawać się do kościoła ani świętego miejsca, ponieważ wszystkie miejsca są dla nich święte. Poniżej znajduje się prosty rytuał przedstawienia się Wielkiej Matce i Rogatemu Bogu. Możesz włączyć oba do jednego rytuału lub, jeśli chcesz, możesz przeprowadzić osobne rytuały dla każdego z nich. Tylko odpowiednio zmodyfikować instrukcję. Będziesz potrzebować athame, jeśli ją posiadasz, białej lub srebrnej świecy, czerwonej lub złotej świecy, uchwytów na obie świece, zapalek lub zapalniczki, „kwiatów i żołądź lub szyszek”.

1. Oczyszć i oczyść swoją przestrzeń rytualną.
2. Ziemia.
3. Rzuć okrąg. Nie dzwoń do kwatery; należy skupić się na bogach.
4. Usiądź pośrodku kręgu na podłodze, ze świecami w świecznikach przed sobą. Zapal białą lub srebrną świecę, umieść obok niej „kwiaty” i powiedz coś w stylu:

Zapalam to dla Ciebie, Wielka Bogini, Pani Księżycy, Matka Wszystkich Światów. Nazywam się _____ i przyszedłem tutaj, aby przynieść ci tę ofiarę „mocy”, poznać cię lepiej i szukać twojej mądrości. Pamiętaj, że nie wzywasz Bogini do kręgu. Zrobisz to w dalszej części rozdziału. Po prostu z nią rozmawiasz.

5. Powiedz Bogini coś o sobie: dlaczego jej szukasz, czego chciałbyś się nauczyć, dlaczego jesteś wiccaninem, itp.

6. Kiedy skończysz mówić, zamknij oczy i zrelaksuj się. Oddychaj głęboko. Kontempluj Boginię i swój związek z nią. W Twojej głowie mogą pojawiać się obrazy. Zwróć na nie szczególną uwagę, ponieważ są one Twoim przesłaniem od Bogini. Jeśli nic się nie dzieje lub jeśli nie „poczułeś” Bogini, nie martw się! Zapalając świecę i wyrażając swój zamiar, dałeś się jej poznać. Możesz otrzymać wiadomość później w swoich snach lub wizjach, ale ważne jest to, że dałeś się jej poznać. Być może będziesz musiał wykonać ten rytuał więcej niż raz, aby poczuć się tak, jakbyś nawiązał kontakt na poziomie, na którym chciałbyś. W porządku. Są doświadczeni wiccanie, którzy również robią takie rzeczy, aby ponownie się połączyć, nawet jeśli podążają tą ścieżką od dziesięcioleci. Bądź cierpliwy; pamiętajcie, że nie tylko chrześcijański bóg działa w tajemniczy sposób. Często w przypadku wiccańskich bogów rzeczy dzieją się wtedy, kiedy mają się wydarzyć i niekoniecznie zgodnie z ustalonym z góry harmonogramem.

7. Kiedy obrazy znikną lub poczujesz, że jesteś gotowy, otwórz oczy i powiedz coś w stylu: Dziękuję Ci, Wielka Bogini, za Twój dar mądrości.

8. Zapal złotą lub czerwoną świecę, umieść obok niej żołądź lub szyski i powiedz coś w stylu:

Zapalam to dla Ciebie, Wielki Boże, Panie Słońca, Panie Lasu. Nazywam się _____ i przyszedłem tutaj, aby przynieść ci ofiarę w postaci żołądź/szyszek, poznać cię lepiej i szukać twojej mądrości.

9. Zauważ, że tak jak w przypadku Bogini, nie wzywasz Boga do kręgu. Po prostu z nim rozmawiasz.

10. Powiedz Bogu coś o sobie: dlaczego Go szukasz, czego chciałbyś się nauczyć, dlaczego jesteś wiccaninem, itp.

11. Ponownie zamknij oczy i zrelaksuj się. Oddychaj głęboko. Zastanów się nad Bogiem i swoją relacją z Nim. W Twojej głowie mogą pojawiać się obrazy. Zwróć na nie szczególną uwagę, gdyż są one Twoim przesłaniem od Boga. Podobnie jak w przypadku Bogini, jeśli nic się nie stanie, nie martw się! Ważne jest to, że dałeś się poznać Bogu. Możesz otrzymać wiadomość z opóźnioną reakcją lub mały znak później, gdy będziesz wykonywać swoje codzienne czynności. Pamiętaj, że możesz mieć łatwiejszy kontakt z Bogiem niż z Boginią i odwrotnie. Może to wynikać z wielu powodów, włączając w to fakt, że najbardziej identyfikujesz się z bóstwami tej czy innej płci lub że symbol ustawiony dla jednego z nich wyraźniej do ciebie przemawia.

12. Kiedy obrazy znikną lub poczujesz, że to już koniec, powiedz coś w stylu: Dziękuję Ci, Wielki Boże, za Twój dar mądrości.

13. Wstań, zdejmij swój krąg i ziemi. Jeśli to możliwe, weź zapalone świece, kwiaty, żołądź lub szyszki i umieść je w specjalnym miejscu lub na ołtarzu (patrz rozdział 8). Jeśli możesz, pozwól, aby ogień przez chwilę się palił. W przeciwnym razie zgaś świece. Aby pogłębić lub rozszerzyć doświadczenie, możesz później powtórzyć rytuał świec i dodaj inne elementy.

„Inni” bogowie

Pomyśl przez chwilę o drzewie z grubym pniem, który rozdziela się na dwie duże gałęzie. Z kolei z dużych wyrastają mniejsze gałęzie, z małych jeszcze mniejsze i tak dalej. Bóstwo jest pniem drzewa, a Bóg i Bogini to dwie główne gałęzie. Mniejsze gałęzie, które odchodzą od dwóch dużych, to bogowie i boginie świata; aspekty męskiej lub żeńskiej połowy bóstwa. Zauważ, że istnieją bóstwa androgeniczne, które niełatwo przypisać do żadnej kategorii płci, ale większość to mężczyźni lub kobiety, przynajmniej przez jakiś czas. Oprócz pracy z Bogiem i Boginią, większość wiccan pracuje także z jednym lub kilkoma aspektami lub twarzami boskości męskiej lub żeńskiej. Na przykład wiccanin może poprosić grecką boginię Afrodytę o pomoc w rytuale mającym na celu przyciągnięcie miłości lub wezwać egipską boginię Bast na rytuał mający na celu znalezienie zagubionego kota. Zarówno Afrodyta, jak i Bast są twarzami Wielkiej Bogini, aczkolwiek bardzo różnymi twarzami, pochodzącymi z różnych kultur i czasów. Jeśli jesteś nowy w Wicca, prawdopodobnie będziesz chciał przez jakiś czas pracować wyłącznie z wiccańskim Bogiem i Boginią w rytuałach. W ten sposób poznasz konkretnych wiccańskich bogów, poćwiczysz swoje umiejętności rytualne i zyskasz wyobrażenie o tym, jak „odczuwa” się rytuał wiccański, zanim spróbujesz przywołać innego boga lub boginię. Niektórzy wiccianie nigdy nie wzywają innych bogów i po prostu trzymają się Wielkiej Bogini i Boga. W dalszej części tego rozdziału znajduje się kilka pomysłów, jak zapoznać się z bogami i przywołać ich w rytualnym kręgu.

Twoje osobiste bóstwa

Wielu wiccan ma osobistych bóstw patronów – oprócz Boga i Bogini – z którymi często współpracuje. Mogą powoływać tych patronów (lub matrony) do każdego rytuału, który odprawiają, lub zakładać kapliczki ku czci patronów w swoich domach. Inni wiccianie, jak w moim poprzednim przykładzie, od czasu do czasu będą wzywać bogów lub boginie o określonych cechach, aby pomogli w pewnych rytuałach. Wybór bogów, z którymi pracujesz w kręgu, jest bardzo osobisty. Nikt inny nie może Ci powiedzieć, które z nich będą Ci odpowiadać i które najłatwiej będzie Ci poznać. Bogowie celtyccy, greccy, rzymscy, nordyccy i egipscy są prawdopodobnie najbardziej popularni wśród wiccan, ale twoje bóstwa mogą nie należeć do żadnej z tych kultur. Jednym z najlepszych sposobów na odnalezienie swoich bogów i bogiń jest czytanie mitologii. Dużo mitologii. Na liście zalecanych lektur na końcu tej książki znajduje się kilka sugestii dotyczących książek mitologicznych. Jakie tematy lub historie zapadają Ci w pamięć podczas czytania? Które bóstwa mają cechy, które chciałbyś przyciągnąć do swojego życia? Które bóstwa w swoich opowieściach zajmowały się problemem podobnym do tego, z którym borykasz się ty, lub miały doświadczenia podobne do twoich? Które bóstwa „wołają twoje imię” podczas

czytania? Zamiast wybierać jednego boga, możesz zdecydować się na współpracę z panteonem. Panteon to cała grupa bogów związanych z kulturą, na przykład bogowie greccy. Jeśli przyciąga Cię konkretny panteon, jednym ze sposobów poznania tych bogów – i być może tego, który najbardziej do Ciebie przemawia, jest odwiedzenie świątych miejsc tego panteonu. Nie zawsze jest to możliwe ze względu na ograniczenia finansowe lub logistyczne, ale jeśli masz na to środki, gorąco polecam to rozwiązanie. O wiele łatwiej jest wyczuć bogów w ich świątych miejscach niż poprzez czytanie. Jeśli odwiedzasz jakąś witrynę, co czujesz? Czy masz jakieś obrazy lub wrażenia? Co mówi Ci to miejsce? Jeśli masz szczęście, że masz muzeum w swoim mieście, innym sposobem, aby przekonać się, czy dana kultura lub panteon śpiewa dla Ciebie, jest odwiedzenie wystaw sztuki ludów różnych kultur. Czy w którejkolwiek sztuce jest coś znajomego? Czy to do ciebie w jakiś sposób przemawia? Może to być wskazówka do zgłębienia mitologii ludzi, którzy ją stworzyli. Podobnie działa to z muzyką. Posłuchaj muzyki kultur z całego świata i zobacz, czy któraś z nich rezonuje z Tobą. Jeśli tak, zajrzyj do mitologii tej kultury. Jeszcze innym sposobem na odnalezienie swoich bogów i bogiń jest potrząsanie drzewem genealogicznym i odkrywanie mitologii kraju lub kultury, z której pochodzi Twoja rodzina. Jeśli jesteś Irlandczykiem lub Szkotem, bogowie celtyccy mogą z tobą rezonować. Jeśli jesteś Afroamerykaninem, możesz przyjrzeć się bóstwom Afryki. Bogowie twojego rodu mogą cię wezwać. Aby skomplikować sprawę, czasami – właściwie często – bóg lub bogini wybierze ciebie, a nie odwrotnie. Może to być głębokie i zmieniające życie doświadczenie, a czasami nawet trochę przerażające. Będziesz wiedział, że tak się dzieje, jeśli zaczniesz spotykać wiele rzeczy lub symboli związanych z bóstwem w swoim codziennym życiu, snach i medytacjach. Symbole te mogą pojawiać się podczas rozmów, w telewizji lub w innych miejscach. Znam jednego Wicca, który wszędzie zaczął widzieć sowy. W krótkim czasie zobaczyła żywego osobnika na drzewie i jego wizerunki na biżuterii, namalowane na billboardzie, a nawet w reklamie w autobusie. Przeglądała czasopismo w gabinecie lekarskim i przypadkowo otworzyła je na artykule o sowach. Przeglądała kanały i natrafiła na film dokumentalny o sowach. Zaczęła mieć wrażenie, że śledzą ją sowy! Zrozumiała wskazówkę i przyjrzała się bogom i boginiom związanym z sowami. Możesz nawet widzieć w snach bóstwo, które cię wybrało. Czasami nie zawracają sobie głowy owijaniem w bawełnę subtelnymi wskazówkami i po prostu dają się poznać w efektowny, głośny i trudny do przeoczenia sposób. W końcu to bogowie.

Poznajemy swoich bogów

Bogowie mają ulubione rzeczy, tak jak ludzie. Jak już wspomniałem, wiążą się z nimi również pewne symbole i mity. Poznanie swoich bóstw oznacza poznanie tych preferencji, symboli i mitów. Wielu bogów jest powiązanych z określonymi zwierzętami, roślinami, kolorami, dniami tygodnia, porami roku, kadzidłem, muzyką, gestami, odzieżą, biżuterią, kamieniami, jedzeniem i wieloma innymi. Oprócz czytania mitów ważne jest, aby dowiedzieć się o tych rzeczach, ponieważ to symbole i preferencje sprawią, że bogowie poczują się mile widziani w twoim kręgu. Jeśli możesz, rozważ nauczenie się pieśni z kraju pochodzenia boga, aby wykorzystać ją w swoim rytuale. Możesz także rozważyć nauczenie się kilku słów w języku, którym mówili jego pierwotni czciciele. Jeśli potrafisz wniknąć w język ludzi, zaczniesz mieć pojęcie o tym, jak myślą, a to może rzucić światło na ich koncepcje bóstwa. Nauczyłem się trochę irlandzkiego, aby pracować z celtycką boginią, i użycie zaledwie kilku irlandzkich słów w tym kręgu wydawało się, że energia bogini była bardziej skupiona i namacalna. Widziałem meksykańską boginię wzywającą w języku hiszpańskim i nahuatl z takim samym skutkiem. Oprócz tego, że bogowie czują się mile widziani, odkrywanie każdej z tych rzeczy pozwala ci lepiej się z nimi dostroić. Jeśli nie możesz znaleźć informacji na temat przedmiotów związanych z konkretnym bóstwem, spróbuj zamiast tego zbadać kulturę, z której pochodził bóg. Czego możesz się dowiedzieć o ludziach, którzy czczą to konkretne bóstwo? Co to mówi o bóstwie? Możesz także wybrać się w podróż ścieżkową, aby spotkać boga/boginię i poprosić o więcej informacji. Kiedy już wiesz, z czym rzeczy są powiązane, bóg/bogini, z którą chcesz pracować, możesz zebrać kilka z nich, aby wykorzystać je w rytuale lub

stworzyć ołtarz specjalnie dla niego. Na przykład nordycka bogini Freya słynie z bursztynowego naszyjnika, jest kojarzona z kotami i dzikami, a czasami jest przedstawiana w hełmie i napierśniku. Możesz włączyć niektóre z tych rzeczy do swojego rytuału lub ustawienia ołtarza lub wykorzystać je jako inspirację do umieszczenia innych symboli. Medytacja przed ołtarzem specjalnego bóstwa to dobry sposób na dostrojenie się do energii wybranego bóstwa i pokazuje mu, że podchodzisz do niego poważnie i z szacunkiem.

Cztery punkty etykiety

Są cztery dodatkowe rzeczy, które powinieneś wiedzieć o pracy z bogami. Po pierwsze, chociaż archetypy i „kategorie” bogów istnieją w panteonach świata, bogowie są również wytworami kultury, w której są czczeni. Innymi słowy, większość kultur ma boginię matkę, ale nie wszystkie boginie matki są takie same, ponieważ ludzie, którzy je czczą, nie są tacy sami. Na przykład egipska bogini Sekhmet i celtycka Morrigan nie są tym samym tylko dlatego, że obie są boginiami „bitwy” kojarzonymi ze śmiercią i zniszczeniem. Każdy z nich ma swoją własną historię, cechy charakterystyczne i kontekst kulturowy. Zaprzeczanie ich wyjątkowemu pochodzeniu oznacza traktowanie ich z brakiem szacunku. To nie jest dobry pomysł; to są dwie boginie, których na pewno nie chciałbym odhaczyć. Po drugie, w podobnym duchu ważne jest, aby dowiedzieć się wszystkiego, co się da o bogach oraz ich kontekście historycznym i mitologicznym i odpowiednio ich traktować, zamiast narzucać im własne wyobrażenia o tym, czym są. Kiedyś pewna kobieta próbowała mnie przekonać, że indyjska bogini Kali była kochającą boginią-matką. Jasne, że tak, w ten sposób: „Rozdepczę twoje ciało, rozerwę je na kawałki i wypiję twoją krew, aby twoje połamane, postrzępione zwłoki mogły zostać zawarte na łonie matki ziemi i abyś mógł się odrodzić”. Chociaż Kali ma aspekt matki, nie jest ona tym samym typem opiekuńczej matki, której szukała dana kobieta. To powiedziawszy, istnieje niewiele zapisów historycznych dotyczących niektórych bogów, więc jeśli zdecydujesz się pracować z mniej znanymi, będziesz musiał ekstrapolować informacje na ich temat z dostępnych źródeł. Zauważ, że mówię ekstrapolację, a nie wymyślanie. Możesz także spróbować pathworkingu, aby uzyskać więcej informacji na ich temat. Nie jest to w najmniejszym stopniu naukowe, ale lepsze i bardziej pełne szacunku niż wymyślanie czegoś dla własnych celów. Po trzecie, to jest powiązane z drugim, jeśli pracujesz z bogiem lub bogami, którzy nie pochodzą z twojej kultury, pamiętaj, aby sprawdzić, co robisz i upewnić się, że robisz to z uznaniem, a nie zawłaszczaniem drugiego kultura. Czasami szanowanie innej kultury oznacza pozostawienie jej bogów w spokoju, ponieważ powołanie ich do kręgu wiccańskiego nie byłoby właściwe. Na przykład znam praktykujących Voodoo, którzy uważają, że przywoływanie loa (duchów przodków Voodoo) poza kontekstem Voodoo jest dla Wicca obraźliwe. Ponieważ hinduizm jest nadal aktywnie praktykowany przez miliony ludzi, niektórzy Hindusi uważają, że niewłaściwe jest przywoływanie hinduskiego bóstwa w kręgu wiccańskiego, ponieważ bóstwa te mają własne rytuały, które są praktykowane od pokoleń i nie są zgodne z hinduskim kontekstem kulturowym. I na koniec, wielu wiccan (ale nie wszyscy) uważa za złą formę mieszanie bogów i bogiń z różnych panteonów w tym samym kręgu. Na przykład nie wzywałbym Morrigan, Barana i Sekhmeta do tego samego rytuału i to nie tylko ze względu na ich temperament. Słowa, gesty i symbole, które działają w przypadku jednego, prawdopodobnie nie będą działać w przypadku pozostałych dwóch. Chociaż wszyscy są wojownikami, nie mówią tym samym językiem, czy to w sensie dosłownym, czy w przenośni. Możesz zaryzykować, że wszyscy będą siedzieć i opowiadać historie wojenne i porównywać nacięcia w paskach, ale mogą się zderzyć, a to jest sytuacja, w której nie chcesz być w środku. Podobnie nie należy wzywać do tego samego rytuału dwóch bogów lub bogiń z tego samego panteonu, którzy się nie lubią. Wykonaj badania; mity zazwyczaj dość jasno mówią o tym, kto z kim się dogaduje. Jak wspomniałem wcześniej, Wiccanie mają bardzo osobistą relację ze swoimi bogami. Poznanie tych wszystkich rzeczy – ich mitów, kultur i preferencji – pomaga tylko pogłębić relację, co samo w sobie jest satysfakcjonujące, ale także pozwala na lepsze rytuały i magię. Kiedy już wybierzesz konkretnego boga lub boginię, z którą chciałbyś

pracować, i przestudiowałeś go, możesz zastosować odmianę rytuału „Przedstawienie się Bogu i Bogini” na początku tego rozdziału, aby się przedstawić. Po prostu zmodyfikuj ćwiczenie, włączając niektóre symbole wybranego bóstwa

Wzywanie Bogów do Kręgu

Istnieją dwa główne powody, dla których warto przywoływać Boga i Boginię lub inne konkretne bóstwo w krąg. Możesz poprosić ich, aby byli obecni podczas rytuału, abyś mógł uczcić ich, obcować i komunikować się z nimi, lub możesz poprosić ich o coś, na przykład o wskazówki lub pomoc w magicznym działaniu. Możesz też zrobić jedno i drugie. Wielu wiccan przywołuje Boga i Boginię do każdego kręgu, który wykonują, po prostu po to, aby spędzać z nimi czas i być obecnymi – prawie jak rodzina – podczas ich rytuałów i prac. Inni wzywają ich tylko podczas ośmiu wiccańskich sabatów, czyli świąt (patrz rozdział 9). Bóg i Bogini są zwykle wzywani, gdy krąg się zamknie i zostaną zwołane kwatery (jeśli mają zostać zwołane kwatery). Nie ma ustalonej reguły, którą nazwę nazywasz *erst*. Niektórzy wiccane nazywają Boginię „pierwszą”, ponieważ to ona rodzi wszechświat. Inni nazywają Boga pierwszym, ponieważ jest iskrą życia. To, co nazwiesz „pierwszym”, zależy wyłącznie od Ciebie. Chociaż w rytuale „Przedstawienie się Bogu i Bogini” zapaliłeś świecę, rozmawiając z Bogiem i Boginią, nie musisz tego robić za każdym razem. Powszechnym jest jednak posiadanie na ołtarzu jednej świecy dla Boga i jednej dla Bogini i zapalanie każdej z nich po kolei, kiedy je przywołujesz. Na potrzeby poniższego przykładu powiemy, że masz świecę i zaczynasz od Bogini. Powiemy też, że masz ołtarz (patrz rozdział 8). Może to być na przykład po prostu stół z obrusem i świecami Boga i Bogini. Świeca Boga powinna być czerwona lub złota, a świeca Bogini powinna być biała lub srebrna. W tym przykładzie będziemy również udawać, że nie będziesz prosić Boga i Bogini o pomoc w magicznej pracy.

1. Oczyszczyć i oczyścić swoją przestrzeń rytualną.
2. Ziemia.
3. Umieścić swój ołtarz w miejscu, które będzie pośrodku twojego koła.
4. Rzuć swój krąg.
5. Zadzwoń do kwatery, jeśli chcesz.
6. Stań przed ołtarzem, zapal świecę Bogini i z rękami uniesionymi w kształcie litery Y, z dłońmi skierowanymi do przodu, powiedz coś w stylu: Wielka Bogini, Matka Wszystkich płomieni, Pani Księżycy, zaszczyć mój rytuał swoją obecnością tutaj dziś wieczorem.
7. Kiedy mówisz, poczuć obecność Bogini w całym kręgu. Poczuć, jak jej energia wpływa do świętej przestrzeni. Oczami wyobraźni może to wyglądać jak światło księżycy. Wiedz, że ona tam jest. Nie przyciągaj jej energii do swojego ciała.
8. Zapal świecę Boga, ustaw ręce w pozycji Y jak poprzednio i powiedz coś w stylu: Wielki Boże, Ojcze, Władco Słońca, Władco Lasu, Władco łowów, zaszczyć mój rytuał swoją obecnością tutaj dziś wieczorem.
9. Kiedy mówisz, poczuć obecność Boga w całym kręgu. Poczuć, jak jego energia wpływa do świętej przestrzeni. W twojej wyobraźni może to wyglądać jak światło słoneczne. Wiedz, że on tam jest. Nie przyciągaj jego energii do swojego ciała.
10. W tym momencie możesz chcieć z nimi porozmawiać dalej lub, jeśli jest to sabat, możesz odprawić swój rytuał sabatowy (patrz rozdział 9).

11. Po zakończeniu rytuału stań ponownie przed ołtarzem i powiedz coś w stylu: Wielki Boże, dziękuję Ci, że pobłogosławiłeś mój rytuał swoją obecnością. Pożegnanie.

12. Zgaś świecę Boga. Powiedz coś w stylu: Wielka Bogini, dziękuję za błogosławieństwo mojego rytuału swoją obecnością. Pożegnanie.

13. Zgaś świecę Bogini.

14. Odrzuć kwatery, jeśli je wezwąłeś, narysuj swój krąg i ziemi.

Możesz zmodyfikować tę prostą formułę dla okręgu zawierającego magię. Możesz zmienić inwokacje i pożegnania na coś takiego:

Wielka Bogini, Matka Wszystkich, Pani Księżycy, zaszczyć mój rytuał swoją obecnością tutaj dziś wieczorem i pomóż mi zaklęciem uzdrawiającym (lub innym rodzajem zaklęcia). Wielka Bogini, dziękuję za błogosławieństwo mojego rytuału i magii uzdrawiającej (lub innego rodzaju) swoją obecnością. Grad i pożegnanie. Wielki Boże, Ojczy, Władco Słońca, Władco Lasu, Władco Łowów, zaszczyć mój rytuał swoją obecnością tutaj dziś wieczorem i pomóż mi zaklęciem uzdrawiającym (lub innym rodzajem zaklęcia). Wielki Boże, dziękuję, że swoją obecnością pobłogosławiłeś mój rytuał i magię uzdrawiania (lub innego rodzaju) magii. Grad i pożegnanie.

Możesz być o wiele bardziej poetycki niż ja tutaj. Te proste przykłady mają jedynie pomóc Ci zacząć. Jeśli pracujesz z konkretnym bogiem lub boginią, możesz (i powinieneś) również dostosować rozmowy do jego albo jej. Na przykład:

Wielka Matka Izyda, Bogini Ziemi, Obrońco Umartłych, bądź tu dziś wieczorem, aby pobłogosławić mój rytuał i magię. Lordzie Apollo, Boże Światła, Boże Muzyki, Boże Proroctwa, użycz swojej wielkiej mocy mojemu rytuałowi i magii dziś wieczorem. Cerridwen, bogini zmieniająca kształt, Patronko Poetów, rozświetl swoją jasną inspiracją mój rytuał i magię. Albo, Boże piorunów i błyskawic, Boże nieba, chroń i błogosław ten krąg i wszystkich w nim. Jeśli odrobisz pracę domową i naprawdę poznasz swoich bogów, inwokacje będą dla Ciebie łatwe. Jeśli będą szczere i płynące z serca, zostaną wysłuchane.

Narzędzia, zabawki i ołtarze

Do tej pory rozmawialiśmy o budowaniu rytualnego kręgu, wzywaniu kwatery i wzywaniu bogów. Jak powiedziałem wcześniej, ważne jest, aby móc robić te rzeczy bez narzędzi rytualnych, ponieważ ostatecznie narzędzia są tylko rekwizytami, a wiccanin jest prawdziwą siłą stojącą za budowaniem kręgu; prawdziwa wola stojąca za kierowaniem energii ziemi. Jasny, błyszczący zestaw narzędzi nie zastąpi faktycznego wykonywania mentalnej i energetycznej pracy Wicca. Dlaczego wiccanie używają narzędzi? Magiczne narzędzia wiccana są jak przedłużenie jego samego. Są przepełnione energią właściciela i dostrojone do jego woli. Wzbogacają rytuały i magię, pomagając właścicielowi skupić energię. Ponadto, ponieważ narzędzia używa się wyłącznie w rytuałach lub magii, a każde z nich ma głębokie znaczenie symboliczne, samo ich podniesienie pomaga właścicielowi wejść w rytualny sposób myślenia. Wiccańskie narzędzia rytualne nie muszą być drogie ani fantastyczne, ale powinny być wyjątkowe i mieć znaczenie dla ich właściciela. Podania ustne z niektórych tradycji wiccańskich mówią, że wiccanie powinni sami wytwarzać narzędzia. Ponieważ nie wszyscy jesteśmy kowalami i rzeźbiarzami, nie jest to praktyczne, ale jeśli potrafisz wykonać lub zmodyfikować którekolwiek z własnych narzędzi, będą one bardziej częścią Ciebie, niż gdybyś je kupił.

Podstawowe narzędzia wiccańskie

Oto przegląd głównych narzędzi Wicca. Istnieje kilka dodatkowych narzędzi, specyficznych dla niektórych tradycji wiccańskich, ale ponieważ ta książka dotyczy Wicca w ogóle, będziemy trzymać się podstaw.

Athame

Athame jest najważniejszym narzędziem Wicca. Jest to nóż rytualny obosieczny, często, choć nie zawsze, z czarną rękojeścią. Obie strony symbolizują Boga i Boginię, którzy spotykają się w tym miejscu; zjednoczenie światów duchowych i doczesnych; oraz pogląd, że z władzą wiąże się odpowiedzialność. Athame może być ostry lub nie, w zależności od preferencji właściciela. Nigdy nie jest używany do cięcia czegokolwiek innego niż energia i powietrze. Niektóre tradycje głoszą, że jeśli athame kiedykolwiek spłynie krwią, musi zostać zniszczone, ale w żadnym wypadku nie jest to uniwersalna wiara Wicca. Niemniej jednak, jeśli masz skłonność do upuszczania przedmiotów na stopy, możesz potrzebować athame, który nie jest zbyt ostry. Jego ostrość nie ma nic wspólnego z tym, jak działa jako narzędzie magiczne. Athame służy do skupiania i kierowania energii, zwłaszcza podczas rysowania koła lub wywoływania ćwiartek. Najczęściej kojarzony jest z żywiołem powietrza i wschodnią dzielnicą, ale niektórym kojarzy się z ęre i południem. Symbolizuje wolę Wicca. Członkowie sabatu lub grupy mogą dzielić się wieloma innymi narzędziami, ale athame jest zawsze osobiste. Nie dotykaj athame innej osoby (ani innych narzędzi rytualnych) bez pozwolenia. Jeśli spotykasz się z wiccami, usłyszysz słowo „athame” wymawiane na dziesięć różnych sposobów, więc nie martw się, czy zrobisz to dobrze. Do najpopularniejszych należą a-THAH-may, ah-THAH-me, ah-THAW-may i ATH-um-ay. Daj z siebie wszystko.

Różdżka

Różdżka to po prostu fantazyjny kij. Możesz pomyśleć, że okazują brak szacunku, ale tradycyjna różdżka to kawałek smukłej gałęzi przyciętej na określonej długości, zwykle co najmniej stopy. To dobry sposób na powiedzenie, że to kij. Długość różni się w zależności od tradycji, więc możesz przyciąć swoją tak długo lub tak krótko, jak chcesz. Może być pozbawiony kory lub nie. Niektórzy Wiccanie rzeźbią magiczne symbole na swoich różdżkach. Rodzaj drewna również zależy od tradycji. Typowymi lasami, z których powstają różdżki wiccańskie, są dąb, jesion i wierzba. Zamiast ścinać drewno z żywego drzewa, należy zbierać drewno z opadłej gałęzi. Niektórzy wiccanie lubią „dziękować” drzewu, które dało gałąź, zostawiając u podstawy ofiarę z wody lub kompostu. Możesz zrobić różdżkę z grubego kołka zakupionego w sklepie z narzędziami, ale moim (bardzo stronnictwym) zdaniem bardziej „organiczne” z braku lepszego słowa jest użycie kawałka gałęzi. Jeśli wejdiesz na eBay lub gdziekolwiek w Internecie, gdzie sprzedaje się różdżki, znajdziesz szeroką gamę przedmiotów wykonanych z najróżniejszych rzeczy, takich jak miedź, kryształy, poroże, kość, srebro i stal. Chociaż nie są one drewniane, każdy z nich będzie działać, jeśli tak myślisz. Ważną częścią jest to, jak różdżka rezonuje ze swoim właścicielem. Podobnie jak athame, różdżka służy do skupiania energii. Najczęściej używa się go podczas wzywania bogów, ponieważ nie jest grzeczne ani mądre machanie ostrym, spiczastym athame w stronę Ateny lub Lokiego. Można go również wykorzystać do wywołania ćwiartek i narysowania koła. Jest używany szczególnie w rytuałach, które przywołują Rogatego Boga lub zawierają falliczną symbolikę. Czasami różdżka jest wyrzeźbiona tak, aby wyglądała jak fallus. Różdżka jest najczęściej kojarzona z ogniem i południem, ale niektórzy Wiccanie łączą ją z powietrzem i wschodem.

Kielich

Kielich przedstawia Boginię i łono. Używa się go do picia, szczególnie w rytuałach, w których ważna jest kobieca symbolika. Istnieje rytuał powszechny w kręgach wiccańskich, podczas którego ostrze athame jest opuszczane do kielicha, aby symbolizować seksualne zjednoczenie Boga i Bogini. Kielich może być wykonany niemal ze wszystkiego – szkła, ceramiki, drewna, metalu – ale nie polecam plastiku. Kubek

„pożyczony” dla osób z naszego kręgu treningowego, które zapominają, że ich kubek jest plastikowy i po prostu wydają się niewłaściwe. Jeśli wybierzesz metal, upewnij się, że jest to metal, z którego możesz bezpiecznie pić. Jeśli jesteś trochę podatny na wypadki, spróbuj znaleźć drewniany kielich. Znam jednego arcykapłana, który słynie z przewracania i rozbijania ceramicznych kielichów, a w naszej szafce mamy więcej niż jeden super-klejony kubek rytualny. Często można znaleźć wspaniałe kielichy na targach sztuki i w sklepach z używaną odzieżą. Kielich kojarzy się z wodą i zachodem.

Kociołek

Kocioł to duży żeliwny garnek na trzech nóżkach. Jest używany do reprezentowania kobiecej energii, podobnie jak kielich. Używa się go również do spalania rzeczy lub budowania „bonères”. (Napełnij kocioł do połowy czystą glinianą kuwetą dla kotów, włóż do niego świece i zapal je. Miej pod ręką gaśnicę i bądź ostrożny! Rób to na zewnątrz.) Chociaż Szekspir wmawiał ci, że czarownice i wiccanie gotują napary w domu w ich kotłach, w większości przypadków nie jest to prawdą. Zwykle korzystają z kuchenki, jak wszyscy inni. Małe kociołki można znaleźć w wielu okultystycznych i metafizycznych sklepach oraz na stronach internetowych. Inne miejsca do rozglądania się za sklepami z antykami i targami morskimi, zwłaszcza tymi, które odbywają się na obszarach wiejskich. Kocioł kojarzy się z wodą i zachodem.

Miotła

Wiccańska miotła rytualna może być zwykłą miotłą, ręcznie robioną lub ozdobną, taką jak te, które można znaleźć w sklepach z wyrobami rzemieślniczymi. Włosie reprezentuje obszar łonowy kobiety, a rączka przedstawia fallusa, więc miotła jest symbolem seksualnego zjednoczenia Boga i Bogini. Służy do wymiatania energii z przestrzeni koła przed narysowaniem koła. Niektórzy wiccanie używają również miotły do wznoszenia energii w kręgu. Miotła jest kojarzona albo z ziemią i północą, albo z powietrzem i wschodem.

Kadzielnica i Kadzidło

Wiccanie często palą kadzidła w swoich kręgach rytualnych, aby stworzyć nastrój i przyciągnąć energię potrzebną do swoich rytuałów. Wszystkie zioła i zapachy mają magiczne odpowiedniki. Wiccanie używają również kadzideł do oczyszczania przestrzeni rytualnej i poświęcają przedmioty do użytku rytualnego, przepuszczając je przez dym. W wiccańskim rytuale możesz używać dowolnego rodzaju kadzidła i kadzielnicy. Większość wiccan, których znam, używa sypkiego kadzidła, które pali się na węglu drzewnym, ale można też używać patyków lub stożków. Zaletą sypkiego preparatu jest to, że można mieszać własne zioła lub kupić specjalną mieszankę, która odpowiada Twoim potrzebom. Jeśli myślisz, że chciałbyś spróbować zrobić własne kadzidło, przeczytaj o każdym ziele, zanim je dodasz. Niektóre z nich są toksyczne w przypadku wdychania. Kadzielnica i kadzidło reprezentują ziemię i powietrze, południe i wschód.

Sól i woda

Wielu wiccan trzyma na swoich ołtarzach naczynie z solą i naczynie z wodą. Najczęściej część soli dodaje się do wody, a słona woda służy do błogosławienia i oczyszczenia kręgu rytualnego. Można go również używać do konsekracji przedmiotów do użytku rytualnego. W skrócie, woda jest również pomocna, jeśli zdarzy ci się wypadek z kadzidłem lub świecami. Sól i woda kojarzą się z ziemią i wodą, północą i zachodem.

Świece

Wiccanie przechodzą przez wiele świec. Nigdy nie uczestniczyłem w wiccańskim rytuale, który by ich nie obejmował. Jak powiedziałem wcześniej, wiccanie mogą umieszczać świece na ołtarzu, aby reprezentowały Boga i Boginię. Świece służą do czytania i oznaczania kwartałów. Czasem służą jedynie do stworzenia nastroju. Są powszechnie używane w magii. Wybierz kolor, który odpowiada Twojemu magicznemu lub rytualnemu celowi. Informacje na temat zgodności kolorów można znaleźć w kilku książkach z listy zalecanych lektur. Możesz użyć dowolnego rodzaju świecy. Świece siedmiodniowe, takie jak te, które można znaleźć w sklepach chrześcijańskich, okultystycznych, botanicznych lub w dziale z meksykańską żywnością w niektórych sklepach spożywczych, są świetne, ponieważ są świecą i uchwytem w jednym i nie są tak łatwe do przewrócenia jak świece stożkowe. Jeden z moich współorganizatorów ma talent do wykańczania całych pudełek nieużywanych stożków na wyprzedażach garażowych. Niezależnie od tego, jaki rodzaj świecy wybierzesz, upewnij się, że używasz solidnego uchwyty i trzymaj w pobliżu gaśnicę. Uważaj także na swoje włosy i rękawy wokół świec! Brałem udział w dwóch oddzielnych rytuałach, podczas których kobiecie zaplątały się włosy i nie wiedziała, że się pali, dopóki ludzie nie zaczęli jej bić, żeby to zgasić. Brałem także udział w rytuale w stroju nieba (nagim), podczas którego ktoś przypadkowo zgasił świecę Boga gołym tyłkiem. Oczywiście nigdy tego nie przeżył. Świece naturalnie symbolizują ogień i południe.

Nóż uniwersalny

Ponieważ athame nie pozwala na cięcie niczego stałego, warto mieć przy sobie nóż do rytualnego użytku, do cięcia ziół, sznurka lub czegokolwiek innego, czego możesz potrzebować w rytuale lub magii, lub do rzeźbienia symboli w świecach i różdżkach. Nóż uniwersalny może być dowolnym rodzajem noża, ale należy go odkładać specjalnie do celów rytualnych i magicznych.

Posągi

Wiccanie często używają posągów na swoich ołtarzach, aby reprezentować Boga i Boginię. Nie jest to konieczne, ale podnosi duchową atmosferę. Wspaniałe posągi można znaleźć w Internecie lub w sklepach okultystycznych lub metafizycznych. Sacred Source, www.sacredsource.com, ma niesamowity wybór.

Księga cieni

Księga cieni, często nazywana pieszczotliwie BOS, jest połączeniem księgi zaklęć i magicznego dziennika. Wiccanie używają ich do rejestrowania rytuałów i zaklęć, które napisali oraz tego, czy odniosły sukces. BOS może być czymkolwiek, od trzypierścieniowego notesu po oprawioną, pustą księgę, w której piszesz. Niektórzy wiccanie rysują na stronach swoich książek wspaniałe obramowania, niczym średniowieczne rękopisy. Inne książki są bardzo proste. Możesz przechowywać system BOS na dysku twardym, ale dość trudno jest zaciągnąć komputer w kółko. Jeśli wejdiesz do Internetu, zwłaszcza do serwisu eBay, natkniesz się na ludzi sprzedających „księgi cieni”. W większości przypadków są one plagiatem lub nie są autentyczne, a osobom je sprzedającym zależy jedynie na wyciśnięciu od Ciebie jak największej ilości pieniędzy. Najlepsze księgi cieni są albo dziedziczone poprzez twoją tradycję, jeśli ją posiadasz, albo stworzone przez ciebie, albo jedno i drugie. W miarę jak będziesz odkrywać swoją ścieżkę i znajdować lub pisać techniki i rytuały, które będą dla Ciebie skuteczne, Twoja książka będzie się rozwijać. Ta lista narzędzi nie jest wyczerpująca, ale obejmuje podstawy. Zdobывaj swoje narzędzia powoli, z biegiem czasu, zamiast spieszyć się, aby zdobyć je wszystkie na raz. W ten sposób będziesz miał czas na znalezienie lub stworzenie tych, które najbardziej do Ciebie przemawiają.

Ołtarze wiccańskie

Wiccanie wydają się kochać swoje ołtarze. Nigdy się nie dowiemy, czy dzieje się tak z powodu ich oddania bogom, czy też bibelotów (lub obu), ale tak czy inaczej, ołtarze są dla wiccan miejscem wyrażania swojej wiary, wykonywania pracy duchowej, przechowywania swoich rytualnych akcesoriów i /lub wykorzystaj swoją wewnętrzną Martę Stewart lub Christophera Lowella. Ołtarz wiccański może być tak prosty, jak mała półka z szyszką i świecą na niej, lub tak wyszukany, jak pełny stół z obrusem, świecami, kadzidłem, „kwiatami, narzędziami rytualnymi i posągami”. Wiccanie używają ołtarzy jako przestrzeni dekoracyjnych i nabożnych wokół swoich domów i ogrodów a także w rytuale. Dla nas, ołtarz oddania to taki, który jest ustawiony na stałe w domu lub ogrodzie, a ołtarz rytualny to taki, którego używa się tylko w określonym kręgu rytualnym.

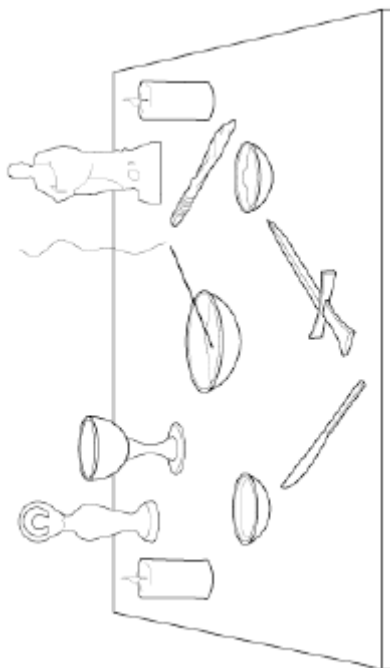
Powierzchnia

Nie ma żadnych zasad określających, jak duży, mały, fantazyjny lub prosty musi być ołtarz wiccański, więc możesz go stworzyć z tego, co ci odpowiada i do Ciebie przemawia. Widziałem ołtarze wykonane na stolikach końcowych, stolikach do kawy, półki, szafki, stoły do szycia, komody i biurka, pojemniki na mleko, deski, kamienie, małe kopce ziemi, podesty ogrodowe, półki na telewizory, „wymień kominki, stare kufry, skrzynie cedrowe, szyny na talerze, blaty lodówek, zakamarki ścienne, a nawet stary nagrobek. (Na nagrobku była literówka, więc nigdy nie użyto go do oznaczenia grobu.) Jeśli tworzysz ołtarz oddania, najlepiej będzie, jeśli możesz mały stolik lub użyj górnej części regału, ale jeśli nie masz na to pieniędzy lub miejsca, nie ma problemu. Jeśli zajdzie taka potrzeba, możesz użyć dowolnej powierzchni, zakładając, że łatwo ją wyczyścić i przed nią medytować. Jeśli masz kilka dodatkowych dolarów, rozważ rozglądanie się po sklepach z używaną odzieżą za starym stolikiem końcowym. Zazwyczaj są one stosunkowo niedrogie. Jeśli ten, który znajdziesz, jest brzydki (a często tak jest, w przeciwnym razie nie zostałby wyrzucony do sklepu), możesz go pomalować lub przykryć niedrogą szmatką. Jeśli masz zwierzęta i tworzysz ołtarz oddania, będziesz także chciał wziąć pod uwagę to, co nazywamy „czynnikiem kota”. Koty (a także niektóre psy i większość papug) nieodparcie przyciągają niestabilne powierzchnie pełne delikatnych bibelotów. Jeśli masz w domu ciekawskiego kota lub psa, rozważ zbudowanie ołtarza oddania albo na dużej wysokości, albo na bardzo stabilnej powierzchni, najlepiej na obu. (W tej sytuacji nie zaleca się stosowania półki na telewizor!) Jeśli tworzysz ołtarz rytualny, będziesz potrzebować czegoś, co można zdjąć i schować lub odłożyć na bok, gdy nie jest używane. Odkryłem, że kufry i skrzynie świetnie się do tego nadają, ponieważ można w nich przechowywać narzędzia rytualne, a podczas rytuału wykorzystać powierzchnię jako ołtarz. Całkiem w porządku jest także wykorzystanie w rytuale codziennego stołu lub powierzchni. Znam wielu wiccan, którzy przenoszą swoje stoliki do kawy do swojego kręgu w celu przeprowadzenia rytuału i odkładają je z powrotem do salonu, kiedy skończą. Stabilność jest również ważna w przypadku ołtarza rytualnego, zwłaszcza jeśli będziesz się po nim poruszać lub będziesz miał na nim płonące świece.

Ostony i akcesoria

Po znalezieniu powierzchni zdecyduj, czy chcesz ją pokryć. Większość ołtarzy wiccańskich ma jakiś rodzaj obrusów, ale widziałem też ołtarze pomalowane w magiczne symbole, gwiazdy i księżycy lub spirale. Jeśli chcesz użyć szmatki, możesz kupić nowy obrus lub używany w sklepach z używaną odzieżą lub na wyprzedażach garażowych (lub we własnych szufladach), wykorzystać dodatkowe kawałki materiału pozostałe po projektach szycia lub kupione nowe, albo użyć szalików lub sarongi. Możesz nawet użyć koronkowych serwetek swojej babci, pod warunkiem, że nie budujesz ołtarza bóstwu takiemu jak Fior czy Baran. Niezależnie od tego, czy tworzysz ołtarz do celów religijnych, czy rytualnych, możesz zmieniać obrusy, aby odzwierciedlały aktualną porę roku lub szabat, używając różnych kolorów i tekstur dla każdej pory roku. Skoro masz już tak wspaniałą powierzchnię, co na nią położysz? Ponownie, nie ma sztywnych zasad, ale wiccańskie ołtarze często mają świece, posągi, „kwiaty, kamienie, pióra, muszle, kadzidła i kadzidła palniki i/lub znajdujące się na nich narzędzia rytualne

Wicca. Czasami obejmują one potrawy lub napoje związane z konkretnym sabatem lub bóstwem. Pamiętaj, aby je okresowo zmieniać, jeśli nie znajdują się w jakimś opakowaniu, aby nie zwiększyć współczynnika kota, czynnika robaka lub czynnika śluzowatej pleśni. Jak wspomniałem w rozdziale 7, jeśli budujesz ołtarz poświęcony konkretnemu bóstwu, będziesz chciał znaleźć przedmioty, które mu odpowiadają. Na przykład mam ołtarz dla Morrigan, celtyckiej bogini wojowników. Powierzchnia przykryta jest czerwonym obrusem, a na niej umieszczona jest świeca w czerwonym pojemniku w kształcie kociołka; posąg Morrigan; czaszka, pióra i stopy wrony; kruk ; moneta z wilkiem; moja bransoletka z krukiem; i mój rytualny naszyjnik z wiśni i bursztynu. Wilki, wrony i kruki to zwierzęta Morrigan, a ponieważ jest boginią bitwy, przypuszczam, że lubi czerwień. Nie dodałam żadnych „mocy”, ponieważ Morrigan nie jest dziewczyną z „kwitnącymi” zdolnościami. Na ołtarzach rytualnych często znajdują się przedmioty dekoracyjne, takie jak kukurydza indyjska podczas równonocy jesiennej, ale ważniejsze jest, aby zawierały narzędzia i materiały niezbędne do samego rytuału. Często przedmioty te umieszcza się na ołtarzu w miejscach symbolicznych, np. kadzielnica przy południowej krawędzi ołtarza ze względu na jej związek z ogniem. Czasami jednak o wiele ważniejsze jest rozmieszczenie przedmiotów tak, aby można je było łatwo chwycić i wykorzystać, niż umieszczenie ich w specjalnych miejscach. Nie ma dobrego ani złego sposobu na ustawienie ołtarza rytualnego. Poniższy diagram przedstawia przykładową konfigurację ołtarza. Możesz go używać w niezmienionej formie, dostosowywać w dowolny sposób lub całkowicie wyrzucić. W tym projekcie ołtarza ołtarz jest skierowany na północ. Jest to powszechne w Wicca, chociaż ołtarze czasami są zwrócone w jedną z pozostałych stron. Athame umieściłem po prawej stronie, ponieważ jestem praworęczny i łatwiej jest go tam chwycić, a ponieważ athame jest często używane w kółku, chcę, żeby był pod ręką. Nóż uniwersalny znajduje się po lewej stronie, aby zrównoważyć athamę. Kadzielnica znajduje się pośrodku, więc ryzyko jej przewrócenia jest mniejsze. Świeca Boga i posąg znajdują się po prawej stronie, ponieważ Bóg jest zasadą aktywną i, jak wspomniałem wcześniej, przez niektórych uważana jest prawa ręka za aktywną rękę. Posąg Bogini i świeca znajdują się po lewej stronie, ponieważ Bogini jest zasadą receptywną. Woda i sól znajdują się na zachodzie i wschodzie wyłącznie dla równowagi estetycznej. Woda jest na zachodzie, ale sól (ziemia) nie jest na wschodzie (jest północ). Stawiam kielich obok posągu bogini i świecy, ponieważ ona ją symbolizuje; podobnie z różdżką, posągiem boga i świecą. Miotła nie trafia na ołtarz.

Przykładowe ustawienie ołtarza

Pamiętaj, że nie potrzebujesz tego wszystkiego, aby przeprowadzić skuteczny rytuał! Ponadto, jeśli jesteś minimalistą, który nie znosi bałaganu, nie musisz odkładać wszystkich narzędzi na ołtarz. Większość ludzi i tak nie używa każdego narzędzia w każdym rytuale.

Poświęcanie narzędzi

Większość wiccan poświęca każde ze swoich narzędzi przed użyciem ich w rytuale. „Poświęcić” oznacza uczynić coś świętym lub poświęcić to bóstwu lub do użytku duchowego. Kiedy poświęcasz swoje narzędzia, mówisz mniej więcej: „Dedykuję te narzędzia moim bogom, mojej duchowej ścieżce i wykonywaniu mojej woli”. Jeśli zdecydujesz się poświęcić swoje narzędzia, wystarczy, że poświęcisz wszystko raz – nie dla każdego kręgu. Poniżej znajduje się przykład rytuału poświęcenia narzędzi. Podobnie jak w przypadku wszystkich ćwiczeń i rytuałów opisanych w tej książce, zmodyfikuj je tak, aby odpowiadały Twoim potrzebom. Będziesz potrzebować:

- Miskę soli i jedną miskę wody. Powinno być tylko około łyżki soli, ale miska z wodą powinna być wypełniona do połowy. Nie przesadzaj.
- Twoja kadzielnica i kadzidło, nie zapalone, oraz zapałki lub zapalniczka.
- Athame.
- Wszystkie inne narzędzia rytualne. Nie martw się, jeśli nie masz jeszcze wszystkich. Nie musisz poświęcać ich wszystkich na raz. Jeśli to zrobisz, będzie to bardzo długi rytuał.
- Czystą, suchą szmatką lub ręcznikiem.

Instrukcje rytualne

1. Umieść swój ołtarz na środku pola swojego koła. Umieść wodę, sól i wszystkie narzędzia obok lub pod nim. Możesz chcieć mieć jedną płonącą świecę na ołtarzu dla światła.

2. Ziemia.

3. Oczyść przestrzeń poprzez wizualizację, a nie za pomocą miotły.

4. Narysuj okrąg palcami, a nie athame czy różdżką.

5. Zadzwoń do kwatery, ponownie używając palców, a nie athame czy różdżki.

6. Wezwij Boga i Boginię.

7. Stań lub usiądź przed ołtarzem. Połóż obie ręce na powierzchni i pobierz trochę energii ziemi przez korzeń palowy. Powiedz coś w stylu:

Błogosławię i poświęcam ten ołtarz w imię Bogini i Boga oraz w obecności mocy czterech żywiołów. Niech mi pomoże w oddawaniu czci moim bogom i wykonywaniu mojej woli. Bądź błogosławiony.

8. Mówiąc to, wizualizuj energię ziemi wypływającą z twoich rąk i wypełniającą ołtarz, napełniającą go mocą i wypychającą wszelką niechcianą lub negatywną energię, która może się w nim znajdować. Stoły zwykle nie niosą ze sobą negatywnej energii (dlaczego miałyby na nich wisieć?), ale nie zaszkodzi wyrzucić z nich wibracje poprzedniego właściciela, jeśli go posiadał.

9. Następnie postaw na ołtarzu misy z solą i wodą. Umieść palec wskazujący i środkowy w wodzie i powiedz coś w stylu:

Błogosławię i poświęcam tę wodę i miskę w imię Bogini i Boga oraz w obecności mocy czterech żywiołów. Niech mi pomoże w oddawaniu czci moim bogom i wykonywaniu mojej woli. Bądź błogosławiony.

10. Mówiąc to, wznies energię ziemi poprzez korzeń palowy i napełnij nią wodę oraz miskę.

11. Powtórz tę samą procedurę z solą, następnie wsyp sól do wody i zamieszaj dwoma palcami.

12. Następnie umieść kadzielnicę i kadzidło na ołtarzu i powtórz błogosławieństwo na każdym z nich. Włóż trochę kadzidła do kadzielnicy i zapal ją.

13. Tradycją jest, że podczas konsekracji narzędzi wystawia się je na działanie wszystkich czterech żywiołów. W kadzidle i słonej wodzie reprezentowane są cztery żywioły. Skrop delikatnie ołtarz i kadzielnicę słoną wodą (nie gaś kadzidła!), następnie podnieś kadzielnicę (jeśli jest żaroodporna i bezpieczna) i przewiew dym nad ołtarzem i misami. Teraz wszystko na ołtarzu zostało pobłogosławione przez żywioły.

14. Następnie podnieś athame. Podnieś energię ziemi ze swojego korzenia palowego i powiedz coś w stylu:

Błogosławię i poświęcam ten athame w imię Bogini i Boga oraz w obecności mocy czterech żywiołów. Niech mi pomoże w oddawaniu czci moim bogom i wykonywaniu mojej woli. Bądź błogosławiony.

15. Skrop atham słoną wodą i trzymaj przez chwilę w dymie kadzidła. Następnie wytrzyj szmatką słoną wodę z ostrza. Nie wytrzesz go z niczego innego poza nożem uniwersalnym, ale nie chcesz, aby słona woda osadziła się na twoim athame, bo w przeciwnym razie na ostrzu pojawi się rdza lub wgłębienia. Będziesz także chciał wypolerować ostrze później Metal Glo lub innym podobnym produktem. Prawdziwi Wiccanie wiedzą, jak dbać o swoje ostrza! Athame to Twoje najbardziej osobiste narzędzie, dlatego traktuj go z dodatkowym szacunkiem.

16. Powtórz tę procedurę z innymi narzędziami, ale zamiast trzymać narzędzie lub wskazywać je palcami, skieruj energię ziemi poprzez swój athame w stronę narzędzia. Posyp i okadź każde narzędzie. Nie musisz poświęcać każdej świecy czy partii kadzideł

używasz, chyba że chcesz, ale dobrym pomysłem jest zrobienie świeczników.

17. Kiedy już skończysz, podziękuj Bogu i Bogini za udział w twoim rytuale.

18. Odrzuć kwatery.

19. Weź krąg.

20. Ziemia.

21. Przechowuj swoje nowo konsekrowane narzędzia w bezpiecznym, specjalnym miejscu.

Święta Wicca i Koło Roku

Wiccanie świętują święta (zwane sabatami) i pełnię księżyca. Ponieważ Wicca jest religią zorientowaną na naturę, kładzie duży nacisk na zmieniający się cykl pór roku, który wiccanie nazywają „kołem roku”. Wiccańskie koło ma osiem „szprych”, z których każda reprezentuje sabat i wyznacza ważny punkt przełomu roku i ruchu Ziemi wokół Słońca. Sabaty przypadają w odstępie około sześciu tygodni. Cztery z nich występują w punktach przesilenia i równonocy. Inne nasze, czasami nazywane „ćwiartkami krzyżowymi”, przypadają w połowie drogi między przesileniem a równonocą. Oprócz oznaczania pór roku, wiccańskie sabaty opowiadają historie o Bogu i Bogini oraz celebrują połączenia Wicca ze

światem duchowym. Jak wspomniałem, wiccanie zajmują się zarówno światem duchowym, jak i „tu i teraz”. Podczas sabatów często odtwarzają to, co dzieje się w przyrodzie, aby w pełni zaangażować się w otaczający ich świat i uczestniczyć w kręceniu koła. Wykorzystują ten czas również do nawiązywania kontaktu i identyfikowania się ze swoimi bogami. Wielu wiccan nazywa rytuały pełni księżyca „esbatami”. Podczas pełni księżyca (Bogini) znajduje się naprzeciwko słońca (Boga) na niebie, a Ziemia pomiędzy nimi jest niczym dziecko w objęciach rodziców. Astrologia mówi nam, że pełnia księżyca to czas kulminacji. Od dawna uważa się, że jest to czas wielkiej magicznej mocy, kiedy Bogini jest w pełnej chwale, dlatego wiccanie często, ale nie zawsze, podczas pełni księżyca oddadzą cześć Bogini ponad Bogiem. Nie martw się jednak – Bóg dostaje to, co mu się należy w sabaty, a to, że inni skupiają się na Bogini, nie oznacza, że ty też musisz. Ponieważ pełnia księżyca jest tak potężna, wiccanie często, oprócz oddawania czci bogom, będą uprawiać magię podczas swoich wypraw. Niektórzy wiccanie używają tego samego rytuału podczas każdej pełni księżyca, a inni piszą nowe. Nie ma spójnego, uzgodnionego sposobu świętowania pełni księżyca ani zestawu symboli dla każdej z nich. Wiccanie wyznaczają te dni, bez względu na to, dokąd je przesuwają księżyc. Nie oznacza to, że pełnie księżyca nie są ważne. W rzeczywistości w niektórych tradycjach są one uważane za bardziej rdzeń praktyki wiccańskiej niż sabaty. Każdy sabat ma swój własny zestaw symboli, obrazów i mitów. Nie ma jednego właściwego sposobu celebrowania każdego sabatu, a różni wiccanie interpretują jego znaczenia w różny sposób, dlatego przedstawię ci podstawowe informacje na temat każdego sabatu, które możesz wykorzystać jako punkt wyjścia do stworzenia własnych, znaczących rytuałów sezonowych.

2 lutego: Imbolc, Oimelc, Gromniczne

Imbolc celebruje pierwsze poruszenia życia pod osłoną zimy. Światło zaczyna zauważalnie rosnąć. Ziemia staje się żyzna i dojrzała do nowych wzrostów i podobnie jak ona przygotowujemy się na nadchodzącą wiosnę i nasze duchowe odrodzenie po wewnętrznej pracy zimy. Bogini urodziła Boga podczas przesilenia zimowego, a gdy jego siła rośnie w Imbolc, przygotowuje się do rozpoczęcia cyklu życia, śmierci i odrodzenia. Niektóre tematy Imbolc to płodność, ere, oczyszczenie i inicjacja lub duchowe odrodzenie. Jeśli mieszkasz na północy, myśl, że jest to święto płodności, może być dla ciebie nieco nieosiągalna, ale jeśli mieszkasz w klimacie umiarkowanym, pąki na drzewach o tej porze roku mogą służyć jako przypomnienie. Być może lepiej pomyśleć o tym jako o potencjale płodności; moment, w którym ziemia przestaje być martwa i zaczyna się budzić. Ogień oczywiście symbolizuje ocieplenie ziemi, iskrę życia i nadejście światła. Wiele sabatów w taki czy inny sposób przedstawia ere, ale w Imbolc wiccanie mówią o „ere wewnątrz”, a nie o dosłownym ogniu. Wiccańskie ceremonie Imbolc zwykle obejmują wiele świec, które zachęcają do wzrostu światła i ciepła. Z ere często kojarzona jest irlandzka bogini/święta Brid, której święto przypada na 2 lutego. Jest boginią kuźni, więc nie jest to zaskoczeniem. Jest także boginią inspiracji, poezji i płodności, dlatego uosabia kilka motywów Imbolc. Wielu wiccan czci Brida w Imbolc. Jest to także czas oczyszczenia, w sensie zrzucenia zimowych ciemności i pozbycia się obcych rzeczy, które powstrzymują cię od twojego duchowego potencjału. Związek pomiędzy płodnością, oczyszczeniem i duchowym odrodzeniem odbija się echem w nazwie „luty”. W starożytnym Rzymie ludzie składali w ofierze kozę na cześć Junony, matki bogów; skórę kozią pociąg na paski zwane februa, co oznaczało „narzędzia oczyszczenia” (a które pochodzą z tego samego rdzenia co „luty”); i uroczyście klepnęli paski po tyłku każdej kobiety, oddając jednocześnie cześć bogini matce i zapewniając jej płodność. Pozostałości tego rytuału, który kojarzono ze świętem Luperkaliów, istnieją do dziś. Być może ze względu na związek tej pory roku z duchowym odrodzeniem, wielu wiccan dokonuje dedykacji lub inicjacji o tej porze roku. Dedykacje to proste ceremonie, publiczne lub prywatne, podczas których osoba deklaruje swój zamiar studiowania Wicca i/lub oddawania czci bogom. Ceremonia inicjacji ma miejsce, gdy dana osoba zostaje „uczyniona” wiccaninem – przestaje być wyznawcą i teraz naprawdę kroczy wiccańską ścieżką. Inicjacja często obejmuje przyłączenie się do grupy lub tradycji wiccańskiej, chociaż wielu wiccan pracuje samotnie. Inicjacja jest uważana za

narodziny lub odrodzenie i, podobnie jak w kręgu Imbolc, uczuciami leżącymi u podstaw ceremonii inicjacyjnej są często oczekiwanie i nowość. Studiując sabat, ważne jest również przestudiowanie sabatu znajdującego się naprzeciwko niego w kole roku oraz związku pomiędzy obydwoma świętami. Przeciwnie sabaty tworzą jeszcze jedną polaryzację Wicca. Imbolc znajduje się naprzeciwko Lammas, 1 sierpnia. Dekoracje sezonowego ołtarza Imbolc mogą obejmować cebulki i nasiona oraz mnóstwo świateł.

21 marca: równonoc wiosenna, Ostara

Podczas równonocy wiosennej Wiccanie świętują, witaj wiosno! Potencjał Imbolc zaczyna się urzeczywistniać, gdy pojawiają się tulipany i żonkile, ludzie sięją pierwsze nasiona, a ciemność zamienia się w światło. Dzień i noc są sobie równe, dlatego kładzie się nacisk na równowagę. W powietrzu unosi się także seksualna iskra i wszędzie pojawia się nowe życie. W pewnym sensie wiccańska równonoc wiosenna przypomina Wielkanoc. Po świeckiej stronie Wielkanocy ludzie świętują kolorowymi jajkami i czekoladowymi królikami. Niewiele jest rzeczy, które można mieć na stole w mieszanym towarzystwie, które bardziej symbolizują płodność (seks) i nowe życie niż jajka i te dość proliczne króliki, a jakby tego było mało, Wielkanoc ma również królika, który rodzi jajka. Z religijnego punktu widzenia chrześcijanie obchodzą Wielkanoc jako dzień, w którym Jezus zwycięża śmierć i powstaje z grobu. Na półkuli północnej równonoc wiosenna ma miejsce, gdy słońce wschodzi nad horyzontem, a światło pokonuje ciemność. Wiccański Bóg również powstaje i wchodzi w swoją moc. Powszechnym zjawiskiem jest posiadanie dużej ilości kwiatów w wiccańskim kręgu równonocy wiosennej. Częściowo dzieje się tak dlatego, że są piękne i dostępne, a wszystko wokół nas kwitnie, ale jak powie każdy fan Georgia O'Keefe, „kwiaty, podobnie jak te jajka i króliki, są symbolami seksu i płodności, więc jest ich więcej niż jeden powód, dla którego są uwzględnione. Podczas równonocy wiosennej i jesiennej ważna jest równowaga światła i ciemności. W tych czasach wiccanie są w pełni świadomi polaryzacji ciemności i światła oraz znaczenia jednego dla drugiego. Wielu duchowych ludzi, zarówno wiccanskich, jak i niewiccańskich, postrzega religię jako sposób na znalezienie równowagi w swoim życiu. Równowaga pomiędzy pracą i zabawą, ego i pokorą, współczuciem i siłą, niebem i ziemią. Jednakże dwie równonoc pokazują nam również, jak nienormalna jest równowaga. Często deklarujemy, że jest to jeden z celów naszych życiowych poszukiwań. Możemy udać się do terapeuty, wziąć udział w odosobnieniu, zażywać narkotyki i alkohol, dołączyć do grupy wsparcia i robić niezliczone inne rzeczy, aby to osiągnąć. Jednak równonoc przypomina nam, że dzień i noc są zrównoważone tylko przez dwa dni w roku. Stan równowagi, choć pożądanym, nie jest powszechny. Naturalnie te dwa dni, kiedy świat wydaje się być w równowadze, są dniami wielkiej mocy. I chociaż równonoc wiosenna znajduje się w punkcie równowagi, możemy poczuć energię zwracającą się w stronę światła. Równonoc wiosenna ma charakter żartobliwy. Niektórzy wiccanie postrzegają wiccańską boginię jako dziewicę, a Boga jako dorastającego nastolatka podczas tego sabatu. Ciężka praca zimy dobiegła końca, a żniwa jeszcze przed nami, więc czas odpocząć i cieszyć się pięknym światem kwitnącym wokół nas. Jak zapewne się domyślacie, sabat naprzeciw równonocy wiosennej przypada na równonoc jesienną przypadającą 21 września. Dekoracje ołtarza sezonowego równonocy wiosennej mogą obejmować „kwiaty, jajka, nasiona i wizerunki królików”.

1 maja: Beltane

W Beltane wielu wiccan świętuje seksualne zjednoczenie Boga i Bogini oraz to, co z tego wyniknie: żyźne pola, żniwa, wyżywienie na kolejny rok i nowy cykl życia. W Beltane w niektórych częściach Europy młode kobiety spędzały całą noc w lesie ze swoimi kochankami na „a-Maying”, a wiele z nich wracało w ciążę. Mogą także „błogosławić” uprawiane pola, kochając się w bruzdach. W Beltane nie ma nic subtelnego; pomimo tego, że zawiera mnóstwo zabaw i gier, nie jest to święto tarte. Być może najbardziej znanym symbolem Beltane, czyli Dnia Majowego, jest słup majowy. Szczyt słupa majowego

przebija girlandę kwiatów, z której spadają kolorowe wstążki. Mężczyźni i kobiety, podzieleni ze względu na płeć na dwa koncentryczne kręgi, tańczą wokół rury w przeciwnych kierunkach, trzymając końce wstążek, przeplatając się między sobą, aż rura zostanie całkowicie związana. Symbolika jest oczywista. Mówi się, że dwór wrózek odbywa się dwa razy w roku i niektórzy wiccanie uważają, że Beltane to jeden z takich momentów. Wiccanie pracujący z istotami magicznymi mogą zrezygnować z libacji, takich jak ciasto czy spodek mleka, aby uhonorować „uczciwych ludzi” i uspokoić ich, aby nie płatali figli. W Beltane Bóg jest często przedstawiany jako Zielony Człowiek – mężczyzna całkowicie ubrany lub pokryty liśćmi. Zielony Człowiek jest władcą lasu i roślin – esencją życia roślinnego. Ma on swoją dziką, dziką i nieprzewidywalną stronę, ale ma też łagodną stronę. Jeśli masz ochotę wędrować po lesie pod księżycem w Beltane, być może dostrojony jesteś do Zielonego Człowieka. Tylko uważaj, bo nawet Zielony Człowiek może w ciemności potknąć się o korzeń lub postawić głowę na niskiej gałęzi. Tam, gdzie atmosfera równonocy wiosennej jest wesoła, Beltane jest radosna. Bóg i Bogini są dojrzały, silni i zakochani. Podczas obchodów Beltane często odbywa się wiele uczt, a niektórzy wiccanie piją piwo, ponieważ jest zrobione z John Barleycorn, zboża kojarzonego z Zielonym Człowiekiem. Wiccańskie rytuały Beltane, podobnie jak te związane z równonocą wiosenną, są pełne „kwiatów i zieleni, a kobiety, a czasem także mężczyźni, noszą girlandy na głowach. Podobnie jak Imbolc, Beltane jest świętem ęre, a wiccańskie ceremonie na świeżym powietrzu często obejmują bonëre. Pary biorą się za ręce i wspólnie przeskakują ziemię, aby zwiększyć swoją płodność. Jeśli to zrobisz, miej pod ręką gaśnicę, zbuduj małą czapkę, nie noś niczego, co mogłoby wciągnąć opary i bądź ostrożny! Rytuały mogą również zawierać symboliczne rytuały seksualne i nierzadko zdarza się, że ustalone pary wymykają się i udają na Majówkę po zakończeniu kręgu. Jest rzeczą oczywistą, że w Beltane często stosuje się magię mającą na celu poczęcie dziecka. Sabat naprzeciw Beltane to Samhain, czyli Halloween, 31 października. Dekoracje sezonowego ołtarza Beltane mogą obejmować „kwiaty, zieleni, wstążki i symbole falliczne”.

21 czerwca: przesilenie letnie, środek lata, Litha

Przesilenie letnie to najdłuższy dzień w roku na półkuli północnej, a słońce świeci pełną mocą. Niektórzy wiccanie wierzą, że podczas przesilenia letniego Bóg jest w pełnej chwale i jest Boginią, jest w ciąży zarówno z dzieckiem, jak i podczas żniw. Inni wiccanie świętują przesilenie letnie jako dzień, w którym ciemna połowa roku zwycięża jasną. Czasami jest to symbolizowane jako bitwa pomiędzy dwoma królami: Królem Dębowym i Królem Świętym. Pomysł Oak King/Holly King mógł zostać złożony z fragmentów starej europejskiej tradycji. Przesilenie letnie było świętem w większości starej Europy – ostatnim hurra, zanim dni znów zaczęły się skracać. Jednym ze zwyczajów było zapalanie beczek i staczanie ich ze wzgórz, aby reprezentowały słońce. Podczas francuskich ceremonii mężczyźni wybrani na „królów” oddawali swoje korony i udawali, że umierają, przedstawiając ustąpienie światła ciemności i przełom roku. Legenda głosi, że król Ludwik XIV – nazywany „Królem Słońce” ze względu na swoje bogactwa i utożsamianie się z greckim bogiem słońca Apollem – był ostatnim prawdziwym królem Francji, który wziął udział w tym obrzędzie. Według Sir Jamesa Frazera w Złotej Gałęzi:

Królowie francuscy często byli świadkami tych widowisk, a nawet zapalali bonëre własnoręcznie. W roku 1648 Ludwik XIV, ukoronowany wieńcem róż i niosąc w ręku bukiet róż, rozpałił ęre, zatańczył przy nim, a następnie wziął udział w bankiecie w ratuszu. Ale to była ostatnia okazja, kiedy monarcha przewodniczył letniemu Bonëre w Paryżu

Frazer uważał jednak, że bonëres podczas przesilenia letniego i przesilenia letniego nie dotyczyły królów, ale raczej ochrony przed czarownicami. Inna legenda głosi, że Louis zakazał Midsummer fires.

Niezależnie od tego, czy Bóg ustąpi, czy utrzyma swoje stanowisko, podczas przesilenia letniego znajduje się w swoim najwyższym punkcie i stamtąd może spojrzeć wstecz na minione miesiące i

spojrzeć w przyszłość, na to, co nadejdzie. Z tego powodu niektórzy wiccanie wierzą, że wróżenie jest szczególnie skuteczne podczas tego przesilenia. Podobnie jak Beltane, przesilenie letnie jest uważane za jedną z tych pór roku, kiedy dwór wróżek zmienia miejsce zamieszkania. Każdy, kto kiedykolwiek widział „rejki” kręcące się w nocy świętojańskiej, może uwierzyć, że to prawda, a z pewnością Szekspir uważał, że pomiędzy wróżką a nocą przesilenia letniego istnieje wystarczający związek, aby napisać o tym całą sztukę. Chociaż uznają ciężarną Boginię, wiccańskie rytuały letniego przesilenia są zwykle nastawione na Boga. Zwykle obejmują one kości, nawet jeśli muszą być maleńkie, zamknięte i kryte, ale jeśli wiccanie mają luksus przestrzeni na świeżym powietrzu i prywatności, często będą tańczyć po całym pomieszczeniu. Nastrój wiccańskiej prawicy przypomina hulaśliwą imprezę zabarwioną świadomością, że jutro będzie mroczniejszy i poważniejszy dzień. Podobnie jak baśniowy urok Szekspira, przynosi poczucie radosnej, ale i „hulanki”. Sabat naprzeciw przesilenia letniego to Boże Narodzenie - przesilenie zimowe - 21 grudnia. Dekoracje sezonowego ołtarza przesilenia letniego mogą obejmować liście dębu, symbole słońca i „kwiaty, zwłaszcza róże lub słoneczniki”.

1 sierpnia: Lammy, Lughnasadh

Wiccanie czasami nazywają Lammas, czyli Lughnasadh, pierwszym z trzech świąt dożynek. Na półkuli północnej w Lammas zbiera się pierwsze zboża i owoce. Zboża – pszenica, kukurydza i jęczmień – to jeden z głównych symboli tego święta. Wiccanie dziękują za dobrodziejstwa ziemi. Innym ważnym tematem tego święta jest ofiara; nie poświęcenie ludzi ani zwierząt (pamiętajcie, wiccanie nie robią żadnej z tych rzeczy!), ale świadomość, że za wszystko jest cena i należy zrezygnować z jednej rzeczy, aby pozwolić na narodziny drugiej. Uważa się, że słowo Lammas jest zniekształceniem wyrażenia „Msza Bochenkowa”, która była europejskim świętem, podczas którego wypiekano chleb z pierwszego zbioru pszenicy. Uważa się, że pszenica lub zboże są symbolem Boga, a niektórzy wiccanie uznają Lammy za śmierć Boga; czas, kiedy oddaje swoje siły życiowe, aby utrzymać ludzkość i zaczyna schodzić do podziemi, skąd później się odrodzi. Z tym świętem wiąże się kilka legend o europejskim „świętym królu” lub „boskim królu”. Podstawową ideą jest to, że „król i kraj stanowią jedno”. Król jest przedstawicielem ludu i Boga, a ziemia jest Boginią. W Beltane łączą się, aby stworzyć owoce żniw, a w Lammas król/Bóg umiera, aby nakarmić ludzi i rozpocząć cykl odrodzenia. Starym poglądem jest, że w czasach głodu król jako wysłannik ludu składał ofiary, aby zapewnić żniwo. W końcu jeśli chcesz udobruchać siły natury, nie rezygnujesz ze słabego człowieka, rezygnujesz z najsilniejszego. Czasami, jeśli złożenie w ofierze króla było niemożliwe lub niepraktyczne, oferowano szlachetnego mężczyznę jako surogatkę. Jak wspomniałem w rozdziale 1, dr Margaret Murray i inni, w tym Gerald Gardner, postawili hipotezę, że legenda ta była wielokrotnie odtwarzana przez prawdziwych królów w historii Wielkiej Brytanii. Myśleli, że przelano królewską krew w obronie Anglii przed hiszpańską Armadą i że Thomas Becket był substytutem świętego króla. W jednej ze swoich książek Gardner pisze nawet o angielskich czarownicach gromadzących się podczas wielkiego rytuału podczas II wojny światowej, mającego na celu odparcie Hitlera. Według jego relacji w magiczny sposób wysłali Hitlerowi wiadomość „Nie możesz przyjść” i zużyli na rytuale tyle energii, że w rezultacie niektóre starsze czarownice zmarły. Istnieje powieść Katherine Kurtz zatytułowana Noc Lammas, która zawiera fantazyjną „historię” o brytyjskim boskim królu, a tandetny, ale wspaniały wiccański film, który trzeba zobaczyć „Wicker Man” (1973), porusza część tego samego terytorium, chociaż w niewytłumaczalny sposób akcja rozgrywa się w Beltane zamiast w Lammas. (Jeśli wypożyczysz tę książkę, pobierz wersję brytyjską, a nie pokrojoną wersję amerykańską pod redakcją Rogera Cormana). To, czy te bzdury o świętym królu są prawdziwe, jest więcej niż wątpliwe, a Gardner i Murray byli bez przerwy krytykowani za ich propagowanie. Niemniej jednak jest wpleciony w folklor i symbolikę Lammas. W Lammas i podczas Mszy Bochenkowej czasami wypiekano chleb w kształcie człowieka i rozrywano go na kawałki, aby symbolizować ofiarę boskiego świętego króla lub jego zastępcy. Niektórzy wiccanie kontynuują tę tradycję w swoich rytuałach Lammy. Inni wołają symbolikę Johna Barleycorn. Istnieje kilka starych pieśni ludowych, które

uosabiają jęczmień jako Johna Barleycorna i czczą jego śmierć i odrodzenie jako piwo. Z pewnością piwo jest lepszą zabawą podczas sabatu Lammas niż bochenek chleba. Inna popularna wiccańska nazwa tego sabatu, Lughnasadh, oznacza coś w rodzaju „igrach Lugh” lub „święto Lugh”. Lugh był celtyckim bogiem światła i słońca, noszącym magiczną włócznię. Rywalizacja i gry, oba kojarzone z Lugh, są powszechne podczas tego sabatu. Lammas jest na ogół szczęśliwym sabatem, ale jest zabarwiony świadomością śmierci i nadchodzącej ciemności. To, czym cieszymy się podczas żniw, ma swoją cenę; śmierć nasienia oznacza życie dla nas wszystkich. Wszystkie sabaty wyznaczają punkty zmiany w roku, ale w Lammas uwypukla się przemiana. Lammas stoi naprzeciwko Imbolca na kole roku. W Imbolc wiccianie świętują potencjał światła i Boga, a w Lammas cieszą się owocami tego potencjału. Dekoracje sezonowego ołtarza Lammy mogą obejmować chleb, pszenicę lub sploty pszenne, piwo lub sierp.

21 września: Równonoc jesienna, Mabon

Wielu wiccan świętuje równonoc jesienną jako drugie z trzech żniw. Poczucie zbliżającej się zimy jest coraz silniejsze, dzień i noc znów są sobie równe, ale tym razem światło ustępuje ciemności. Mabon to walijski bóg muzyki, czasami nazywany „boską młodością” i istnieje wiele spekulacji na temat tego, jak jego imię zaczęto wiązać z tym sabatem. Osobiście nie wiem, jaka jest prawdziwa odpowiedź na to pytanie, ale podałem tutaj to imię, ponieważ jeśli przebywasz z wiccanami wystarczająco długo, na pewno je usłyszysz. Niektórzy wiccianie świętują równonoc jesienną jako czas, w którym Bogini lub Bóg zstępują do podziemi. Istnieje wiele mitów i legend o podziemnym świecie. Jedną z najbardziej znanych jest grecka historia Demeter i jej córki Persefony. Istnieje wiele odmian tego mitu, ale jego sedno jest takie, że Hades, bóg podziemi, porwuje Persefonę, aby została jego królową, a Demeter, bogini zboża, niszczy ziemię i nie pozwala, aby cokolwiek rosnęło, dopóki Persefona zostanie jej zwrócona. Ale będąc w podziemiach, Persefona zjada nasiona granatu. Ktokolwiek zje cokolwiek w podziemiach, musi tam pozostać (dotyczy to także krainy wróżek, na wypadek gdybyś kiedykolwiek tam trafił), ale ponieważ świat cierpi z powodu zarazy, bogowie wypracowują układ, w ramach którego Persefona pozostanie w podziemnym świecie na trzy lub sześć miesięcy (po jednym za każde zjedzone ziarno) i powróci na ziemię na pozostałą część roku. Kiedy Persefona wraca do podziemi, zmieniła się, ponieważ doświadczyła śmierci, więc Wiccianie postrzegają ją jako symbol transformacji i mądrości. Wielu wiccan włącza granaty do swoich ceremonii równonocy jesienniej na cześć Persefony. Jednym z aspektów wiccańskiego Boga jest to, że jest on królem umarłych i niektórzy wiccianie wierzą, że podczas tego święta bierze on tę koronę. Inni uważają, że robi to w Lammas lub Samhain. Jeszcze inni obchodzą równonoc jesienną świętami ku czci Dionizosa lub Bachusa, greckich i rzymskich bogów winogron i wina. Dionizos jest często przedstawiany pokryty liśćmi winogron. Wino jest symbolem krwi, poświęcenia i młodości, a Dionizos reprezentuje wszystkie te rzeczy, a także transformację i ekstazę. Święta Dionizosa, zwane „Dionizją”, często obejmowały szalone tańce i picie, a Dionizos był znany jako bóg płodności i płodności. W niektórych mitach mówi się, że jego wyznawczynie, menady, opuszczają zwykłe społeczeństwo i żyją dziko w lasach, gdzie rozrywają na kawałki każdego mężczyznę, który odważy się postawić stopę w ich pobliżu. Podczas równonocy jesienniej niektórzy wiccianie robią wino na cześć Dionizosa, a inni po prostu piją wino i delektują się własną hętaśliwą Dionizją. Jak już wspominałem, sabat naprzeciw równonocy jesienniej na kole jest równonocą wiosenną. Podczas równonocy wiosennej Bóg, podobnie jak słońce, wzrasta w swojej mocy, a podczas równonocy jesienniej słabnie lub umiera. Podobnie jak podczas równonocy wiosennej, wiccianie zatrzymują się w czasie równonocy jesienniej i zaznaczają dzień równowagi, wiedząc, że jest on pełen mocy i ekwiwalentu. Ozdoby sezonowego ołtarza równonocy jesienniej mogą obejmować granaty, winogrona i winorośl, jesiennie liście, poroże i todygi kukurydzy.

31 października: Samhain, Halloween

Większość wiccan określa Halloween jako Samhain, wymawiane jako „zasiane”. Był to szalony pomysł zaproponowany przez dziewiętnastowiecznego folklorystę i podjęty przez kilku autorów, ponieważ Samhain (lub Sam Hain) to w rzeczywistości imię celtyckiego boga umarłych, a niektórzy fundamentalistyczni chrześcijanie (szczególnie twórcy chrześcijańskich komiksów traktaty, które utożsamiają „boga umarłych” z „Szatanem”) podtrzymują ten argument. Jednakże słowo Samhain w rzeczywistości po irlandzku oznacza „listopad” i nie ma w nim nic wymyślnego ani okultystycznego. Wielu wiccan powie ci, że Samhain jest ich ulubionym świętem, choćby dlatego, że mogą spacerować wśród „normalnych” ludzi bez odstania tak bardzo, jak przez resztę roku. Podczas Samhain Wiccanie wierzą, że inny świat jest blisko, więc ukochani zmarli (i ci mniej ukochani) mogą przejść, aby odwiedzić żywych. Niektórzy wiccanie uważają Samhain za wiccański Nowy Rok, a niektórzy uważają go za trzecie i ostatnie żniwo. W dawnych czasach Samhain był czasem na półkuli północnej, kiedy słabsze zwierzęta były oddzielane od stada i zabijane, zarówno w celu nakarmienia ludzi zimą, jak i w celu zachowania paszy i wykorzystania jej dla najsilniejszych zwierząt. Jest to jeden z powodów, dla których święto to tak kojarzy się z krwią i śmiercią. Krew oczywiście reprezentuje linię przodków, a Wiccanie z radością witają powrót swoich zmarłych na Samhain. Wielu wiccan tworzy ołtarze przodków i rytuały, aby zachęcić duchy swoich bliskich do powrotu. Niektórzy przygotowują talerze z jedzeniem, by zostawić je zmarłym, a inni przygotowują „głupie kolacje”, czyli posiłki spożywane w całkowitej ciszy, przy krześle i talerzu z jedzeniem ustawionym na stole dla zmarłych. To kolejna z tych nocy, kiedy mówi się, że wróżki zmieniają miejsce zamieszkania. Wiele historii Samhain o istotach magicznych koncentruje się wokół dzikich polowań. Dzikie polowanie to procesja wrózek po niebie, w towarzystwie zmarłych, ludzi utkniętych w krainie baśni i innych istot widmowych, wszyscy jadący na zwierzętach. Niektórzy wiccanie wierzą, że istoty magiczne to po prostu czarownice po „drugiej stronie”. W niektórych opowieściach dzikie polowania prowadzone są przez Boga, a czasami przez Boginię. Jak wspomniałem wcześniej, jednym z aspektów wiccańskiego boga jest władca umarłych, więc wydaje się, że to on poprowadzi polowanie. Jako władca umarłych, Bóg przebywa w podziemiach, czekając na przyjęcie dusz zmarłych i przygotowanie ich do odrodzenia. Bogini jest w tym czasie pozbawiona Boga, ale jest także brzemienna w przyszłego Boga. Niektórzy Wiccanie wierzą, że Bogini w Samhain znajduje się w fazie starszej lub mądrej kobiety. Energia tego sabatu skierowana jest do wewnątrz i w tym czasie wiccanie wkraczają w bardziej refleksyjną część roku, kiedy odpoczywają i czekają na odrodzenie Boga w Boże Narodzenie, a później na iskrę życia w Imbolc. Ponieważ, jak lubią mawiać wiccanie, w Samhain „zasłona między światami jest cienka”, jest to świetny czas na wróżenie. Chociaż skojarzenie z Halloween i wróżbą istnieje od wieków, znacznie wzrosło w epoce wiktoriańskiej, kiedy szczególnie młode kobiety stosowały różne szalone metody, próbując ustalić, kogo wyjdą za mąż. Obierali jabłko w jednym kawałku, rzucali skórki na ramię i szukali inicjału swojej miłości, który mógłby być na nim zapisany, lub pieczemy kasztany nad ogniem, podając każdemu imię potencjalnego zalotnika i sprawdzając, który z nich wyskoczył pierwszy. Większość wiccan nie robi takich rzeczy, ale w okolicach Samhain wyciągają karty tarota lub wykresy astrologiczne. Jeśli jest to wiccański Nowy Rok, jest to dobry moment, aby spojrzeć w przyszłość. Większość wiccan, podobnie jak wszyscy inni, akceptuje świeckie elementy Halloween; kostiumy, przyjęcia, dynie, słodczyce i miłość do dobrego strachu. Niektórzy wiccanie czują się urażeni obrazem wiedźmy o zielonej twarzy i spiczastym kapeluszu, która o tej porze roku pojawia się na miotle, ale inni czczą ją jako symbol przetrwania pogańskiej tradycji i kobiecej mocy. Zielona twarz reprezentuje między innymi płodność (nie chorobę morską), podobnie jak miotła, a niektórzy postrzegają spiczasty kapelusz jako symbol władzy. Samhain i jego przeciwny sabat, Beltane, tworzą przeciwieństwo seksu i śmierci – początek i koniec życia. W Beltane na Wyspach Brytyjskich ludzie przepędzali swoje bydło między dwoma kośćcami, aby zwiększyć ich płodność; w Samhain część tego bydła zabito na zimę. W Beltane Bóg i Bogini jednoczą się; w Samhain rozdziela ich śmierć. Samhain ma w sobie poważny i uroczysty element, ale jest także radosnym czasem gier, wspomnień i ponownego spotkania z tymi, którzy już odeszli.

21 grudnia: Przesilenie zimowe, Boże Narodzenie

Dwa najpopularniejsze święta chrześcijańskie – Wielkanoc i Boże Narodzenie – są jednocześnie dwoma najbardziej pogańskimi. Wielu wiccan świętuje przesilenie zimowe, częściej zwane Yule, jako narodziny Boga, tak jak to robią chrześcijanie. W Boże Narodzenie nowy Bóg przychodzi na ziemię, niosąc nadzieję i światło. Święta Bożego Narodzenia na półkuli północnej to najkrótszy i najciemniejszy dzień w roku, ale jest to także dzień, w którym rozpoczyna się zmiana w kierunku światła i ciepła. Niektórzy wiccanie wierzą, że podczas święta Bożego Narodzenia Król Dębów, bóg jasnej połowy roku, pokonuje Świętego Króla, boga ciemnej połowy, który rozpoczął swoje panowanie podczas przesilenia letniego. Wiccanie świętują Boże Narodzenie, przynosząc do domu ostrokrzew lub wiecznie zielone gałęzie, aby pobudzić rozwój życia i przywrócić ciepło. Może to obejmować choinkę – właściwie choinkę – ozdobioną między innymi symbolami słońca. Mogą być też wianki i jemiola. Jemiola jest pasożytem dębu, co może być kolejną wskazówką dotyczącą pochodzenia mitu o Królu Dębów. Podobnie jak Imbolc, wiccańskie święta Bożego Narodzenia obejmują wiele świec i skupiają się na ogniu i świetle. Wiccanie posiadający luksus „zamiennika” mogą palić polano świąteczne, oświetlone kawałkiem polana z poprzedniego roku. Wiccanie mają tendencję do ucztowania, dawania prezentów i skupiania się na dzieciach podczas święta Bożego Narodzenia, tak jak robią to chrześcijanie. Opowiadanie historii, gry i piosenki są powszechne podczas wiccańskich rytuałów Yule. Wszystko, co wnosi radość w najciemniejszą część roku, jest mile widziane. Bogini jest czasami czczona jako matka Boga podczas święta Bożego Narodzenia. W przeciwny sabat, przesilenie letnie, Bóg osiąga swój szczyt, podczas gdy w Boże Narodzenie dopiero zaczyna się wspinać. Podczas gdy przesilenie letnie sygnalizuje początek wycofywania się – skierowania się do wewnątrz – Boże Narodzenie sygnalizuje „przeptyw energii na zewnątrz” – ekspansję. Ozdobami sezonowego ołtarza bożonarodzeniowego mogą być ostrokrzew, jemiola, szyszki, świece i symbole słońca. Kiedy dowiesz się więcej o Wicca, będziesz chciał poeksperymentować z pisaniem rytuałów sabatowych i odkryć, jakie symbole mają dla Ciebie największe znaczenie podczas każdego święta. Uzupełnij to krótkie wprowadzenie materiałami z książek znajdujących się na liście zalecanych lektur, praktykami, które zaczerpnąłeś od innych wiccan i twoim osobistym doświadczeniem. Następny rozdział pokaże Ci, jak zebrać wszystkie omówione przez nas elementy rytuału i złożyć je w kompletny rytuał.

Łączenie tego w całość: wykorzystanie tego, czego się nauczyłeś

Jak dotąd przeczytałeś trochę teorii Wicca; ćwiczyłeś odczuwanie energii, uziemienia i osłony; próbowałeś medytacji i pracy ze ścieżką; i dowiedziałeś się o kręgu Wicca, kwartałach i żywiołach, bogach i sabatach. Zakładam, że jeśli przebrnąłeś przez te wszystkie rzeczy, jesteś na tyle zainteresowany, aby wypróbować swój pierwszy pełny rytuał wiccański, dlatego w tym rozdziale pokażę ci, jak powiązać wszystko, czego się nauczyłeś, i stworzyć wiccański rytuał. Rytuał, który ma dla Ciebie znaczenie. Dobrze jest zacząć od sabatu, pełni księżyca lub specjalnej okazji, która naprawdę do Ciebie przemawia poprzez obraz, symbol lub metaforę lub po prostu cię intryguje, ponieważ twoje dodatkowe zainteresowanie i ciekawość sprawią, że elementy rytuału z łatwością się połączą. Jako przykład posłużę się obchodami sabatu Samhain, ponieważ wielu Wiccanów uwielbia Samhain, a symbolika jest łatwa do zrozumienia, ale możesz stworzyć rytuał na dowolną okazję.

Pisanie i składanie przedmiotów do rytuału

Ponieważ jest to Twój pierwszy sabat, dobrze jest zacząć od przeprowadzenia badań. Tak, badania mogą być przeszkodą, ale jeśli interesujesz się Wicca i świętem, które wybrałeś, nie powinno być tak źle, a często coś, co odkryjesz w badaniach, będzie cię inspirować. Pamiętaj, jedną z największych zalet i wad Wicca jest to, że nie ma scentralizowanego kapłaństwa, nikogo, kto mógłby ci dokładnie powiedzieć, co powinny dla Ciebie oznaczać sabaty i rytuały, więc ciężar i przywilej „wypowiadania się”

należą wyłącznie do Ciebie. Spójrz na sekcję dotyczącą sabatu w innych książkach Wicca lub na wiccańskich stronach internetowych. Wyszukaj zioła i olejki odpowiednie dla Samhain w książkach lub w Internecie. Zadawaj pytania na liście e-mailowej Wicca. Dowiedz się o bogach i boginiach (jeśli istnieją) związanych z sabatem. Sprawdź książki o jesiennym folklorze i zwyczajach. Zastanów się, co to święto oznacza dla Ciebie i zapytaj innych, co to dla nich znaczy. Uwaga: to, że coś jest napisane w książce, opublikowane w Internecie lub podane na liście e-mailowej Wicca lub na czacie, nie oznacza, że jest to prawda! Sprawdź dokładnie swoje fakty. W Internecie jest mnóstwo świetnych rzeczy, ale jeśli chodzi o Wicca, jest równie dużo śmieci. Na końcu tej książki wymieniłem kilka w miarę wiarygodnych książek i zasobów. Gdy już to zrobisz, spróbuj zsyntetyzować informacje i sprowadzić je do dwóch lub trzech dominujących tematów, które Ci odpowiadają. Na potrzeby przykładu załóżmy, że przeprowadziłeś pewne badania na temat Samhain i chcesz się na nim skupić jako na wejściu w najciemniejszą część roku i uwzględnić jakiś rytuał na cześć swoich przodków. Mając to na uwadze, musisz dokładnie zdecydować, w jaki sposób chcesz uczcić przodków. W naszych kręgach szkoleniowych często zapalamy dla nich świece, umieszczamy ich zdjęcia na ołtarzu i przygotowujemy dla nich specjalny talerz z jedzeniem. Możesz napisać coś, co chcesz powiedzieć każdemu z przodków, z którym łączy Cię szczególna więź, lub coś, co możesz powiedzieć wszystkim razem. Jeśli w ciągu ostatniego roku zmarł ktoś, kogo kochasz, pamiętaj o dołączeniu dla niego specjalnego oświadczenia. Nie zapominaj też o zwierzętach. Z naszego doświadczenia wynika, że kiedy w Samhain wzywamy naszych ukochanych do śmierci, duchy naszych zwierząt pojawiają się obok duchów naszych rodzin. Kiedy już masz plan na centralną część rytuału, czas zebrać rzeczy potrzebne do jego przeprowadzenia. Podczas tego rytuału Samhain możesz:

- Czarna lub biała świeca dla każdego przodka, którego chcesz przywołać specjalnie, lub jedna świeca dla wszystkich.
- Kociołek z kuwetą dla kotów lub świecznik na świecę przodków.
- Specjalny talerz z ulubionymi potrawami Twoich przodków (nie idealizuj tutaj – jeśli uwielbiali Twinkie i skórki wieprzowe, dołącz Twinkie i skórki wieprzowe).
- Dodatkowy kielich lub kielich dla przodków.
- Rzeźbiona latarnia z dyni ze świecą w środku (do wykorzystania jako latarnia do oświetlenia drogi).
- Fotografie swoich przodków (jeśli zdjęcia nie są oprawione, rozważ umieszczenie ich w ramce lub zabezpieczenie w plastikowej torbie, ponieważ często ulegają uszkodzeniu przez kapający wosk ze świec, wino lub słoną wodę).
- Butelka wina lub soku i korkociąg.
- Talerz z trzema małymi ciastami (ciasteczka dobrze się sprawdzają) na ceremonię ciast i wina (co wyjaśnię w następnej sekcji).
- Mała miska do wykonania libacji (wyjaśnione także w następnej sekcji).
- Niewielka ilość olejku do namaszczenia świecy przodków (może to być olejek zapachowy, który kojarzy Ci się z Samhain lub Twoimi przodkami, lub zwykła oliwa z oliwek – jeśli używasz mieszanki olejków eterycznych, odrób swoją pracę domową i upewnij się, że jest w porządku) aby dostać się na skórę).
- Odtwarzacz CD i muzyka, która Cię inspiruje (opcjonalnie).
- Dekoracje ołtarza w stylu Samhain.

- Twoje narzędzia rytualne, w tym miotła, miski z solą i wodą, świeca i uchwyty dla Bogini i Boga (oraz posągi, jeśli je masz), twój athame, świeca i uchwyt na każdą ćwiartkę, kadzidło i palnik (możesz kupić specjalne kadzidełko Samhain w wielu sklepach okultystycznych lub w Internecie) oraz swój kielich lub kieliszek do wina.

- Zapałki lub zapalniczka.

Być może nie będziesz potrzebować tych wszystkich rzeczy, gdy piszesz swój własny rytuał, ale chciałem je tutaj uwzględnić, abyś mógł zobaczyć, jak są używane.

Niektóre bajery

Są trzy małe elementy, które są powszechne w rytuałach wiccańskich, a których jeszcze wam nie przedstawiłem: błogosławieństwo kręgu, ceremonia ciast i wina oraz libacje. Jak wszystko w praktyce wiccańskiej, nie wszyscy wiccanie używają tych elementów. Zamierzam włączyć je do rytuału Samhain, abyście mogli zobaczyć je w kontekście.

Błogosławieństwo Koła

Wielu wiccan lubi błogosławić krąg po narysowaniu kręgu i przywołaniu ćwiartek oraz Boga i Bogini. Błogosławieństwo służy jako oświadczenie, że krąg jest kompletny, jest to święta przestrzeń i przygotowana jest scena dla każdego rytuału, który zamierzasz wykonać. Zamyka krąg pomiędzy światami. Błogosławieństwo i niektóre inne części wiccańskiego rytuału często kończą się zwrotem „niech tak będzie”. Zasadniczo w języku wiccańskim oznacza to „Jest tak, ponieważ tak mówię i taka jest moja wola”. Oto przykładowe błogosławieństwo kręgu:

Wielki Boże i Bogini, zbudowałem ten krąg z miłością i honorem. Jest to święte miejsce pomiędzy światem ludzi i sferą duchową, gdzie wykonuję swoją wolę w obu. Niech tak będzie.

Ceremonia Ciasta i Wina

Podczas ceremonii ciast i wina wiccanie błogosławią kielich wina i talerz ciast na cześć Boga i Bogini. Wino i kielich symbolizują krew i łono Bogini, a ciasta robione są ze zboża, symbolu Boga. Są one spożywane razem w uznaniu zjednoczenia Boga i Bogini oraz jego rezultatu — owoców ziemi, które podtrzymują ludzkie życie. Podczas prostej ceremonii ciasta i wina wiccanie kładą talerz z ciastami i kielich wina na ołtarzu, trzymają nad nimi athame i wizualizują napełniającą je energię Boga i Bogini, mówiąc coś prostego, np.:

Błogosławię te ciasta i wino w imię Wielkiego Boga i Bogini.

Libacje

Niektórzy wiccanie, w tym nasza grupa, lubią odprawiać libacje do Boga i Bogini w kręgu. Oznacza to, że odkładamy część tego, co jemy lub pijemy w kręgu, aby zwrócić je bogom. Libacje przekładamy do miski lub na talerz i ustawiamy w ogrodzie. Kiedy wiccanie odprawiają ceremonię ciast i wina, często poświęcają jedno dodatkowe ciasto i umieszczają je w misce libacyjnej obok z odrobiną wina z kielicha. Jeśli wiccanie dzielą się posiłkiem lub smakołykiem w kręgu (czasami żartobliwie nazywamy te „przekąski”), do miski również wkładają po trochu każdego jedzenia lub napoju. Możesz rozważyć napisanie lub ukończenie własnych wersji każdego z tych dodatkowych elementów.

Przygotowanie osobiste

Są dwie dodatkowe rzeczy, które wiccanie często wykonują przed rytuałem: biorą rytualną kąpiel lub prysznic i decydują, w co się ubrać.

Rytualna kąpiel

Wejście do kręgu Wicca bez kąpeli lub prysznic jest uważane za złą formę. Jest to brak szacunku wobec bogów i, w zależności od tego, ile czasu minęło od ostatniej kąpeli lub prysznic, rozprasza to każdego, kto może się z tobą kręcić. Wielu wiccan postrzega rytualną kąpiel jako szansę na pozbycie się niechcianej energii lub nastroju, jaki nabrali w ciągu dnia i przygotowanie się do wejścia do świętej przestrzeni. Może również pomóc w ustaleniu nastroju i intencji rytuału. Rytualna kąpiel nie musi być niczym wyszukany. Może to być zwykła wanna lub prysznic. Znam jednego wiccanina, który wsypuje do kubka trochę soli i ciepłej wody i wylewa sobie to na głowę podczas brania prysznic, a jeśli chcesz, możesz po prostu dodać trochę soli do swojej wody do kąpeli. Możesz kąpać się specjalnym mydłem, solami do kąpeli lub olejkami związanymi z sabatem lub magią, którą będziesz wykonywał w swoim kręgu. Ponownie pamiętaj, aby przeczytać o olejkach i ziołach przed włożeniem ich do kąpeli. Niektóre spalą skórę, inne są toksyczne. Oleje mają tendencję do osadzania się na powierzchni w postaci małych pęcherzyków, więc nie licz na to, że woda je rozcieńczy. Możesz także palić kadzidła i świece oraz słuchać muzyki w łazience, aby poprawić nastrój. Uważaj, aby umieścić świece w bezpiecznych miejscach i trzymaj odtwarzacz CD z dala od wanny.

Ubranie rytualne

Ktoś mógłby napisać całą książkę na temat wiccańskiego stroju rytualnego lub jego braku. Wiccanie często szyją lub kupują specjalne szaty do noszenia podczas rytuałów. Mogą mieć jedną szatę, którą noszą przez cały czas, lub szaty w kilku kolorach, aby móc zmieniać się w zależności od pory roku. Jeśli nie radzisz sobie zbyt dobrze z maszyną do szycia i nie znasz nikogo, kto potrafi, możesz znaleźć szaty w Internecie lub w niektórych sklepach okultystycznych. Często na odwrocie wiccańskich magazynów lub na stronach internetowych można znaleźć ogłoszenia osób, które będą szyć rytualne szaty na zamówienie. Jeśli nie możesz znaleźć dobrej szaty, poszukaj kimon w sklepach z używaną odzieżą. Robią świetne szaty. W mgnieniu oka wystarczy jedwabisty szlafrok, jeśli uda Ci się znaleźć taki, który nie za bardzo przypomina bieliznę. Niektórzy wiccanie noszą specjalne ubrania, które noszą tylko podczas rytuałów. Może to być wszystko, co sprawia, że wiccanin czuje się ubrany tak, jakby był ubrany do wejścia do świętej przestrzeni: sukienki, spódnice, tuniki, luźne spodnie, kilty, kapelusze – co tylko chcesz. Jeśli praktykują na zewnątrz, wiccanie mogą nosić płaszcze. Jakoś kurtki puchowe i polar nie wydają się specjalnie wyjątkowe, ale widziałem je też w kręgach rytualnych na świeżym powietrzu. Wielu wiccan chodzi boso po kręgu, ale nie jest to wymagane, a niektórzy wiccanie noszą specjalne rytualne buty lub buty. Skarpetki są dobrym pomysłem, jeśli mieszkasz w chłodnym klimacie lub masz zimne podłogi. Niektórzy Wiccanie krążą nago, co określają raczej fantazyjnym wyrażeniem „chodzenie w odzianiu w niebo” lub odziani jedynie w niebo. Pomysł jest taki, że nie ma szaty ani ubrania bardziej świętego niż skóra, w której się urodziłeś. Niektórzy wiccanie uważają, że łatwiej jest wnieść energię, jeśli jesteś nagi, ponieważ energia nie jest blokowana przez ubranie, ale nigdy tego nie znalazłem prawdę mówiąc. Jeśli krążysz sam lub z grupą zaufanych osób, możesz spróbować latać w powietrzu. Jest to bardzo wyzwalające i kiedy już przystąpisz do rytuału, często zapominasz, że jesteś nagi – chyba że wpadniesz na świecę lub wylejesz na siebie wino. Jeśli planujesz krąg z dachem i mieszkasz w zimnym klimacie, podkręć na chwilę ogrzewanie lub włącz grzejnik w pomieszczeniu na kilka minut. W przeciwnym razie możesz zyskać nowe zrozumienie tego starego frazesu „zimny jak wiedźma...” (wiesz, co mam na myśli). Wielu wiccan kocha rytualną biżuterię. Mogą go nosić przez cały czas lub zachować do kręgu, ale nie musisz nosić biżuterii, aby być Wiccaninem. Wielu wiccan poświęci swoje główne elementy rytualnej biżuterii, tak jak poświęciłeś swoje narzędzia w rozdziale 8, ponieważ postrzegają biżuterię jako narzędzie duchowe i noszenie jej jako sposób na zjednoczenie się z bóstwem. Niektóre tradycje wiccańskie wiążą się ze specjalną biżuterią noszoną przez osoby o różnej randze, naszyjnikami wykonanymi z materiałów specyficznych dla danej tradycji lub pierścionkami i bransoletkami z

wygrawerowanymi specjalnymi symbolami. Inni nie zezwalają na żadną biżuterię w kręgu, biżuterię wykonaną z pewnych materiałów lub sztuczną. Jeszcze inni nie mają żadnych zasad dotyczących biżuterii, chociaż uważa się, że jest ona w złym stanie, jeśli nosisz ją na tyle, że jeśli wpadniesz do rzeki, nosząc ją, będzie cię obciążać i utoniesz. Nie śmieję się; udaj się na jakikolwiek otwarty, publiczny rytuał wiccański, a zobaczysz co najmniej jedną osobę w jarzmie wiccańskiego odpowiednika brytyjskich klejnotów koronnych. Kiedy ludzie stają się Wiccanami, często kupują srebrne pentagramy jako symbol swojej ścieżki. Czasami nowi wiccianie otrzymują je jako prezenty podczas inicjacji lub poświęceń. Naszyjnik z pentagramem Wicca może być prosty lub ozdobny, ale pamiętaj, że istnieje od dawna dowcip, że zawsze możesz opowiedzieć nowemu Wicca, ponieważ to on będzie nosił pentagram wielkości ozdoby na kapturze. Jeśli mieszkasz w okolicy, która nie jest przyjazna Wicca lub jeśli obawiasz się, że „wycieczka” na własną rękę może skutkować utratą pracy, możesz chcieć nosić swój pentagram pod ubraniem, zachować go do kręgu, całkowicie z niego zrezygnować lub wybierz inny symbol przyjazny Wicca, który nie jest tak rozpoznawalny dla osób niebędących Wicca, taki jak ankh, księżyc lub zwierzę kojarzone z twoim ulubionym bogiem lub boginią. Niektórzy ludzie rezygnują z pentagramu, ponieważ do nich „nie przemawia”. Nie musisz go nosić, aby być wiccańskim. Mam mnóstwo magicznej biżuterii, ale nie sądzę, żebym nosiła pentagram przez „piętnaście lat”. Na sprzedaż jest oszałamiający wybór wiccańskiej biżuterii. Niektóre są produkowane komercyjnie, a inne są ręcznie robione przez wiccańskich rzemieślników. Niektórzy wiccianie wolą ręcznie robioną biżuterię, ponieważ chcą wspierać wiccańskich twórców biżuterii. Niektórzy uważają, że ręcznie robiony przedmiot jest bardziej osobisty i łatwiej jest go stworzyć własnoręcznie, niż gdyby był produkowany masowo. Inni po prostu kupują to, co jest dla nich ładne lub ważne, albo robią własne.

Wykonywanie rytuału

Teraz, gdy już zdecydowałeś, co chcesz zrobić, napisałeś potrzebne elementy, złożyłeś przedmioty rytualne i zastanawiałeś się, jak chcesz się ubierać, czas połączyć wszystkie elementy, których się nauczyłeś. Poniżej znajduje się szczegółowy opis naszego przykładowego rytuału Samhain. Napisałem to tak, aby mogło je wykonać tylko jedna osoba. Możesz użyć tego rytuału w niezmienionej postaci, ale jeszcze lepiej, użyj go jako odskoczni do napisania własnego rytuału.

1. Zbierz swoje przedmioty rytualne i ustaw ołtarz na środku przestrzeni w kręgu. Nie zapalaj jeszcze żadnej świecy, ale przygotuj wszystko. Wyjmij kadzidło lub węgiel drzewny z opakowania i włóż je do kadzielnicy, a butelkę wina, korkociąg, talerz z jedzeniem przodków, dodatkowy kubek i talerz ciastek umieść pod ołtarzem, jeśli to możliwe, lub przed nim na podłodze. . Upewnij się, że zapalniczka lub wybrany przez Ciebie specjalny olej są w zasięgu ręki. Umieść niezapaloną świecę w jakimś pojemniku w każdej ćwiartce. Jeśli zamierzasz używać kociołka w rytuale, umieść go na zachodzie, w stronę przodków i zmarłych (niektórzy zamiast tego używają północy). Jeśli zamiast świec przodków używasz świecznika, umieść go na ołtarzu. Ustaw rzeźbioną latarnię z dyni na zachodzie. Ustaw wizerunki swoich przodków na ołtarzu lub na zachodzie z dynią i kociołkiem. Zamknij drzwi do okrągłego pokoju, jeśli masz zwierzęta.
2. Weź kąpiel rytualną i ubierz się w ubrania wybrane do rytuału.
3. Oczyszczyć przestrzeń rytualną. Używanie miotły jest szczególnie odpowiednie podczas Samhain. (Możesz na nim jeździć, jeśli chcesz — nikt nie patrzy.)
4. Używając athame, narysuj swój okrąg, zaczynając od północy. Wybrałem północ, ponieważ wielu kojarzy ją z Boginią i ziemią, a ponieważ Samhain to święto śmierci i odrodzenia, wydaje się właściwe, abyście rozpoczynali i kończyli swój krąg w kierunku ziemi, która daje nam życie i przyjmuje nas po śmierci. (Jeśli chcesz, zacznij od innej postawy.)

5. Czubkiem athamu wrzucić trzy miarki soli do miski z wodą i zamieszać. Wytrzymać ostrze. Jeśli nie chcesz, aby twoje ostrze znajdowało się w słonej wodzie, weź sól, wrzucić ją do wody i wymieszać palcami. Weź miskę ze słoną wodą i zaczynając od północy, poruszaj się po swoim kręgu, spryskując słoną wodą wzdłuż krawędzi koła.

6. Wróć do ołtarza i zapal węgiel drzewny lub kadzidełko. Połóż luzem kadzidło na węglu drzewnym i zaczynając od północy, ostrożnie obejdź swój krąg z dymiącą kadzielnicą. Jeśli kadzielnica jest zbyt gorąca, aby ją podnieść, możesz albo włożyć rękawicę kuchenną do kręgu, albo rozdmuchać dym kadzidła w każdym kierunku.

7. Zabierz swój athame i udaj się jeszcze raz na północ. Przywołaj moc północy, zapalając północną świecę, rysując pentagram i mówiąc coś w stylu: Duchy północy, moc ziemi, wzywam cię, abys dołączył do mojego kręgu.

8. Powtórz tę czynność w pozostałych trzech ćwiartkach, zmieniając wschód na „potęgę powietrza”, południe na „potęgę ęre” i zachód na „potęgę wody”.

9. Zapal świecę Boga, stań z rękami uniesionymi w pozycji Y i przywołaj Boga, mówiąc coś w stylu:

Zapalam tę świecę dla Boga.

Panie słońca i zboża,

Pan łowów i podziemia,

Panie śmierci i odrodzenia,

Bądź tu tej nocy w moim świętym kręgu Samhain.

10. Zapal świecę Bogini, stań z ramionami uniesionymi w pozycji Y i przywołaj Boginię, mówiąc coś w stylu:

Zapalam tę świecę dla Bogini.

Pani niebios i ziemi,

Pani księżycy i tajemnic,

Matko nas wszystkich,

Bądź tu tej nocy w moim świętym kole Samhain.

11. Zrób błogosławieństwo w swoim kręgu:

Wielki Boże i Bogini, zbudowałem

okrąg z miłością. To święte miejsce pomiędzy

światem ludzi i sferą duchową,

gdzie oddaję Ci cześć i pełnię moją wolę.

Więc niech tak będzie.

12. Zapal świecę w latarni z dyni i powiedz coś w stylu:

Przyjaciele, bliscy i przeszłość Wicca, to wszystko

jest Samhain i zasłona pomiędzy

światami jest cienka. Dołącz do mnie i świętuj.

13. Wróć do ołtarza, weź świecę swojego przodka i namaść ją odrobiną oliwy. Wcierając olej w świecę, porozmawiaj z przodkami, których reprezentuje świeca. Powiedz mu wszystko, co byś zrobił, gdyby stał przed tobą. Nie bój się śmiać ani płakać, jeśli coś Cię poruszy. Jeśli nie masz nic głębokiego do powiedzenia, po prostu go przywitaj. Kiedy namaścisz świecę i skończysz mówić, zapal ją i umieść albo w kotle odrodzenia, albo posiadacz na ołtarzu. Jeśli używasz wielu świec do reprezentowania kilku różnych przodków, powtarzaj ten proces z każdą świecą, aż „skończysz”.

14. Weź talerz z jedzeniem przodków i trzymaj go nad ołtarzem, mówiąc coś w stylu:

Dedykuję ten posiłek moim przyjaciołom i

bliskim, którzy odeszli poza

zasłonę i wrócił do mnie tej nocy. Ja jestem

zawsze z tobą, tak jak ty jesteś ze mną.

Bądź błogosławiony.

15. Umieść talerz przodków i dodatkowy kubek (pusty) na zachodzie.

16. Usiądź przed ołtarzem, zrelaksuj się i pozwól sobie na medytację lub obcowanie z duchami swoich bliskich. Pomyśl o tym, jak wpłynęły one na Twoje życie i dobre chwile, które razem przeżyliście. Jeśli podczas namaszczenia świec nie pobudziło cię do zabrania głosu, być może zechcesz teraz zwrócić się do swoich przodków.

17. Kiedy już skończysz, otwórz wino, jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś, i nalej trochę do kielicha. Połóż talerz z ciastami na ołtarzu. Pobłogosław ciasta i wino, trzymając nad nimi ręce, czerpiąc energię z ziemi i wizualizując energię napętniającą ciasta i wino, mówiąc coś w stylu:

Błogosławię te ciasta i wino w imię Wielkiego Boga i Bogini.

18. Podnieś kielich z winem nad ołtarz, aby pozdrowić Boga i Boginię, i podnieś go w stronę zachodu, aby pozdrowić przodków. Wlej trochę wina z kielicha do miski libacyjnej, a następnie wlej trochę do pustego kielicha przodków. Resztę wina wypij w filizance.

19. Pozdrów Boga i Boginię oraz przodków talerzem ciast. Jedno ciastko wrzuć do miski libacyjnej, jedno połóż na talerzu przodków, a trzecie zjesz sam.

20. Kiedy już skończysz, podziękuj swoim przodkom, że dołączyli do ciebie, zwracając się na zachód i mówiąc coś w stylu:

Przyjaciele i bliscy, dziękujemy za

waszą twój

obecność tutaj dziś wieczorem. Wasza wizyta wypełnia

mnie z radością. Wróć teraz do świata

duchów.

Niech tak będzie

21. Zdmuchnij świeczkę w dyni. Możesz teraz zostawić świece przodków płonące lub zdmuchnąć je.

22. Stań twarzą do ołtarza, podnieś ręce w pozycji Y i podziękuj Bogu i Bogini za przyłączenie się do ciebie, mówiąc coś w stylu: \Wielki Boże i Bogini, dziękuję za dołączenie do mnie i pobłogosław mój rytuał Samhain.

23. Zgaś świece Boga i Bogini.

24. Idź na północ i uwolnij północną dzielnicę, rysując pentagram wypędzający i mówiąc coś w stylu:

Duchy Północy, dziękuję za udział w moim rytuale. Pożegnanie.

25. Zgaś północną świecę i powtórz tę czynność z pozostałymi trzema czwartymi, obracając się w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara.

26. Wróć na północ i za pomocą athame zajmij krąg, poruszając się wokół krawędzi w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Pamiętaj o uziemieniu energii. Nie trzymaj go w swoim ciele.

27. Uziemij ponownie, aby upewnić się, że wypchnąłeś cały nadmiar energii ziemi ze swojego ciała.

28. Jeśli zostawiłeś świece przodków płonące, obserwuj je, aż zgasną, lub zgaś je teraz.

29. Wynieś misę libacyjną i talerz przodków na zewnątrz. Zwykle zawartość miski libacyjnej wrzucamy do kompostu, a talerz przodków do ogrodu. Dzień lub dwa później wracamy po pusty talerz.

Właśnie ukończyłeś pełny wiccański rytuał sabatu. Napisz o swoich doświadczeniach w swoim dzienniku lub księdze cieni. Zanotuj, co zadziało, a co nie, i jakie wiadomości, jeśli w ogóle, otrzymałeś od swoich bliskich. Śledzenie tych rzeczy pomoże ci odkryć, co naprawdę do ciebie przemawia w rytuale.

Więc jesteś ciekawy magii...

Wiele osób początkowo przyciąga Wicca, ponieważ wiccanie posługują się magią. Być może wciągnął ich czynnik chłodu, ale w wielu przypadkach pod pragnieniem blichtru i przepychu wydaje się, że kryje się w nich także głęboka potrzeba osobistej przemiany i przejęcia kontroli nad swoim życiem. To dobrze, bo w magii tak naprawdę nie ma uroku, pomimo tego, w jakie programy telewizyjne można by wierzyć w godzinach największej oglądalności. Magia to praca pełna wyzwania, wzmacniająca i satysfakcjonująca. Magia działa na Twoją wolę.

Czym jest magia?

Jak wspominałem, jedną z najczęściej używanych definicji magii wśród wiccan jest definicja Aleistera Crowleya lub jej odmiana: Magia to „nauka i sztuka powodowania zmian zgodnie z wolą”. Pierwsza część tej definicji jest czymś, do czego większość z nas może się odnieść – niezależnie od tego, jak wspaniałe jest nasze życie, zawsze są rzeczy, które chcielibyśmy zmienić. Wiccanie używają „codziennej” magii, aby osiągnąć rzeczy, których pragną – nową pracę, miłość, uzdrowienie – a jeśli w ogóle czytałeś cokolwiek o Crowleyu, wiesz, że on też nie był człowiekiem, który odmawiałby sobie swoich pragnień. Ale Crowley nie mówi po prostu o działaniu magii, aby osiągnąć to, czego chcesz, mówi także o działaniu swojej woli. Oprócz swoich przyziemnych zastosowań magia ma „wyższy” cel – przybliżyć nas do boskości; aby dostosować nas do wzorców natury i wszechświata, które musimy zrozumieć, aby nasza magia mogła działać. Kiedy dokonujesz magicznego czynu zgodnie ze swoją prawdziwą wolą, jesteś w harmonii z bóstwem. Działanie magią powoduje zmiany w świecie, ale powoduje także transformację w nas samych. To powiedziawszy, magia nie musi być skomplikowana. Niektóre z najprostszych magii są najskuteczniejsze. Należy jednak pamiętać, że magia działania to coś więcej niż tylko zaspokajanie codziennych potrzeb i życzeń.

Co to jest zaklęcie?

Kiedy wiccanie wyjaśniają nie-Wiccanom, czym jest zaklęcie, czasami powiedzą: „Zaklęcie jest jak modlitwa”. Nie zgadzam się. Chociaż zarówno modlitwą, jak i zaklęciem ujawniasz wszechświatowi swoje pragnienia, na tym podobieństwa się kończą. Kiedy się o coś modlisz, prosisz Boga, aby pomógł ci osiągnąć jakiś cel. Kiedy rzucasz zaklęcie, mówisz wszechświatowi, że zamierzasz wprowadzić pewną zmianę i wprawiasz w ruch energię, aby osiągnąć ten cel. Możesz poprosić o pomoc boga lub boginię w swoim zaklęciu, ale tak naprawdę to ty wykonujesz tę pracę i poruszasz energię stojącą za pożądaną zmianą. Zaklęcie to zestaw działań wykonywanych w określonej kolejności, które mają zmanifestować twoją intencję. Mówiąc mniej wzniośle, jest to przepis na wprowadzenie zmian, ale zamiast cukru, mleka i jajek składnikami są świece, oleje i zioła, a zamiast przesiewania, mieszania lub pieczenia instrukcja może obejmować wizualizację, gesty, pieśni lub śpiew, taniec lub ruch, medytacja, inwokacja i koncentracja. Podstawowym formatem zaklęcia jest stworzenie przestrzeni rytualnej, określenie intencji, wizualizacja celu, podniesienie energii, wysłanie energii do celu, uziemienie dodatkowej energii i zamknięcie rytuału. Kiedy rzucasz zaklęcie, pracujesz z wzorcami mocy i energii natury. To nie jest coś nadprzyrodzonego i nie jest to nauka o raketach.

Zaklęcia zwykle zawierają element mówiony, w którym osoba wykonująca magię określa swoje zamiary. Często robi się to rymem, ponieważ wielu osobom łatwiej jest zapamiętać rym i jeśli pracujesz z grupą, rymujące się słowa i metrum ułatwiają całej grupie wspólne wypowiedzenie słów. Rymy są również pomocne, ponieważ możesz je intonować w kółko, aby zwiększyć energię. Jednakże, podobnie jak w przypadku wezwań i inwokacji, twoje zaklęcia nie muszą się rymować, aby zadziałały, a jeśli uważasz, że twoje rymy albo cię wytrącają z równowagi, albo wywołają niekontrolowany śmiech w środku twojego zaklęcia, lub jeśli twoje próby pomiaru brzmi jak samochód z trzema oponami przejeżdżający przez dziurę w dziurze, najlepiej pominąć te fantazyjne rzeczy i po prostu jasno i zwięźle wyrazić swoje zamiary, bez rymu. W końcu chodzi o to, aby wykonywać swoją wolę, a nie popisywać się poezją końcową.

Podczas pracy z zaklęciami wiccanie również wznoszą energię, aby skierować ją w stronę celu zaklęcia. Istnieje nieskończona liczba technik zwiększania energii, niektóre z nich są wymienione w rozdziale 3. Kilka z najbardziej powszechnych to klaskanie, taniec lub śpiewanie, zwykle rozpoczynające się powoli i rozwijające się w tempie i intensywności aż do crescendo. Kiedy energia wzrasta, wielu wiccan wizualizuje ją przybierającą formę stożka, który nazywają „stożkiem mocy”. Stożek jest zwykle wyśrodkowany nad ołtarzem, jeśli go używasz, lub wyśrodkowany w okręgu. Kiedy stożek osiągnie swój szczyt, Wiccanie wykonujący zaklęcie uwalniają go, wysyłając energię, aby wprawić w ruch swoją intencję.

Korespondencje

Aby skutecznie posługiwać się magią, ważne jest, aby zrozumieć trochę magiczne odpowiedniki. Korespondencje to rzeczy, które „pasują” do innych rzeczy. Mają podobne cechy i podobną energię. Istnieje podstawowa koncepcja magiczna, którą pokrótce poruszyliśmy w części dotyczącej etyki: podobne przyciąga podobne. Pomysł jest taki, że rzeczy podobne są ze sobą powiązane energetycznie i włączenie jednego do zaklęcia może przyciągnąć drugie; na przykład użycie zielonych świec (w kolorze amerykańskich pieniędzy) w zaklęciach pieniężnych lub przedmiotów w kształcie serca w zaklęciach miłosnych. Kiedy byłem dzieckiem, istniała linia ubrań dla dzieci o nazwie „Garanimals”. Każdy przedmiot miał przywieszkę w kształcie zwierzęcia. Jeśli tak jak ja masz braki w modzie i szukasz koszuli pasującej do wybranej spódnicy, szukaj koszul z tym samym zwierzęciem na metce co spódnica. Jeśli Twoja spódnica miała plakietkę z lwem, wybrałabyś pasującą do niej koszulę z lwem – to genialny pomysł marketingowy, który prawdopodobnie uratował niezliczone nerdy, takie jak ja, przed pewną

modową katastrofą. Niestety, nie ma przewodnika Garanimals po magicznych odpowiednikach. Nie ma jednej książki, która powie Ci wszystko, co musisz wiedzieć. Istnieje jednak wiele, wiele częściowych list powiązań w podstawowych księgach Wicca i podstawowych książkach o astrologii. Niektóre z tych książek umieściłem na liście sugerowanych lektur. Listy innych osób są dobrym miejscem do rozpoczęcia odkrywania powiązań, ale pamiętaj, że czasami powiązania są subiektywne, zwłaszcza podobieństwa kolorów. Na przykład Ty możesz kojarzyć kolor czerwony ze zdrowiem, ponieważ jest to kolor krwi i witalności, komuś innemu kolor biały może kojarzyć się ze zdrowiem ze względu na jego związek z czystością. Kto ma rację? Odpowiedź jest taka, że w pewnym stopniu ten, kto uprawia tę magię, ma rację. Jeśli biały jest kolorem, który Ci odpowiada, który wydaje się być zgodny z Twoim celem i pomaga Ci go wizualizować, to biały jest właściwy, bez względu na to, co mówią inni. Powiązania ziołowe i astrologiczne są zwykle mniej subiektywne (choć czasami pojawiają się spory co do tego, co z czym się tam wiąże), więc umieściłem także pewne źródła tych informacji na liście lektur.

Dwanaście kroków do wielkiego zaklęcia

W podstawowych księgach Wicca możesz znaleźć dowolną liczbę zaklęć już napisanych i gotowych do użycia. Zachęcam Cię do wypróbowania niektórych z gotowych zaklęć, ale jeszcze bardziej zachęcam Cię do pisania własnych zaklęć.

Twoje zaklęcia są potężniejsze niż cokolwiek innego, co mógłby dla ciebie napisać, ponieważ składają się z elementów, które są dla ciebie osobiście ważne. Ponadto pisanie własnych zaklęć jest mocnym potwierdzeniem, że nie zajmujesz się po prostu magią na co dzień; pracujesz także swoją wolą na wyższym magicznym poziomie. Jeśli więc jesteś gotowy wziąć tę część swojego duchowego rozwoju w swoje ręce, oto dwanaście kroków do zbudowania wspaniałego zaklęcia.

Korespondencje

Aby skutecznie posługiwać się magią, ważne jest, aby zrozumieć trochę magiczne odpowiedniki. Korespondencje to rzeczy, które „pasują” do innych rzeczy. Mają podobne cechy i podobną energię. Istnieje podstawowa koncepcja magiczna, którą pokrótce poruszyliśmy w części dotyczącej etyki w rozdziale 2: podobne przyciąga podobne. Pomysł jest taki, że rzeczy podobne są ze sobą powiązane energetycznie i włączenie jednego do zaklęcia może przyciągnąć drugie; na przykład użycie zielonych świec (w kolorze amerykańskich pieniędzy) w zaklęciach pieniężnych lub przedmiotów w kształcie serca w zaklęciach miłosnych. Kiedy byłem dzieckiem, istniała linia ubrań dla dzieci o nazwie „Garanimals”. Każdy przedmiot miał przywieszkę w kształcie zwierzęcia. Jeśli tak jak ja masz braki w modzie i szukasz koszuli pasującej do wybranej spódnicy, szukaj koszul z tym samym zwierzęciem na metce co spódnica. Jeśli Twoja spódnica miała plakietkę z lwem, wybrałabyś pasującą do niej koszulę z lwem – to genialny pomysł marketingowy, który prawdopodobnie uratował niezliczone nerdy, takie jak ja, przed pewną modową katastrofą. Niestety, nie ma przewodnika Garanimals po magicznych odpowiednikach. Nie ma jednej książki, która powie Ci wszystko, co musisz wiedzieć. Istnieje jednak wiele, wiele częściowych list powiązań w podstawowych księgach Wicca i podstawowych książkach o astrologii. Niektóre z tych książek umieściłem na liście sugerowanych lektur. Listy innych osób są dobrym miejscem do rozpoczęcia odkrywania powiązań, ale pamiętaj, że czasami powiązania są subiektywne, zwłaszcza podobieństwa kolorów. Na przykład Ty możesz kojarzyć kolor czerwony ze zdrowiem, ponieważ jest to kolor krwi i witalności, komuś innemu kolor biały może kojarzyć się ze zdrowiem ze względu na jego związek z czystością. Kto ma rację? Odpowiedź jest taka, że w pewnym stopniu ten, kto uprawia tę magię, ma rację. Jeśli biały jest kolorem, który Ci odpowiada, który wydaje się być zgodny z Twoim celem i pomaga Ci go wizualizować, to biały jest właściwy, bez względu na to, co mówią inni. Powiązania ziołowe i astrologiczne są zwykle mniej subiektywne (choć czasami pojawiają się spory

co do tego, co z czym się tam wiąże), więc umieściłem także pewne źródła tych informacji na liście lektur.

Dwanaście kroków do wielkiego zaklęcia

W podstawowych księgach Wicca możesz znaleźć dowolną liczbę zaklęć już napisanych i gotowych do użycia. Zachęcam Cię do wypróbowania niektórych z gotowych zaklęć, ale jeszcze bardziej zachęcam Cię do pisania własnych zaklęć.

Twoje zaklęcia są potężniejsze niż cokolwiek innego, co mógłby dla ciebie napisać, ponieważ składają się z elementów, które są dla ciebie osobiście ważne. Ponadto pisanie własnych zaklęć jest mocnym potwierdzeniem, że nie zajmujesz się po prostu magią na co dzień; pracujesz także swoją wolą na wyższym magicznym poziomie. Jeśli więc jesteś gotowy wziąć tę część swojego duchowego rozwoju w swoje ręce, oto dwanaście kroków do zbudowania wspaniałego zaklęcia.

Krok 1: Ustaw swój cel.

Jaki jest cel twojego zaklęcia? Zapisz to. Bądź wyjątkowy! W klubie filmowym Joy Luck jest świetna scena, gdzie Chinka, wiedząc, że nie będzie mogła wybrać własnego męża, modli się, żeby nie był stary i brzydki. Po ślubie, kiedy zdejmuje welon i po raz pierwszy widzi swojego nowego męża, odkrywa, że nie jest on stary ani brzydki, ale ledwie wszedł w okres dojrzewania, jest dziecinny i niedojrzały. Spełniło swoje życzenie, ale nie w taki sposób, w jaki myślała, że może, ponieważ nie była precyzyjna w swoim życzeniu. Byłem kiedyś w szałasie potu i pewien mężczyzna w szałasie poprosił Stwórcę o siłę. Jakby to zaplanowali wcześniej, wszyscy w domku jednocześnie odsunęli się od niego. Zrobili to, ponieważ wiedzieli, że najlepszym sposobem na stanie się silnym jest stawienie czoła przeciwnościom losu, a nie chcieli dzielić się małą „lekcją życia”, na którą właśnie się przygotował. Jeśli poprosisz o coś w obecności Stwórcy lub bogów i nie jesteś wyjątkowy, istnieje prawdopodobieństwo, że przyszłe moce dopilnują, abyś w bolesny sposób osiągnął swój magiczny cel. To nie jest złośliwe; po prostu tak działa życie. Jeśli używasz magii, aby wprowadzić miłość do swojego życia, jakiego rodzaju miłości szukasz? Romantyczny? Przyjaźń? Miłość braterska? Jaką osobę chciałbyś przyciągnąć? Nie myśl o konkretnej osobie ani jej nie wymieniaj, bo nie chcesz zmanipulować kogoś, aby nawiązał z tobą relację, ale pomyśl o cechach, które chciałbyś, żeby ta osoba miała, włączając w to to, czy wolałbyś, żeby to była on lub ona. Pamiętaj też, że nawet jeśli jesteś superpotężnym wiccaninem, który się tworzy, nie wyznaczaj niejasnego i wielkiego magicznego celu, takiego jak „pokój na świecie”. Choć brzmi to szlachetnie, jest to zbyt duży temat ze zbyt wieloma zmiennymi, aby mógł go osiągnąć jeden samotny Wicca. Nie jestem aby mówić, abyś celował niżej niż jakakolwiek wysokość, na jaką jesteś w stanie (w końcu nie spełniłoby to twojej woli), ale kiedy zaczynasz, najlepiej wybrać mniejsze, bardziej konkretne cele.

Krok 2: Sprawdź swoją wolę.

Czy magia, którą rozważasz, jest zgodna z twoim wyższym celem? Jeśli nie wiesz, nie używaj magii, dopóki nie medytujesz nad tym pytaniem lub nie poprosisz bóstwa lub swojego wnętrza o wskazówki. Możesz także skorzystać z wróżenia, na przykład kart tarota lub astrologii, aby pomóc Ci określić, czy to zaklęcie jest dla Ciebie odpowiednie.

Krok 3: Zastanów się nad swoją etyką i możliwymi konsekwencjami.

Przed kontynuowaniem zastanów się nad możliwymi rezultatami swoich działań i ich wpływem. Czy to, o czym myślisz, zaszkodzi Tobie lub innym? Pamiętaj o Wicca Rede i Pojedynczym Prawie i działaj dla najwyższego dobra. Ale ważne jest również, aby nie uderzać kolanem, próbując uniknąć krzywdy, tworząc słabe zaklęcia. Słabe zaklęcia nie pomoże ci i może raczej przeszkodzić twojej prawdziwej woli,

niż pomóc ci się z nią dostosować. To kolejny obszar, w którym wróżenie może pomóc w podjęciu decyzji.

Krok 4: Pracuj nad swoim celem na płaszczyźnie przyziemnej.

Magia jest znacznie skuteczniejsza, jeśli oprócz rzucania zaklęć starasz się także osiągnąć swój cel „codziennym” sposobem. W końcu nie wygrasz na loterii, jeśli nie kupisz losu, i ciężko będzie znaleźć nową pracę, jeśli nie wyślesz CV, niezależnie od tego, jak zajebiste jest Twoje zaklęcie.

Krok 5: Wybierz najlepszy czas na wykonanie magii.

Kiedy jest najwłaściwszy czas na wykonanie pracy? Przy wyborze odpowiedniego czasu należy wziąć pod uwagę wiele czynników. Pierwsze jest proste: kiedy masz na to czas? Nie chcesz się spieszyć. Chcesz także wybrać czas, w którym będziesz wypoczęty i czujny. Podobnie jak w przypadku sprawdzania swojej woli i możliwych konsekwencji, możesz chcieć wróżyć, aby określić najlepszy czas na rzucenie zaklęcia. Kolejnym czynnikiem, który jest łatwy do określenia, jest faza księżyca. Wiccanie posługują się magią, aby ulepszyć rzeczy lub przyciągnąć do nich różne rzeczy – na przykład zdrowie, pieniądze i magię miłości – podczas gdy księżyc przybywa lub powiększa się na niebie. Używają magii, aby wygnać rzeczy lub je zmniejszyć – na przykład magię, aby zmniejszyć zadłużenie, schudnąć lub przełamać złe nawyki – kiedy księżyc słabnie lub zmniejsza się na niebie. Magia, która przynosi owoce, często odbywa się podczas pełni księżyca. Jak więc stwierdzić, czy księżyc przybywa, czy słabnie? Najłatwiej jest spojrzeć w niebo. Księżyc przybywa, gdy jasna strona jest zakrzywiona w prawo, jak duża litera D. Zanika, gdy jasna strona jest zakrzywiona w lewo, jak duża litera C. Jeśli jest zbyt pochmurno, aby stwierdzić, łatwo jest zakończyć fazę Księżyca, wyszukując w Internecie lub sprawdzając kalendarz astrologiczny. Możesz także zaplanować pracę z zaklęciami w oparciu o dzień tygodnia. Każdy dzień jest powiązany z planetą, a planety z kolei mają swoje własne odpowiedniki. Niedziela jest kojarzona ze Słońcem i jest dobra dla magii związanej z energią i siłą życiową, pieniędzmi i ogólnie dobrobytem. Poniedziałek jest kojarzony z Księżycem i to dobry czas na magię związaną z poczuciem i wszystkim, co ma związek z matką, pracą emocjonalną i opieką. Wtorek jest kojarzony z Marsem, planetą wojowników i jest dobry dla wszelkiego rodzaju magii ochronnej lub agresywnej, a zwłaszcza dla magii, która zbiera odwagę, by stanąć w swojej obronie. Środa kojarzy się z planetą Merkury, nazwaną na cześć rzymskiego posłańca bogów, więc magia związana z komunikacją i podróżami świetnie sprawdza się w tym dniu. Czwartek kojarzy się z planetą Jowisz, rzymskim królem bogów i magią związaną m.in. wzrastają pieniądze, szczęście i fortuna. Piątek kojarzy się z Wenus, planetą miłości, więc magia przyciągania miłości, wysyłania miłości lub uzdrawiania relacji działa dobrze w piątek, pod warunkiem, że wszystkie zaangażowane strony wyrażą na to zgodę. Sobota kojarzy się z Saturnem, planetą pracy, granic i ograniczeń, więc magia ochrony, magia eliminowania długów lub magia znalezienia zatrudnienia dobrze sprawdzają się w sobotę. Powyższa lista skojarzeń z dniami tygodnia nie jest wyczerpująca. Magiczne wyczucie czasu to znacznie więcej, ale powyższe czynniki stanowią dobry początek. Na temat magicznego wyczucia czasu napisano całe książki, a kilka dobrych umieściłem na liście zalecanych lektur.

Krok 6: Zaangażuj innych ludzi (lub nie). Kto będzie zaangażowany w Twój rytuał?

Jeśli planujesz zrobić to sam, odpowiedź na to pytanie jest łatwa. Możesz jednak dołączyć inne. Kto prawdopodobnie będzie podzielał Twój cel i będzie chciał i będzie w stanie Ci pomóc? Jeśli planujesz wykonywać magię, w którą zaangażowana jest inna osoba, która nie będzie obecna – na przykład uzdrawianie babci – powinieneś skontaktować się z tą osobą, jeśli to możliwe, i zapytać ją o pozwolenie, zanim zaczniesz kontynuować. Czasami uzyskanie pozwolenia jest niemożliwe, na przykład jeśli babcia jest podłączona do respiratora lub jest nieprzytomna. W takich przypadkach zastanów się, czy zaklęcie jest odpowiednie, i wykorzystaj swoją wiedzę o babci, aby pomóc Ci podjąć decyzję.

Krok 7: Zaangażuj istoty z innego świata (lub nie).

Jak powiedziałem wcześniej, magia różni się od modlitwy tym, że to ty jesteś główną siłą sprawczą, która sprawia, że ona działa. Możesz jednak poprosić o pomoc Boga i Boginię, swoje osobiste bóstwa, zwierzęce „chowańce”, przodków lub istoty elementarne. Zanim zaczniesz, przeprowadź rozeznanie, aby określić, kogo najlepiej zapytać. Dopóki magia jest pozytywna, Bóg i Bogini są dobrym wyborem niemal do wszystkiego, ale Bóg jest szczególnie pomocny w pracy, która ma związek z ochroną, płodnością, naturą, śmiercią, surową energią i zwierzętami oraz Boginią jest szczególnie pomocny w magii dotyczącej narodzin, płodności, roślin, ziemi i manifestowania rzeczy w twoim życiu. Twoje osobiste bóstwa będą miały powiązane z nimi cechy, które również mogą ci pomóc. Na przykład celtycka bogini Cerridwen jest związana z mądrością, a grecki bóg Hermes z podróżami. Istnieją dwa rodzaje wiccańskich zwierząt: bezcielesne (duchy w postaci zwierzęcej) i wcielone (żywe zwierzęta domowe lub inne). Bezcielesne zwierzęce chowańce lub duchy służą jako przewodnicy i pomocnicy. Wielu wiccan współpracuje z duchami zwierząt, ale niektórzy tego nie robią. W relacjach z procesów czarownic znajdują się historie o zwierzęcych chowańcach, z których większość uważana była za demony w zwierzęcej postaci. Wiccańscy chowańce nie są demonami. Są to duchy lub myślokształty o pozytywnej energii, które w umyśle wiccana przybierają zwierzęce kształty. Niektórzy wiccane wybierają chowańca, z którym chcieliby pracować, w oparciu o jego cechy. Na przykład mogą wybrać kruka ze względu na jego inteligencję lub wilka ze względu na siłę. Czasami zwierzęcy chowańca wybiera Wiccana. Mam ucznia, który najwyraźniej został wybrany przez szczury, a drugiego przez pająki – żadne zwierzę nie skłaniałoby się w sposób naturalny. Niektórzy wiccane pracują ze swoimi zwierzętami i wierzą, że są to wcielone duchy znajomych. Mam kota, który uwielbia „pomagać” klientom masażu mojego męża. Kładzie się obok nich, wyciąga łapę, żeby ich dotknąć, i wykonuje jakąś dziwną, energetyczną czynność, której nikt do końca nie rozumie, ale kilku jego powracających klientów specjalnie prosi, aby pozwolono jej wejść do pokoju i zrobić, co tylko zechce. Wiele zwierząt domowych przyciąga energia. Jeśli masz zwierzątko, które naprawdę chce dołączyć do Twojego kręgu, rozważ wpuszczenie go do środka, pod warunkiem, że jest to bezpieczne (żadnego otwartego kominka, żadnego kadzidła, jeśli Twoim zwierzątkiem jest ptak lub gad, ponieważ ma delikatne płuca, nie trujące oleje lub rośliny, które można przypadkowo połknąć itp.). Obserwuj je wokół talerza ciast. Wiadomo, że moje koty uciekają z rytualnym jedzeniem. Zawsze możesz wezwać swoich przodków do pomocy w magii. Są z tobą związani zarówno krwią, jak i duchem, i mogą być potężnymi sojusznikami. Niektórzy przodkowie nie przyjdą, kiedy zawołasz, a niektórzy nie zaakceptują tego, że rzucasz zaklęcia, zwłaszcza jeśli za życia wyznawali inną religię. Nigdy nie pytaj przodka, który Twoim zdaniem może się obrazić. Jeśli jednak uważasz, że nie przeszkadza im magia, poproś ich, aby wzmocnili twoją pracę. Na koniec możesz przywołać duchy żywiołów. Jeśli na przykład wykonujesz zaklęcie wymagające odwagi, możesz przywołać duchy „re” (miej tę gaśnicę pod ręką), a jeśli wykonujesz zaklęcie wymagające intelektu, możesz przywołać duchy powietrza.

Krok 8: Wybierz lokalizację.

Jest wiele miejsc, w których możesz rzucić swoje zaklęcie: wewnątrz czy na zewnątrz jest to najważniejsze, a następnie to, czy będziesz mógł pracować bez przerwy. Będziesz chciał wybrać miejsce, do którego łatwo się dostać i gdzie będziesz mieć dostęp do wszystkiego, czego potrzebujesz do zaklęcia. Charakter twojego zaklęcia również będzie czynnikiem decydującym. Jeśli pracujesz z duchami natury lub żywiołami, możesz chcieć to robić na zewnątrz, ale jeśli wykonujesz cichą pracę, która wymaga dużej koncentracji lub medytacji, lepiej będzie być w środku. Musisz także rozważyć, czy chcesz rzucić zaklęcie w świętej przestrzeni. Rzucenie kręgu nie jest wcale wymagane w przypadku magii, ale jest dobrym pomysłem, jeśli wzywasz bogów.

Krok 9: Wybierz korespondencję.

Magia działa dobrze, gdy twoje zaklęcie zawiera przedmioty, które są zgodne z twoim celem. Te przedmioty pomagają skoncentrować się na Twoich zamiarach i dodają energii do pracy. Kiedy zastanawiasz się, jakie przedmioty uwzględnić w swoim zaklęciu, zastanów się nad rzeczami, których kolor, dźwięk, zapach, smak lub konsystencja w jakiś sposób odpowiadają Twoim celom. Weź pod uwagę jedzenie, świece, olejki, kadzidła, magiczne narzędzia, ubrania, zioła oraz skały i kryształy, które są powiązane z celem twojego zaklęcia.

Krok 10: Napisz lub zdobądź zaklęcie.

Chcesz napisać własne zaklęcie, czy znalazłeś je w książce? Jeśli już taki znalazłeś, czy chcesz go zmodyfikować, aby lepiej Ci odpowiadał? Czy chcesz przystąpić do zaklęcia ze starannie określonym scenariuszem, czy też chcesz mieć ogólne pojęcie o tym, co chcesz zrobić i wymyślić słowa na „y”? Jeśli zdecydujesz się napisać swoje zaklęcie, najpierw pomyśl o swoim celu. Znajdź sposób, aby jasno określić swój cel słowami, z rymem lub bez. Zbuduj rytuał wokół tego centralnego oświadczenia woli. Włącz wybrane odpowiedniki bezpośrednio do słów lub do większego rytuału. Etapy rytuału zaklęć mogą być bardzo podobne do kroków, których używałeś w innych rytuałach opisanych w tej książce. Na przykład:

1. Oczyszczyć i przygotuj swoją przestrzeń. Ustaw ołtarz i narysuj okrąg.
2. W razie potrzeby zadzwoń do kwatery.
3. Jeśli chcesz, wezwij Boga i Boginię.
4. Zadeklaruj swój zamiar, wypowiedz słowa zaklęcia i skup się na celu.
5. Wznosząc energię, aby skierować ją w stronę celu, korzystając z jednej z wielu metod, w tym pracy z oddechem, tańca i innych ruchów fizycznych, śpiewu, tai chi lub wizualizacji. Jeśli chcesz, spójrz na energię jako wznoszący się stożek mocy w centrum swojej przestrzeni.
6. Skoncentruj i skieruj energię. Wizualizuj swój cel i mentalnie kieruj na niego energię.
7. Uziemij i uwolnij nadmiar energii.
8. Podziękuj wszystkim uczestniczącym istotom, ludziom i nie tylko.
9. Pożegnaj Boga i Boginię, uwolnij kwatery, zajmij krąg i oczyść przestrzeń.
10. Wzmocnij zaklęcie, powtarzając je później, jeśli zajdzie taka potrzeba. Czasami potrzeba więcej niż jednego strzału. Pamiętaj, że nie musisz budować kręgu, wzywać kwatery ani wzywać bogów. Podałem te kroki na wypadek, gdybyś chciał je wykonać. Najlepiej będzie użyć ich podczas kilku pierwszych prób.

Krok 11: Przygotuj się.

Czasami wiccanie wykonują prace przygotowawcze, które pomagają im zacząć dostosowywać się do ich celu, zanim w ogóle rozpoczną rzucanie zaklęcia. Może to obejmować rytualną kąpiel z ziołami lub olejkami z nimi związanymi i ich cel (na przykład bazylię w zamian za zaklęcie pieniężne), post przez jeden dzień, spożywanie pokarmów zgodnych z celem oraz ładowanie/błogosławienie/poświęcenie narzędzi i materiałów przed rytuałem.

Krok 12: Wykorzystaj swoją magię i wiedzę, że się powiedzie.

Przykładowe zaklęcie

Oto stare, ale dobre: zaklęcie na butelkę czarownicy. Butelka czarownic to amulet chroniący Twój dom. Składa się z butelki lub słoika wypełnionego ostrymi przedmiotami, takimi jak szpilki i igły; kawałki sznurka; i płynne, często czerwone wino. Butelka jest napełniana podczas rytuału, zapieczętowana i zakopana na podwórzu po zakończeniu rytuału. Pomysł jest taki, że ostre przedmioty odpędzają szkody, sznurki je wiążą, a ciecz je rozcieńcza lub zmywa. Kiedy robisz butelkę czarownic, nie robisz tego z zamiarem wyrządzenia komukolwiek krzywdy, tylko po to, aby wzbudzić złą energię i włąmywacza z dala. Więc co ma wspólnego butelka czarownic z tymi wszystkimi wzniosłymi, szlachetnymi rzeczami, o których mówiłem wcześniej na temat spełniania swojej woli? Cóż, nie jest to najbardziej wyrafinowane zaklęcie, ale dociera do sedna: jeśli nie masz bezpiecznej, stabilnej przestrzeni, w której możesz żyć i praktykować swoją duchowość, trudno będzie ci osiągnąć swój wyższy cel. Możesz rzucić to zaklęcie wewnątrz lub na zewnątrz okręgu. To zaklęcie, które istnieje od dawna, to prawdziwa magia „kuchennej wiedźmy” i podejrzewam, że ktokolwiek je wymyślił wiele lat temu, myślał bardziej o ochronie swojego domu i rodziny niż o zawiłościach rytuału. Ponieważ już dużo rozmawialiśmy o strukturze rytuału, dołączę tylko centralny element działania; wnętrzości zaklęcia. Możesz dodać okrąg i inne elementy rytualne, jeśli uważasz, że są odpowiednie. Kiedy przejdiesz do zaklęcia, zobaczysz, że podzieliłem „oświadczenie woli” na cztery części: jedną na ostre przedmioty, jedną na nici, jedną na wino i jedną na całą butelkę.

Będziesz potrzebować:

- Szklana butelka ze szczelną pokrywką lub korkiem. Puste słoiki po przyprawach sprawdzają się dobrze.
- Ostre przedmioty, takie jak szpilki, żyłki, gwoździe, igły i pinezki, włóż do miski lub innego pojemnika (jeszcze nie w butelce).
- Kilka krótkich sznurków lub nitek, najlepiej czarnych, ale wystarczy dowolny kolor.
- Czerwone wino lub inny płyn. Kolor czerwony oznacza agresję i ochronę.
- Czarna świeca. Czerwony też jest w porządku. Czarny odpowiada wygnaniu, a czerwony sile.
- Zapałki lub zapalniczka.

Zaklęcie

1. Jeśli chcesz, przygotuj przestrzeń rytualną. Grunt.
2. Jeśli chcesz, otwórz okrąg.
3. Powoli zacznij wrzucać ostre przedmioty do słoika. Uważaj, aby się nie skaleczyć. Umieszczając każdy przedmiot, wizualizuj, jak negatywna energia jest wypychana z Twojego domu. Jeśli chcesz, powiedz coś w stylu:

Szpilki i igły, brzytwy i pinezki Odepchnij całą szkodliwą energię.

4. Gdy słoik będzie wypełniony w około dwóch trzecich ostrymi przedmiotami, umieść w nim kilka sznurków i nitek. Wizualizuj istotę o negatywnej energii związanej z wątkami, kiedy to robisz. Jeśli chcesz, powiedz coś w stylu: Kawałki nici, kawałki sznurka, Powiąż szkodliwe, negatywne rzeczy.

5. Do słoika wlej trochę wina, aby wypełnić przestrzenie pomiędzy pozostałymi przedmiotami. Zostaw niewielką ilość miejsca na górze. Wizualizuj wino zmywające wszelkie negatywne rzeczy, które mogą spotkać Twój dom. Jeśli chcesz, powiedz coś w stylu:

Najczerwieńsz wino, chroń to miejsce,

Zmyj całe zło z mojej przestrzeni.

6. Szczelnie zakręć słoik. Zapal czarną świecę i skrop wosk wokół krawędzi słoika. Robiąc to, wizualizuj i poznaj że twoje zaklęcie zostało rzucone i zadziało.

7. Podnieś energię i przelej ją do butelki. Możesz to zrobić, wyciągając energię ziemi z korzenia palowego i wprowadzając ją do butelki za pomocą rąk. Możesz także powtarzać poniższą pieśń coraz szybciej, aż poczujesz, że energia osiąga szczyt, a następnie pokieruj nią energię do butelki. Wszelkie zło wygnaj, odejdź, zniknij!

8. Wciśnij całą energię do butelki. Nie trzymaj żadnego z nich w swoim ciele. Po naładowaniu butelki zmiel.

9. Podziękuj bogom i kwaterom i zajmij się kręgiem, jeśli go rzucisz.

10. Poczekaj, aż wosk na butelce ostygnie i stwardnieje. Wynieś butelkę na zewnątrz i zakop ją na podwórku lub przed budynkiem, najlepiej w kącie. Wizualizuj, jak wysyła barierę energetyczną, która odpycha szkodliwe rzeczy. Wiedz, że to cię ochroni. Od czasu do czasu wzmacniaj magię, wizualizując butelkę odstrasżającą krzywdę w twoim domu, być może podczas każdej pełni księżyca. Wykonałeś swoje pierwsze zaklęcie!

Gdzie mogę się stąd udać?

Teraz wiesz już trochę o wierzeniach, praktykach, bóstwach, narzędziach i technikach Wicca. Jeśli chcesz dowiedzieć się więcej, co robisz dalej? Oczywiście odpowiedzią jest przeczytanie więcej o Wicca. Na rynku jest kilka dobrych książek o Wicca (i są też kiepskie), a informacje można znaleźć w magazynach takich jak NewWitch i w Internecie. Czytaj różne rzeczy z różnych źródeł. Zapoznaj się z materiałami naukowymi i anegdotycznymi oraz listą zasobów w tej książce. Zbuduj bazę wiedzy. Pamiętaj jednak, że czytanie nie wystarczy. Wicca nie jest „religią księgi”. Chodzi o angażowanie się w życie i wymaga aktywnego uczestnictwa i praktyki w miarę upływu czasu. Wykonaj także ćwiczenia zawarte w tej i innych podstawowych książkach Wicca. Rozpocznij tworzenie własnej praktyki Wicca. Poznaj idee Wicca, które Ci odpowiadają i stwórz dla siebie pewne rytuały. Zbuduj ołtarz. Porozmawiaj z bogami. Rozpocznij księgę cieni. Przede wszystkim otwórz się na transformację i samopoznanie, które może zainspirować kroczenie wiccańską ścieżką. Prawdopodobnie już zrozumiałeś, że nie możesz pstryknąć palcami ani poruszyć nosem i od razu zostać Wiccaninem. Udoskonalenie wszystkich umiejętności używanych w Wicca i zgłębienie tajemnic z dowolną głębią zajmuje miesiące, lata, a czasem dziesięciolecia. Nic nie wkurza ustalonych wiccan – tych, którzy faktycznie wykonali pracę i przeszli przemówienie towarzyszące tytułowi wiccan – bardziej niż „nowicjusz”, który czyta książkę o Wicca i ogłasza się Lordem Wysokim Kapłanem Smoczej Zguby Księżycowego Promienia i Tradycji Wrózkowego Pyłu albo jakiś taki pompatyczny, śmieszny tytuł. Jeśli to zrobisz, społeczność Wicca nada ci inną nazwę: „uff bunny”. Puszyste króliczki to pozerzy, ludzie, którzy przeczytali kilka książek i zapalili świeczkę lub dwie i dlatego myślą, że wiedzą wszystko o Wicca, lub ludzie, którzy traktują Wicca tak, jakby była to gra fabularna fantasy na żywo – innymi słowy, ludzie, którzy twierdzą, że podążają ścieżką, ale jej nie szanują. Więc czytaj, ale nie poprzestawaj na tym. W końcu Wicca dotyczy zmian i transformacji, więc zatrzymanie się po przeczytaniu jednej lub dwóch książek nie wystarczy. Co możesz robić oprócz samodzielnej nauki i ćwiczeń? Będzie to zależeć od Ciebie, Twoich preferencji i dostępnych Ci możliwości. Jest kilka pytań, które potencjalni wiccanie zadają, gdy przeczytają o Wicca i zdecydują, że chcą dowiedzieć się więcej. Jeśli chcesz kontynuować, ważne jest, abyś sam odpowiedział na te pytania i/lub zadał je innym. Odpowiedzi pomogą Ci ukształtować kolejne kroki.

Czy powinienem pracować sam czy w grupie?

Nie ma centralnego kościoła Wicca (dzięki Bogini). Nie ma żadnego autorytetu, który mówiłby wiccanom, jak mają się modlić, kiedy i z kim. Zaletą tego jest to, że wiccanie mają swobodę praktykowania swojej religii w dowolny sposób, jaki uważają. Wadą jest to, że czasami trudno jest znaleźć wsparcie, koleżeństwo lub inne osoby, z którymi można ćwiczyć (jeśli chcesz). Większość wiccan praktykuje swoją religię w małych, autonomicznych, rodzinnych grupach zwanych sabatami; duże zgromadzenia publiczne; „samotny”, czyli sam; lub jakaś kombinacja tych. Ostatecznie wszyscy wiccanie są w pewnym momencie samotni, ponieważ ich związek z bóstwami jest osobisty i istnieje niezależnie od tego, czy pracują z grupą, czy nie. Jeśli więc zdecydujesz, że chcesz pracować w grupie, najlepiej będzie, jeśli zostaniesz także silnym, samotnym wiccaninem.

Zalety pracy grupowej

Jedną z zalet pracy w grupach jest to, że masz inne osoby, z którymi możesz dzielić się pracą i wymieniać pomysły. Masz wsparcie i ludzi, którzy rozumieją, co próbujesz osiągnąć (w każdym razie przez większość czasu). Inni mogą pomóc Ci zweryfikować i zinterpretować Twoje doświadczenia oraz sprawić, że nie poczujesz się samotny. Każdy członek grupy ma mocne i słabe strony, dzięki czemu można się wzajemnie równoważyć i uczyć od siebie nawzajem. Inny członek grupy może być dla Ciebie katalizatorem wielkiego duchowego odkrycia. Każdy członek ma także inne doświadczenia, które może wnieść do miksu. Jeden mógł studiować mitologię celtycką, a inny grecką. Każdy jest zasobem. Bycie w grupie też może Cię motywować. Trudno jest dać sobie spokój, jeśli masz innych, przed którymi możesz odpowiedzieć. Co najważniejsze, trudno jest nauczyć się religii tajemnej w próżni.

Wady pracy grupowej

Wadą pracy grupowej jest to, że nie możesz robić wszystkiego, co chcesz, kiedy chcesz, bez uwzględnienia opinii i preferencji drugiej osoby. Być może będziesz musiał poradzić sobie z ego, polityką i konfliktami osobowości. Możesz mieć jednego członka, który wykorzystuje lub popycha innych. Możesz mieć członków, którzy nie wykonują swojej części pracy, spóźniają się na spotkania, nie wnoszą wkładu w potrzebne materiały i ogólnie wysysają resztę grupy. Musisz planować swoje spotkania i rytuały w oparciu o harmonogramy innych osób. Możesz nie zgadzać się co do tego, z jakimi bóstwami chciałbyś pracować, w jaki sposób chcesz rzucić krąg, czy będziesz mieć białe czy czerwone wino i prawie wszystko inne. Podjęcie decyzji, czy pracować w grupie, czy solo, jest trudnym wyborem. Pamiętaj jednak, że zawsze możesz później zmienić zdanie. Jeśli dołączysz do grupy, możesz ją opuścić. Jeśli zdecydujesz się przez jakiś czas pracować samotnie, możesz dołączyć do grupy później. Wielu wiccan waha się pomiędzy pracą grupową a pracą samotną, w zależności od ich harmonogramu, dostępu do innych i tego, gdzie znajdują się na swojej duchowej ścieżce. Żaden ze sposobów nie jest koniecznie lepszy od drugiego.

Jeśli nie chcę pracować sam, jakie mam opcje?

Pracuj z przyjacielem lub załóż własną grupę

Jednym z najłatwiejszych sposobów odkrywania Wicca z innymi jest znalezienie jednego lub dwóch przyjaciół, którzy również są zainteresowani Wicca i wspólną pracę w małej grupie. Jeśli zaczniesz od przyjaciół, prawdopodobnie będziesz czuć się komfortowo, a twoja mała grupa może zapewnić Ci wszystkim bezpieczną przestrzeń do nauki o Wicca. Założenie własnej grupy może wymagać dużo pracy, ale gdy jest tylko kilku członków, jest to łatwiejsze i możesz podzielić planowanie, pisanie i zbieranie rekwizytów pomiędzy siebie. Jeśli przez jakiś czas będziesz pomyślnie pracować w swojej małej grupie, możesz zdecydować, że chcesz przyjąć nowych członków, a twoja mała grupa może przerodzić się w sabat. Nie ma ustalonej minimalnej ani maksymalnej liczby członków sabatu, chociaż

wielu wiccan, których znam, uważa, że potrzebne są co najmniej trzy osoby. Jednoosobowy sabat wydaje się jednak odrobinę śmieszny.

Dołącz do ustalonego sabatu lub grupy

Inną opcją jest wyszukanie istniejącego sabatu i złożenie prośby o dołączenie do niego. W zależności od tego, gdzie mieszkasz, może to być możliwe lub nie. Każdy sabat będzie miał własne zasady dotyczące tego, kto może dołączyć i kiedy. Niektórzy rozpoczynają nauczanie nowych osób na początku roku i dopiero wtedy przyjmują studentów. Inni mają politykę otwartych drzwi i ludzie wpadają i wychodzą, jak tylko zobaczą. Jeszcze inne wymagają złożenia wniosku, a składający petycję musi wcześniej spotkać się z grupą raz lub kilka razy, aby upewnić się, że wszyscy czują się komfortowo i akceptują swoje warunki. Wiele sabatów głosuje na nowych członków, zanim pozwolą im dołączyć. Po raz kolejny chodzi o to, aby wszyscy czuli się komfortowo. Żaden sabat nie musi cię przyjąć, jeśli nie chce. Jedna uwaga: jeśli grupa nie traktuje poważnie swoich zasad dotyczących członkostwa, może to być grupa, do której nie będziesz czuć się komfortowo. Z mojego doświadczenia wynika, że wielu nowych wiccan lubi czuć się „bezpiecznie”, dopóki nie opanuje sytuacji, a jeśli ludzie ciągle przychodzą i odchodzą, trudno jest uzyskać stabilność, której możesz potrzebować. Ponadto, jeśli zasady dotyczące członków są bardzo luźne, grupa może być zdeorganizowana i może nie istnieć żaden protokół zachowania. W zależności od grupy może to być doświadczenie bardzo swobodne i podnoszące na duchu lub frustrujące i pełne braku szacunku.

Weź udział w otwartych rytuałach publicznych

Znalezienie otwartych rytuałów może być trudne, jeśli mieszkasz na obszarach wiejskich, ale w wielu miastach istnieje co najmniej jedna grupa wiccańska, która odprawia publiczne rytuały, a coraz więcej otwartych grup wiejskich wyrasta. Zaletą otwartego rytuału jest to, że kręgi często są za każdym razem inne i ktoś inny wykonał pracę i zaplanował, więc możesz po prostu iść, cieszyć się i uczyć. To dobry sposób na poznanie innych Wicca w Twojej okolicy, a może nawet członków sabatu, do którego chciałbyś dołączyć. (Chociaż sabaty mają swoje własne, prywatne rytuały, członkowie mogą również uczestniczyć w rytuałach publicznych ze względów społecznych, w poszukiwaniu potencjalnych członków lub studentów, albo po prostu żeby zobaczyć, jak ktoś inny to robi.) Minusem jest to, że w większości przypadków rytuały te nie mają być dla nikogo jedynym źródłem praktyk religijnych, a grupy, które je wykorzystują, oni wykonują prace społeczne, zamiast zakładać „kościół”, więc może nie być zbyt dużej ciągłości. Ponieważ rytuały są otwarte, nie masz również kontroli nad tym, kto się pojawi, a kto nie. Jeśli jesteś otoczony przez nieznanymi, możesz nie czuć, że możesz naprawdę czuć się komfortowo i uczestniczyć w rytuale.

Ucz się z nauczycielem

Znalezienie nauczyciela może, ale nie musi, być tym samym, co szukanie sabatu, ponieważ niektórzy nauczyciele prowadzą sabaty, a inni nie. Niektóre koweny są „grupami nauczającymi”, a uczniowie mogą zostać ich członkami po pewnym czasie studiowania z nauczycielem. Niektórzy nauczyciele przyjmują pojedynczych uczniów, a inni przyjmują niewielką liczbę uczniów na określony czas. W tym ostatnim przypadku pod koniec szkolenia uczeń idzie dalej, zamiast dołączać do grupy. Jeśli uczysz się z nauczycielem, niezależnie od tego, czy uczysz się solo, w klasie czy w ramach sabatu szkoleniowego, prawdopodobnie zostaniesz poproszony o wykonanie określonej liczby zadań, w tym czytanie książek z określonej listy, pisanie lub pisanie dziennika o swoich doświadczeniach, ćwiczeniach energetycznych, studiowaniu mitologii i bogów oraz uczeniu się o etyce, magii oraz tworzeniu i wykonywaniu rytuałów. Może, ale nie musi, być test lub testy. Podobnie jak w przypadku nauczycieli wszystkich przedmiotów, niektórzy nauczyciele są bardzo zaangażowani, a inni są głęboko zaangażowani w proces uczenia się swoich uczniów. Niektórzy będą chcieli spotykać się z Tobą

regularnie, inni nie. Niektóre z nich pozwolą Ci pracować we własnym tempie, a inne będą miały harmonogram

Weź udział w zajęciach Wicca

Uczęszczanie na zajęcia Wicca różni się od pracy z nauczycielem. Są to zazwyczaj zajęcia otwarte, odbywające się w miejscu publicznym, np. w księgarni. Jeśli masz w pobliżu księgarnię metafizyczną, sprawdź, czy oferują zajęcia lub znasz kogoś, kto to robi. Zajęcia Wicca odbywające się w sklepach są często nieformalne, a ich jakość waha się od świetnej do kiepskiej. Nawet jeśli zajęcia nie są inspirujące, mogą być sposobem na poznanie zasobów Wicca w Twojej społeczności. Zajęcia Wicca są często niedrogie lub bezpłatne. W wielu tradycjach wiccańskich uważa się, że pobieranie pieniędzy za nauczanie rzemiosła jest niewłaściwe. W takim przypadku nauczyciel nie pobierze żadnych opłat lub pobierze je w wysokości wystarczającej do pokrycia kosztów wynajmu sali lekcyjnej.

Dołącz do wiccańskiej grupy studenckiej

Jeśli jesteś na studiach, na twoim kampusie może znajdować się grupa studentów Wicca. Jeśli dołączysz, możesz spotkać na terenie kampusu ludzi o podobnych poglądach, z którymi możesz pracować i uczyć się. Jeśli nie ma grupy wiccańskiej, możesz ją założyć, ale jeśli to zrobisz, wejdź w nią z otwartymi oczami. To mnóstwo pracy – satysfakcjonującej, ale jednak czasochłonnej. Wiele lat temu wraz z przyjacielem założyliśmy grupę na naszym uniwersytecie. Grupa spotykała się co drugi tydzień i często mieliśmy mówców z różnych grup wiccańskich i pogańskich z okolicy. Najlepsze w tym było to, że świadcząc tę usługę innym, mój przyjaciel i ja mogliśmy spotkać się i „przesłuchać” lokalnych przywódców wiccańskich, którzy przyszli, aby przemawiać i dowiedzieć się, o kim chcieliśmy dowiedzieć się więcej. Staliśmy się też znacznie lepsi przywódców rytuałów, ponieważ większość pracy spadła na nasze barki. Jedną rzeczą, którą musisz wziąć pod uwagę, jeśli zdecydujesz się to zrobić, jest to, że założenie grupy wiccańskiej na terenie kampusu, bez względu na to, jak duża jest twoja szkoła, sprawi, że staniesz się publiczną postacią wiccańską. Kiedy wraz z przyjacielem przewodziliśmy grupie studentów, przyciągaliśmy więcej uwagi ze strony fundamentalistycznych religijnych grup studenckich, a czasami było to bardzo niewygodne. Jeśli jednak masz grubą skórę i wsparcie, mogą zaświadczyć, że warto założyć własną grupę studencką.

Dołącz do sabatu online lub listy e-mailowej

Jeśli nie możesz znaleźć grupy, która Ci się podoba, żadnym z konwencjonalnych sposobów, o których już wspominałeś, możesz rozważyć dołączenie do sabatu online. Nie zapewniają one bezpośredniej praktyki ani nauczania, ale oferują wsparcie i zasoby. Listy e-mailowe również mogą zawierać mnóstwo informacji. Możesz do nich dołączyć poprzez Grupy Yahoo i inne podobne usługi. Istnieje także zbiór łączy do list e-mailowych w witrynie internetowej Witches' Voice pod adresem www.witchvox.com. Możesz nawiązywać kontakty na listach e-mailowych, zadawać pytania, porównywać praktyki, dowiedzieć się, gdzie zdobyć narzędzia i wiele więcej. Pamiętaj jednak, że jak w przypadku wszystkiego w Internecie, niektóre informacje, które otrzymasz, będą świetne, a inne błędne, złe lub śmieszne, dlatego zachowaj pewną ostrożność.

Jak znaleźć grupę?

Surfuj po Internecie

To, czy uda Ci się znaleźć grupę w Twojej okolicy, będzie zależeć od tego, gdzie mieszkasz. Najłatwiejszym i prawdopodobnie najlepszym źródłem informacji o zakończeniu grupy jest witryna internetowa Witches' Voice. Na stronie znajduje się obszerna część poświęcona listom grup i klas z całego kraju. Możesz kliknąć swój stan i przeszukać listę pod kątem swojego miasta. Możesz także

wpisać nazwę swojej miejscowości oraz słowo „Wicca” w wyszukiwarkę internetową i zobaczyć, co wyjdzie. Niektóre sabaty i grupy mają własne strony internetowe. Unikaj wszelkich grup, które próbują sprzedać ci drogą księgę cieni lub kursy Wicca online. Większość grup oferujących te rzeczy chce tylko szybko zarobić, a jakość materiałów, które otrzymujesz, jeśli w ogóle je otrzymujesz, jest bardzo niska. Nie zapomnij zapytać również o grupy w Twojej okolicy na swoich listach e-mailowych.

Sprawdź publikacje pogańskie

Jeśli w Twojej okolicy dostępna jest gazeta New Age lub pogańska, jest to dobre miejsce do zajrzenia, podobnie jak czasopisma wiccańskie. Możesz subskrybować online niektóre magazyny wiccańskie, jeśli nie możesz ich znaleźć w lokalnych sklepach.

Sieć

Innym dobrym sposobem na znalezienie grup jest rozpytanie, zwłaszcza w księgarniach metafizycznych. Zapytaj przyjaciół. Zapytaj kobietę noszącą pentagram w autobusie. Zapytaj faceta w kawiarni czytającego książkę o mitologii greckiej. Ostatnim razem, gdy byłem w kawiarni, w kącie siedziała kobieta, czytając na swoim laptopie czyjś wykres astrologiczny. Sądząc po jej dużej kolekcji srebrnych pierścionków z magicznymi symbolami, wnioskuję, że była wiccanką. Czasami zobaczysz posty w tak zwanych „rajach hipisów”, czyli w spółdzielniach, sklepach ze zdrową żywnością, sklepach zielarskich, szkołach wyższych, kawiarniach, targach sztuki, sklepach z kryształami i kamieniami oraz studiach jogi. Dobrym źródłem informacji mogą być także kościoły unitarne lub rady międzywyznaniowe. Jeśli prowadzisz lokalny klub gotycki, festiwal renesansu lub jarmark średniowieczny, festiwal dziedzictwa irlandzkiego, irlandzki pub, zajęcia tańca brzucha, koło bębniarskie, konwencję naukową lub oddział SCA (Towarzystwo Twórczego Anachronizmu; grupy, która studiuje i odtwarza tworzy średniowiecze), mogą niemal zagwarantować, że będzie to wylęgarnia działalności wiccańskiej i pogańskiej. Nie pozwól, aby kły, kilty, uszy Spocka i domowe pałasze cię odstraszyły. Jest całkiem możliwe, że ci ludzie pomogą Ci znaleźć to, czego szukasz.

Czy powinienem szukać konkretnych rzeczy w grupie?

Zanim dołączysz do jakiegokolwiek grupy, sprawdź, czy możesz ją sprawdzić, pytając osobiście lub na liście e-mailowej i odwiedzając jej witrynę internetową (jeśli taką posiada). Zapoznaj się z reputacją grupy w społeczności. Niestety, jest całkiem prawdopodobne, że jeśli to zrobisz, usłyszysz wiele plotek, a to może być bardzo przygnębiające. Zamiast wierzyć bez wątplenia, sprawdź wszelkie plotki. Często wynikają one ze szczerých nieporozumień, ale w społeczności wiccańskiej zdarzają się także złośliwe plotki. Moim zdaniem lepiej posłuchać plotek i dociekać prawdy na ich temat, niż w ciemno wchodzić do nowej grupy. Oto kilka pytań, które możesz zadać sobie lub swoim potencjalnym współtowarzyszom z sabatu.

poziom komfortu. Kiedy spotykasz się z członkami, czy masz jakieś negatywne reakcje na któregoś z nich? Czy włączają się jakieś sygnały ostrzegawcze? Czy wygląda na to, że się szanują? Czy wyczuwasz napięcia w grupie? Zadawaj pytania i poświęć trochę czasu na ich poznanie, zanim przystąpisz do działania.

etyka. Czy uważasz, że grupa ma pozytywne nastawienie? Czy przestrzegają Wicca Rede lub jakiegoś podobnego kodeksu etycznego? Czy członkowie grupy obmawiają siebie nawzajem lub członków innych grup?

filozofia. Czy ich interpretacja Wicca jest zgodna z twoją? oczekiwania. Czy grupa jasno określiła swoje oczekiwania wobec członków i czy przestrzega tych wytycznych? Czy mają kodeks lub zasady dotyczące tego, jak się nawzajem traktują? Czy oczekujesz, że poświęcisz określoną ilość czasu? Czy istnieje

zestaw wymagań, które musisz spełnić aby dołączyć? Czy oczekuje się od ciebie przekazywania grupie przedmiotów takich jak świece i jedzenie? Czy oczekujesz zapłaty za udział w grupie? Jeśli tak, czy są to pieniądze przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów materiałów rytualnych, czy też na coś innego?

harmonogram. Czy harmonogram grupy nie jest Twój? Niektóre grupy zajmują bardzo dużo czasu, więc jeśli jesteś w szkole lub masz rodzinę, być może będziesz musiał znaleźć grupę, która spotyka się rzadziej.

struktura. Czy grupa ma charakter zorganizowany czy dowolny? Kto tutaj dowodzi? Jak podejmowane są decyzje? Czy odpowiedzialność jest wspólna? Czy jest to demokracja, dyktatura, czy może coś innego i czy można z tym żyć, cokolwiek to jest?

styl. Styl to tak naprawdę połączenie poziomu komfortu i struktury. Czy grupa lubi duże, teatralne rytuały, czy kręgi cichsze? Czy koncentruje się na poważnych studiach, zabawie, imprezowaniu, pracy magicznej, pracy rytualnej, czy na wszystkich powyższych? Czy noszą szaty, ubrania uliczne, stroje rytualne, czy też ubierają się w niebo? Czy niektóre z ich rytuałów obejmują seks lub symbolikę seksualną, a jeśli tak, czy nie przeszkadza Ci to?

lubie. Czy grupa wyznaje określoną tradycję, pochodzenie kulturowe lub grupę bogów, czy też czerpie z wielu różnych źródeł? Innymi słowy, czy są one tradycyjne czy eklektyczne? Jeśli twierdzą, że podążają za ustaloną tradycją, czy istnieje sposób sprawdzenia, czy są tymi, za których się podają, i czy robią to, co mówią?

Co oznacza „eklektyczny” i „tradycyjny” i jaka jest różnica?

Większość praktyk wiccańskich można podzielić na dwie kategorie: eklektyczną i tradycyjną. Punkty widzenia na definicje tych dwóch terminów są różne, ale ogólnie rzecz biorąc, eklektyczni wiccianie kompilują swoje praktyki z różnych źródeł, a tradycyjni wiccianie stosują system praktyk przekazany im przez kogoś innego i który charakteryzuje się pewnym poziomem spójności. W niektórych miejscach granice się zacierają, ponieważ są wiccianie, którzy nazywają siebie członkami tradycji, ale czerpią praktyki z różnych źródeł. Chociaż grupy takie wybierają i wybierają, często mają pewien punkt ciągłości, na przykład pracując wyłącznie z bogami celtyckimi lub używając specjalnego formatu dla swoich kręgów, nawet jeśli zmieniają się poszczególne części rytuału.

Powinienem być eklektycznym wiccaninem czy tradycyjnym?

Odpowiedź na to pytanie, podobnie jak na wiele innych, będzie zależała od Twoich preferencji oraz dostępnych opcji i zasobów. Możesz na przykład zdecydować, że struktura jest dla ciebie ważna i poszukać grupy wiccan, którzy praktykują ustrukturyzowaną tradycję, ale może nie być takiej w twojej okolicy. Na potrzeby dyskusji założmy, że masz dostęp do każdego możliwego rodzaju grupy. Wybierasz w oparciu o to, gdzie osoba o Twoich potrzebach i nawykach będzie najbardziej się rozwijać. Eklektyczni wiccianie cieszą się dużą swobodą. Mogą czerpać elementy rytuałów, które im się podobają, z książek, otwartych rytuałów, znajomych i źródeł internetowych, pomijając te części, których nie chcą używać. Mogą na miejscu wymyślać rytuały lub planować bardziej wyszukane rytuały. Mogą ćwiczyć samodzielnie lub w grupach. Nie odpowiadają przed nikim, a ich rytuały można idealnie dostosować do ich potrzeb. Mają siłę, aby uczyć się sami i budować własną ścieżkę, nawet jeśli pracują z grupą. To potężna rzecz. Kiedy jednak uczysz się Wicca, zamiast uczyć się jednego, spójnego systemu od kogoś innego, mogą istnieć rzeczy, które przeoczysz. Trudno wiedzieć, że się czegoś nie wie, jeśli nie ma się osoby ani tradycyjnych ram, które mogłyby to uświadomić. Jeśli uczysz się tradycji, istnieje duże prawdopodobieństwo, że otrzymujesz szkolenie w bardziej spójny i systematyczny sposób. Większość

eklektycznych wiccan także traci jedną z najfajniejszych rzeczy w wicca, czy w jakiegokolwiek religii – możliwość wykorzystania egregora, czyli zbiorowej energii każdego człowieka który praktykuje określony rytuał. Kiedy rytuał jest praktykowany wielokrotnie w czasie, nabiera własnej mocy. Kiedy wykonujesz rytuał, podłączasz się do tego źródła energii. Natychmiast łączysz się ze wszystkimi, którzy podążają za tą tradycją i wykonują ten rytuał. Można tego łatwo doświadczyć w kościele katolickim. Budynki szumią energią powtarzanego rytuału. Jeśli za każdym razem tworzysz nowe rytuały i wykonujesz je tylko raz, nie nawiądziesz tak łatwego kontaktu ze zbiorowością. Ustrukturyzowany trening i opukiwanie egregora to dwa pozytywne aspekty praktyki tradycyjnej Wicca. Inne plusy są takie, że ponieważ nie musisz za każdym razem pisać rytuałów, masz więcej energii, którą możesz przeznaczyć na samo przeżywanie rytuałów. W ten sposób konstrukcja zostaje uwolniona. Spójne elementy stają się psychicznymi wyzwalaczami, które mogą szybko wprowadzić cię w rytuałną „przestrzeń umysłu”. Ponieważ powtarzasz rytuały, zaczynają one nabierać znaczenia, którego nie będą w stanie uzyskać, jeśli wykonasz je tylko raz. Jeśli odprawiasz te same rytuały przez kilka lat, zaczynasz widzieć w nich inne rzeczy. Energia w kręgu dobrze przepływa, ponieważ wszystkie części i kawałki zostały stworzone tak, aby ze sobą współgrały. Ponadto, jako tradycyjny wiccanin, nie tylko masz wsparcie swojej grupy, ale możesz także łączyć się z innymi członkami tradycji na całym świecie (jeśli twoja tradycja jest międzynarodowa). Jeśli praktykujesz tradycję rodzinną, masz dodatkową zaletę polegającą na możliwości wykorzystania swojego rodu. Wadą tradycyjnej praktyki jest brak spontaniczności. Chociaż w obrębie struktury może panować swoboda, struktura nadal istnieje. Wiele osób przychodzi do Wicca, aby uciec od zorganizowanej religii. W tradycyjnej Wicca często występuje hierarchia, w której ci, którzy wiedzą o tradycji najwięcej, „przewyższają” tych, którzy wiedzą mniej. Tradycyjna Wicca musi działać w ten sposób, ponieważ jeśli przekazujesz tradycję, koniecznie wiesz o niej więcej niż osoba, której ją przekazujesz, przynajmniej dopóki nie przekażesz jej w całości. W tradycyjnej Wicca istnieje również wiele zasad i nie masz nic do powiedzenia w ich tworzeniu. Jak już zauważyłem, wiccanie nie znoszą dobrze, gdy inni mówią im, co mają robić, i jest to jeden z powodów, dla których praktyki eklektyczne są tak popularne. Jest jeszcze czynnik rodzinny. Kiedy jesteś częścią tradycji, masz wsparcie i wspólne doświadczenia innych członków tradycji, ale musisz także poradzić sobie z polityką i osobowościami tradycji. Dla zainteresowanych przyjrzeniem się tradycyjnej praktyce, oto częściowa lista tradycji wiccańskich. Ze względu na ograniczoną przestrzeń nie oddaję sprawiedliwości żadnej z tych tradycji, ale powinno to dać wam przedsmak, który może zainspirować was do dalszego zgłębiania jednej lub więcej tradycji.

Gardnerowska

Tradycja gardnerowska wywodzi się od Geralda Gardnera, o którym mowa wcześniej w tej książce. Gardnerianizm jest prawdopodobnie najstarszą tradycją wiccańską w Stanach Zjednoczonych, z wyłączeniem tradycji ludowych i rodzinnych. Wskoczył z Anglii w latach 60. XX wieku. Jest to bardzo zorganizowana, hierarchiczna i tajemnicza tradycja. Ma trzy stopnie lub poziomy studiów. Jest to także tradycja inicjacyjna, co oznacza, że aby zostać Gardnerianinem, musisz zostać „uczynionym” Gardnerianinem przez innego Gardnerczyka podczas specjalnej ceremonii. Gardnerianizm ma rodowód, który jest rodzajem drzewa genealogicznego, które mówi, kto kogo inicjował w tradycję. Jej rytuały i zawartość księgi cieni są objęte przysięgą, co oznacza, że są tajne i mogą zostać ujawnione jedynie innym Gardnerianom. Gardnerianie czczą niebo i przestrzegają ośmiu sabatów.

Aleksandryjska

Tradycja aleksandryjska nawiązuje do twórczości Alexa Sandersa. Sanders została inicjowana jako czarownica na początku lat sześćdziesiątych. Był także magiem ceremonialnym, co wpłynęło na niektóre praktyki tej tradycji. Tradycja aleksandryjska ma wiele wspólnego z tradycją gardnerską. Aleksandryjczycy przestrzegają ośmiu sabatów, mają trzystopniową hierarchię i mogą oddawać cześć

w szatach lub ubranych w niebo. Aleksandrianizm jest również związaną przysięgą, rodową tradycją inicjacyjną.

Feri

Tradycję Feri zapoczątkowali Victor i Cora Andersonowie na początku lat 70. XX wieku. Andersonowie mieli doświadczenie z szeroką gamą praktyk pogańskich i połączyli je w nową tradycję. Feri ma między innymi korzenie w magii Appalachów. Feri jest tradycją inicjacyjną, ale jest tylko jeden stopień. Część jego materiałów jest objęta przysięgą. Jej członkowie pracują zarówno w sabatach, jak i samotnie i przestrzegają ośmiu sabatów.

1734

Rok 1734 to tradycja zaczerpnięta ze zbioru listów napisanych przez Roberta Cochrane'a, który był magister klanu Tubal Cain w Wielkiej Brytanii. Cochrane posiadał szeroką wiedzę na temat praktyk ludowych Wielkiej Brytanii, część której przekazał w listach będących częścią serii korespondencji z lat 60. XX wieku pomiędzy Cochrane'em a Amerykaninem Josephem Wilsonem. Nie opisują jednak szczegółowo całej tradycji, więc praktykujący z 1734 roku uzupełnili luki w praktykach z innych tradycji wiccańskich. Nie ma żadnego rodu, księgi cieni ani inicjacji. Rok 1734 nie oznacza roku. Jest to, według słów Cochrane'a, liczba, która „znaczyła coś dla wiedzy”.

Celtycki i/lub celtycki rekonstrukcjonista

Celtycka rekonstrukcjonistyczna Wicca to Wicca skupiająca się na bóstwach i praktykach pochodzących głównie z Irlandii, Szkocji i innych krajów celtyckich. Ponieważ większość pogańskich praktyk celtyckich zaginęła, celtyccy wiccianie badają historię i literaturę krajów celtyckich, próbując odtworzyć niektóre z tych praktyk i włączyć je do Wicca. Wicca celtycka jest najczęściej ścieżką eklektyczną, chociaż powstają nowe tradycje wicca celtyckiego. Wspólnym motywem rekonstrukcjonistów celtyckich jest to, że zamiast czterech żywiołów pracują oni z „trzema sferami” – niebem, lądem i morzem. Większość z nich przestrzega czterech głównych sabatów – Samhain, Imbolc, Beltane i Lammas – ale nie ma tam centralnej struktury, linii przekazu ani materiału związanego przysięgą. Istnieją także greccy i nordyccy rekonstrukcjonisci, którzy pragną zrobić coś podobnego, tyle że w ramach tych kultur.

minojski

Tradycja minojska powstała w 1977 roku i opiera się na starożytnych cywilizacjach basenu Morza Śródziemnego, zwłaszcza Kreta. Ma trzy oddzielne gałęzie: Bractwo Minojskie dla kobiet, Bractwo Minojskie dla mężczyzn i Kult Rei dla obu. Jest to związana przysięgą tradycja inicjacyjna z wpływami gardnerowskimi.

Seax Wicca

Seax Wicca została stworzona przez Raymonda Bucklanda w 1974 roku. Bucklandowi przypisuje się sprowadzenie Wicca gardneriańskiej do Stanów Zjednoczonych, ale Seax Wicca nie jest powiązany z gardnerianizmem. Seax Wicca czerpie z wielu źródeł, z których najważniejszymi są tradycje saksońskie i nordyckie. Jego głównymi bóstwami są Woden i Freya, przy czym Woden przewodniczy ciemnej połowie roku, od Samhain do Beltane, a Freya jasnej połowie, od Beltane do Samhain. Sabaty Seax są autonomiczne i demokratyczne, a ich członkowie nie są objęci przysięgą. Seax Wicca rozpoznaje samoinicjację, kiedy dedykant deklaruje się jako Wicca, zamiast zostać „uczynionym” Wiccanem przez kogoś innego.

Asatru

Asatru nie jest Wicca w ścisłym tego słowa znaczeniu, ale te dwie praktyki nakładają się na siebie w kilku miejscach, a Asatru stało się popularne, więc włączam je tutaj. Asatru to tradycja oparta na nordyckich Eddach i innych źródłach. Powstała w Stanach Zjednoczonych w 1973 roku, ale jej korzenie sięgają Islandii. Jego kapłani nazywają się Gothi, a kapłanki Gythia. Praktykujący Asatru współpracują z bogami nordyckimi. Niekoniecznie przestrzegają ośmiu sabatów, chociaż wiele z nich przypada na Boże Narodzenie i Ostarę. Niektórzy obchodzą także święto zwane Zimowymi Nocami, które przypada jesienią. Asatru nie jest tradycją związaną przysięgą.

Kościół Wszystkich Świątów (CAW)

Kościół Wszystkich Świątów jest jednym z pierwszych w pełni inkorporowanych kościołów neopogańskich. Został stworzony w 1962 roku przez grupę przyjaciół zainspirowanych powieścią Roberta Heinleina Stranger in a Strange Land. Główny rytuał praktykowany przez grupy CAW nazywa się „dzieleniem się wodą”. Rytuał ten potwierdza boskość tych, którzy dzielą się wodą. Wiele grup jest członkami CAW, ale w praktyce różnią się one znacznie. Na ogół przestrzegają ośmiu sabatów. Przymierze Bogini (COG) COG nie jest tradycją samą w sobie, ale raczej grupą parasolową utworzoną w 1975 roku w celu zapewnienia wiccanom i poganom ochrony prawnej oraz legalnych mandatów ministerialnych. COG składa się z autonomicznych sabatów i samotnych wiccan, ale wszyscy członkowie zgadzają się na wspólny kodeks etyczny.

Nowy Zreformowany Ortodoksyjny Zakon Złotego Brzasku (NROOGD)

NROOGD został stworzony przez studenta Uniwersytetu Stanowego w San Francisco w ramach zadania klasowego, ale szybko nabrał własnej energii i rozprzestrzenił się. Ma centralną liturgię, uznaje boga i potrójną boginię, a jej członkowie pracują w odzianych w niebo.

Central Valley Wicca (CVW)

Central Valley Wicca to właściwie grupa tradycji – obejmująca Kingstone, Silver Crescent, Daoine Coire, Majestic i Assembly of Wicca – które wywodzą się z obszaru Central Valley w Kalifornii. Istnieje spór co do tego, jak Wicca w ogóle tam się znalazła, a tym samym co do pochodzenia tych tradycji, ale niektórzy praktykujący wywodzą ją od kobiety z Wielkiej Brytanii, która mogła przenieść się w te rejony w latach sześćdziesiątych XX wieku. Kingstone jest prawdopodobnie największą tradycją CVW. Jego praktyki są pod pewnymi względami podobne do gardneryzmu i jest to tradycja inicjacyjna związana przysięgą, z podstawową księgą cieni. Kingstones przestrzegają ośmiu sabatów.

Niebieska gwiazda

Blue Star Wicca została założona w 1975 roku przez Franka Dufnera, ale została rozpowszechniona głównie przez jego żonę Tziporę i jej drugiego męża, Kenny'ego Kleina, którzy byli podróżującymi muzykami. Błękitna Gwiazda to hierarchiczna, związana przysięgą tradycja mająca korzenie w aleksandryjstwie. Przestrzega ośmiu sabatów.

Dianic Wicca

Dianic Wicca wywodzi się z ruchu feministycznego. W 1976 roku Zsuzanna Budapest napisała książkę zatytułowaną Feministyczna księga światła i cieni, która stała się rdzeniem tradycji. Od tego czasu książka została ponownie opublikowana jako Święta Księga Tajemnic Kobiet. Dianiczni wiccanie praktykują w kręgach składających się wyłącznie z kobiet i czczą wyłącznie żeńską boskość.

Odzyskiwanie

Tradycja Reclaiming skupia się w dużym stopniu na środowisku i aktywizmie oraz stara się połączyć politykę i duchowość. Rozwinęła się z Reclaiming Collective, grupy feministek, która z kolei wyrosła z zajęć stworzonych przez Starhawk i Diane Baker w 1978 roku. Starhawk jest autorką „Spiral Dance”, jednej z najpopularniejszych książek, jakie kiedykolwiek napisano o Wicca. W tradycji nie ma hierarchii ani podstawowej struktury przekonań, ale jej członkowie zgadzają się przestrzegać „Zasad jedności” grupy. Grupy działają na zasadzie konsensusu. Co więc jest lepsze, eklektyczne czy tradycyjne? Odpowiedź jest taka, że wiccianie mają szczęście, że mają obie opcje i ta, która dla ciebie działa, jest lepsza. Dla Ciebie. Przez dziesięć lat praktykowałem jako eklektyk, a potem zdecydowałem, że chcę uzupełnić luki w mojej wiedzy poprzez formalne szkolenie. Dołączyłem do tradycji i przeszedłem kolejne stopnie naukowe, a teraz uczę tej tradycji. Bycie tradycyjnym wiccianinem doprowadziło mnie do pewnych miejsc w moim życiu, których być może nigdy bym nie znalazł w innym przypadku, ale nie byłbym takim wiccianinem, jakim jestem, gdybym najpierw nie eksplorował i nie eksperymentował jako eklektyk. Mój sabat jest tak tradycyjny, jak to tylko możliwe. Moja prywatna praktyka – sprawy osobiste, które zajmują się bez sabatu – jest eklektyczna i wcale nie tradycyjna. Można więc powiedzieć, że oszukuję, ale nie ma żadnych zasad, które mówią, że nie mogę, o ile nie mieszam moich praktyk eklektycznych z tradycyjnymi. Możesz mieć ciastko i zjeść ciastko, jeśli służy to twojemu duchowemu celowi i pomaga ci kroczyć ścieżką bogów.

Czy są to szczególnie kwestie

Powinienem szukać u nauczyciela?

Szukając nauczyciela, powinieneś zadać większość tych samych pytań, które wymieniłem przy poszukiwaniu grupy i poprosić o referencje. Jeśli to możliwe, porozmawiaj z innymi uczniami potencjalnego nauczyciela. Zapytaj o niego w społeczności, mając na uwadze czynnik plotek, wpisz jego nazwisko w wyszukiwarce internetowej i zobacz, co wyjdzie. Jeśli nauczyciel ma nauczycieli lub starszych, zapytaj, czy możesz z nimi porozmawiać. Niektórzy nauczyciele mogą uznać to za obraźliwe, ale mimo to zapytaj – z szacunkiem. Starsi mogą nie być w stanie wiele powiedzieć, jeśli tradycja nauczyciela jest związana przysięgą, a nauczyciel może nie być w stanie ujawnić, kim są jego starsi, ponieważ jest to związane przysięgą, ale warto spróbować. Co najważniejsze, podobnie jak w przypadku poszukiwania grupy, powiedz nauczycielowi, czego szukasz i jaka jest Twoja filozofia, abyście wspólnie mogli określić, czy on lub ona jest dla ciebie odpowiedni. Większość nauczycieli wiccańskich to ludzie uczciwi, etyczni i mający dobre intencje, ale są też ludzie, którzy udają nauczycieli wiccańskich, aby wykorzystać innych, oferując „szkolenie” za pieniądze lub seks. Nie jest niczym niezwykłym prośenie o pieniądze na szkolenie, więc nie pozwól, aby cię to powstrzymało, jeśli znalazłeś nauczyciela, który Ci się podoba, i nie zakładaj tego, ponieważ nauczyciel zarzuca mu, że jest oszustem. Kwota powinna jednak zostać podana z góry i być rozsądna. Jak powiedziałem wcześniej, istnieje wiele, wiele tradycji zabraniających brania pieniędzy za nauczanie. Nauczyciel otrzymał dar wiedzy od swojego nauczyciela i teraz przekazuje tę wiedzę dalej. Jeśli chodzi o seks, jeśli nauczyciel nalega, wyjdź i nie oglądaj się za siebie. Jak już ustaliłem, istnieją pewne tradycje wiccańskie, które obejmują seks rytualny i wiccianie postrzegają seks jako świętość, ale seks rytualny i seks jako zapłata za naukę to nie to samo. To drugie jest w najlepszym razie nieetyczne.

Czy jestem prawdziwym wiccianinem, jeśli nie mam nauczyciela ani tradycji?

Czy potrzeba wiccana, żeby zostać wiccianinem? Czy jesteś wiccianinem tylko dlatego, że tak zdecydowałeś? Innymi słowy, czy musisz znaleźć nauczyciela i przejść formalne szkolenie, aby zostać Wiccianinem, czy też musisz po prostu uczyć się i poświęcić się ścieżce? Jeśli kiedykolwiek będziesz miał ochotę rozpocząć kłótnię na dużym zgromadzeniu Wicca, dobrym sposobem będzie rozpoczęcie debaty na temat tych pytań. Niektórzy wiccianie uważają, że nie jesteś prawdziwym wiccianinem, jeśli

nie zostałeś przeszkolony. Niektórzy wiccanie woleliby zjeść potłuczone szkło, niż poddać się czyjemu pomysłowi treningu lub praktykować w czyjs sposób. A niektórzy potencjalni wiccanie chcą szkolenia, ale nie mogą go znaleźć w swojej okolicy. Czy należy im zabronić nazywania siebie Wiccanami tylko dlatego, że nie mogą znaleźć nikogo, kto by ich uczył? Jeśli przeczytasz listę tradycji, zauważysz, że kilka z nich ma charakter inicjacyjny, na przykład gardneryjska, aleksandryjska i feri. Oznacza to, że nie możesz oświadczyć, że jesteś Gardnerianinem, Aleksandryjczykiem lub Ferim, chyba że zostałeś „sprowadzony” przez prawowitego członka tej tradycji. (Nawiasem mówiąc, twierdzenie, że zostałeś wtajemniczony w tradycję, choć tak nie jest, jest bardzo, bardzo brakiem szacunku i złą wiccańską etykietą, nie mówiąc już o kłamstwie.) Jednak to niekoniecznie oznacza, że nie możesz być prawowitym Wiccan bez inicjacji. I z całą pewnością możesz być czarownicą bez inicjacji. Możesz dołączyć do kilku tradycji lub grup znajdujących się na liście bez inicjacji, ale możesz także praktykować samotnie. Jest mnóstwo samozwańczych wiccan i czarownic, które praktykują szczęśliwie, nie ciesząc się z tego, że ktoś inny uzna ich za wiccan. Powinieneś jednak wiedzieć, że niektórzy wiccanie nie będą cię uważać za wiccana, jeśli nie przejdziesz jakiejś ceremonii inicjacyjnej. Nie dzieje się tak dlatego, że są elitarnymi, ekskluzywnymi snobami – grupą country-klubową społeczności wiccańskiej. Istnieją uzasadnione powody, aby wierzyć, że potrzebujesz inicjacji. Po pierwsze, niektórzy uważają, że nie można nauczyć się kompletnego i spójnego systemu religijnego. Jak powiedziałem wcześniej, jeśli nie zostałeś przeszkolony lub nie pracujesz w określonych ramach, możesz coś przeoczyć, ponieważ nie jesteś świadomy tego, czego nie wiesz. Innym powodem, dla którego niektórzy wiccanie uważają, że należy przejść inicjację, jest to, że postrzegają Wicca jako tajemniczą tradycję. Tradycje misteryjne mają na celu pomóc ci uzyskać pewien zestaw doświadczeń i objawień w określonej kolejności. Nie jest to coś, co możesz zrobić dla siebie. Moja tradycja jest tradycją tajemniczą i mogę wam powiedzieć, że nie ma mowy, aby moje doświadczenie inicjacyjne ujawniło mi to, czego dokonało, gdybym zrobił to sam. (Właściwie nie da się tego zrobić samemu, ale na potrzeby dyskusji założmy, że mógłbym to zrobić.) To powiedziawszy, wierzę, że jeśli naprawdę będziesz pracować nad systemem wiccańskim, będziesz miał własne objawienia i doświadczenia tajemnic nadgodziny. Są też wiccanie, którzy wierzą, że słowo wiccan powinno odnosić się tylko do czarownic, które należą do tradycji wywodzących się od Geralda Gardnera, ponieważ on spopularyzował to określenie i dla niego odnosiło się ono do nauk, które otrzymał, a nie do czarów w ogóle. Osoby wyznające to przekonanie zazwyczaj uważają, że każdy, kto nie jest „spokrewniony” z Gardnerem, powinien używać terminu „czarownica” zamiast „Wicca”. W Stanach Zjednoczonych tradycje wywodzące się od Gardnera nazywamy „brytyjskim tradycyjnym czarownictwem”, chociaż w Wielkiej Brytanii określenie to oznacza zupełnie coś innego. Inni uważają, że pasta do zębów jest wyjęta z tubki, że tak powiem, a słowo to nie jest już kojarzone wyłącznie z brytyjskim tradycyjnym czarostwem, więc każda wiedźma, która chce, może nazywać siebie Wiccan. Jak widać, kwestia „co czyni wiccana” jest złożona. Pytanie zatem brzmi, czy wierzysz, że możesz zostać wiccaniem bez inicjacji, czy czujesz, że to określenie odnosi się do ciebie („czarownica” też jest w końcu także bardzo dobrym słowem) i czy opinie innych wiccan mają znaczenie dla ciebie. Wicca to wiele rzeczy, ale przede wszystkim jest to ścieżka wzmocnienia. Jest zatem oczywiste, że powinieneś móc zadeklarować się jako Wicca lub stworzyć własną ceremonię samoinicjacji. Może to być osobisty rytuał, który przeprowadzasz sam lub możesz to zrobić z przyjaciółmi lub swoim sabatem. W wielu książkach Wicca i w Internecie znajdziesz pomysły na samoinicjację i możesz je wykorzystać lub wymyślić coś, co będzie tylko twoje. Można argumentować, że rytuał, który sam stworzysz – rytuał, który naprawdę trafia w sedno twojego pragnienia bycia wiccanką lub czarownicą – może być równie potężny i przemieniający, jak każdy inny rytuał, któremu może cię poddać, jeśli nie bardziej. Niektórzy wiccanie zamiast samoinicjacji decydują się na rytuał poświęcenia. Stawiają stopy na nowej ścieżce bez konieczności zajmowania się kwestią „ważnej inicjacji”. Nikt nie może kwestionować Twojego poświęcenia, jeśli robisz to z głębi serca i poświęcasz się

zobowiązanie. W końcu, kiedy pozbędziesz się wszystkich pułapek, opinii innych, zasad i tradycji, Wicca to tylko ty i bogowie, a poświęcenie jest obietnicą złożoną tobie i im. Jeśli dokonasz samoinicjacji lub poświęcenia, zarówno bogowie, jak i twoja podświadomość potraktują cię poważnie i zaczną urzeczywistniać to, więc rób to z szacunkiem. Nie zatrzymuj się na inicjacji ani oddaniu – to początek, a nie koniec. Studiuj, podążaj ścieżką i kontynuuj naukę. Nie stań się cudem jednej książki, instancją Wiccanem czy króliczkiem. Niezależnie od tego, czy inicjujesz sam, czy ktoś robi to za ciebie, mówisz bogom i – co ważniejsze – sobie: „Oto jestem! Poznam bogów. Odkryję tajemnice. Będę aktywnie i duchowo pracować, aby rozwijać się jako osoba”. Zaczynacie odkrywać i realizować swoją prawdziwą wolę. To takie proste i złożone, i niech tak będzie.